

การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ฉัตรมงคล จันทราทิพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
พฤษภาคม 2552

การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ฉัตรมงคล จันทราทิพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
พฤษภาคม 2552

ฉัตรมงคล จันทราทิพย์ . (2552). การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา .
ปริญญาโท วท.ม. (การวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์สุรภี อิงคากุล, รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมาย เพื่อตรวจสอบทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมด้าน
กีฬาและนันทนาการเป็นประจำ ของจังหวัดสงขลา สำนักรวบรวมทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนา
จัดกิจกรรมและนันทนาการ และสำรวจสถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะ
สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาได้ กลุ่ม
ตัวอย่างมี 4 กลุ่ม จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว รวม 494 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าศักยภาพด้านการกีฬาและด้าน
การท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา มีศักยภาพด้านต่าง ๆ สูงถึงสูง มาก เหมาะสมสำหรับการจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่ วอลเลย์บอลชายหาด รองลงมาคือ ขี่จักรยาน และวิ่ง สำหรับ รูปแบบการ
จัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความเหมาะสมที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การจัดให้มีรายการกีฬาประเภท
ต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดสงขลา รองลงมาคือ จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่
มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อันดับสามคือ จัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้
สนใจ สำหรับ สถานที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาให้เกิดกิจกรรมทางการกีฬา ได้แก่ แหลมสมิหลา
ทะเลสาบสงขลา แหลมสนอ่อน หาดปากบางสะกอม หาดสร้อยสวรรค์ และหาดสทิงพระ เป็นต้น
การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาควรมี 2 แนวทางคือ

1. การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม

เนื่องจากการแข่งขันกีฬาจะมีผู้เกี่ยวข้องเดินทางมา ร่วมด้วย ควรวางแผนการจัด
กิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้น จัดในรูปการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ หรือการ
ท่องเที่ยวตามความสนใจ ในช่วงเวลา จังหวะ เพื่อกระตุ้นความสนใจให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยว
ในช่วงที่ว่างจากการแข่งขันกีฬา

2. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลัก และใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริม เช่น เมื่อ
มีการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการ
ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จังหวัดสามารถสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแทรกเข้าไปในโปรแกรมการ
ท่องเที่ยวในลักษณะเดิม เช่น การเล่นกีฬา การชมกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา การหัดให้เล่นกีฬา

PLANNING FOR DEVELOPMENT OF SPORT TOURISM
IN SONGKHLA PROVINCE

AN THESIS
BY
CHATMONGKOL JANTRATHIP

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Ecotourism Planning and Management
at Srinakharinwirot University

May 2009

Chatmongkol Jantrathip. (2009). *Planning for development of sport tourism in Songkhla Province*. Thesis M.Science (Ecotourism Planning and Management). Bangkok: Graduate School of Srinakharinvirot University. Advisory Committee: Assoc Prof.Surapee Engkagul, Assoc. Prof. Supaporn Suksileung.

The purposes of this research were to study tourism resources of where has sports and recreation aer conducted regularly in Songkhla Province, to survey tourism resource which can develop activities and recreation, to survey place very sports activity and recreation. The obtain data can be use in the plan way to development manner sports of tourism in Songkhla province. The number of sample was 494. Tool used for data collection were Questionnaire with statistic constant of 0.89. The obtain data were then analyzed in terms of Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation.

The research findings are as follows

The research is about latency in sports and traveling of Songkhla province for analyzes and plan development tourism in Songkhla province has latency in high level as suitability sport is for management and tourism such as beach Volleyball the next were ride the bicycle and running, format in manner sports of tourism has 3 latency in high level in sport for management competition at tourism place in Songkha province, secondly is to provide sport exhibition in interest tourism places, Place to properly of sport is Samelar lake, Songkhla lake, Chon aord beach, Prabangsakorn beach, soinsawand beach and Samengpra beach.

Planning for development of sport tourism should have 2 trends a below:

1. Using the sport is major activity and the tourism is extra activity.

It is the extra activity arrangement to give to the accessory in the competition because that will have the accessory who come to do the duty in the part that is responsible. Thus if, the Songkhla province can plans the extra activity to give usefull, and encourage the interest to tourists such as has tourisms activity, if there has good manage plans, It can be make tourisms activity in program of sport competition.

2. The activity tourism arrangement is a principle and using activity the sport is the activity adds

It is the management sport program for general tourists who come to travel in other objective is not for the sport such as the natural tourism, seminar, cultural tourism and manner health tourism etc. If the Songkhla province can build the sport activity in originally tourism program such as playing sport, seeing sport, sport training, and practicing play the sport.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

ของ
นายฉัตรมงคล จันทราทิพย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์สุรภี อิงคากุล)

(อาจารย์ดร. รักชนก โคโต)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง)

(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรภี อิงคากุล)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ปัญญา วีระวิทยเลิศ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูง จาก รองศาสตราจารย์สุรภี อิงคากุล ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง กรรมการ ควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร. รักชนก โคโต และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา ธีระวิทย์เลิศ กรรมการสอบปากเปล่า ที่ให้คำแนะนำและแก้ไข ข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ เป็นอย่างดี จนผู้วิจัย ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ สมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ข้าพเจ้าได้มีความรู้มากขึ้น สามารถเพิ่มศักยภาพเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่การงาน และการดำรงชีวิตของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความ อนุเคราะห์ ในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือทุกด้านในการศึกษาและทำวิจัยในครั้งนี้

และขอขอบคุณทุกท่านที่มีได้เอ่ยนาม ที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอมอบคุณงามความดีทั้งหมดนี้ ให้แก่ บิดา มารดา ที่สั่งสอนอบรมเลี้ยงดูจนประสบความสำเร็จในทุกวันนี้ ขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ทุกคนที่เป็น กำลังใจและให้ความช่วยเหลือทุกด้านในการศึกษามาตั้งแต่เริ่มต้น ตลอดจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ฉัตรมงคล จันทราทิพย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ.....	18
ประเภทของกีฬาที่เหมาะสมสำหรับการเล่นในแหล่งท่องเที่ยว.....	22
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาและการวางแผน.....	28
ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสงขลา.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	61
การประเมินผลและตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ(Resource Audit)	61
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	61
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	97
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปลผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	174
สรุปลผลการวิจัย.....	178
อภิปรายผล.....	184
ข้อเสนอแนะ.....	188
บรรณานุกรม.....	190
ภาคผนวก.....	196
ภาคผนวก ก	197
ภาคผนวก ข	212
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	214

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชน.....	63
2 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนและนักท่องเที่ยว.....	63
3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนและนักท่องเที่ยว.....	64
4 แสดงสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐใน จังหวัดสงขลา.....	98
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬา ใน ภาพรวม ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	100
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของสถานที่เล่นกีฬา (หน่วยงานภาครัฐ).....	101
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของอุปกรณ์กีฬา (หน่วยงานภาครัฐ).....	103
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของบุคลากรทางการกีฬา (หน่วยงานภาครัฐ).....	104
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของงบประมาณ (หน่วยงานภาครัฐ).....	106
10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อถกเถียงความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (หน่วยงานภาครัฐ).....	107
11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อถกเถียงความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในส่วนความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (หน่วยงาน ภาครัฐ).....	108
12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อถกเถียงความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (หน่วยงานภาครัฐ).....	110
13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อถกเถียงความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (หน่วยงานภาครัฐ).....	111
14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อถกเถียงและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (หน่วยงานภาครัฐ).....	113

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	แสดงคำร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา (หน่วยงานภาครัฐ).....	115
16	แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลาในจังหวัดสงขลา	117
17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลาในภาพรวม (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	118
18	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลาในส่วน of สถานการณ์กีฬา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	120
19	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลาในส่วน of อุปกรณ์กีฬา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	122
20	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลาในส่วน of บุคลากรทางการกีฬา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	123
21	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลาในส่วน of งบประมาณ (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	125
22	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).	126
23	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	127
24	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	129
25	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	130
26	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน).....	132

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 แสดงคำร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความเหมาะสมของ ประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา.....	134
28 แสดงสถานภาพทั่วไปของประชาชนในจังหวัดสงขลาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง.....	136
29 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (ประชาชน).....	138
30 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of สถานที่เล่นกีฬา (ประชาชน).....	140
31 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of อุปกรณ์กีฬา (ประชาชน)	141
32 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of บุคลากรทางการกีฬา (ประชาชน).....	143
33 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา (ประชาชน).....	144
34 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (ประชาชน).....	145
35 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (ประชาชน)....	146
36 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (ประชาชน).....	148
37 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (ประชาชน).....	149
38 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (ประชาชน).....	151
39 แสดงคำร้อยละของความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภท กีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา.....	153
40 แสดงสถานภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	154

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
41	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	157
42	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of สถานที่เล่นกีฬา (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	158
43	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of อุปกรณ์กีฬา (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	160
44	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of บุคลากรทางการกีฬา (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	161
45	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of งบประมาณ (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	162
46	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการ การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	164
47	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการ การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว)	165
48	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการ การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	166
49	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของศักยภาพคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการ การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	168
50	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว).....	169
51	แสดงคำร้อยละของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเหมาะสมของ ประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา.....	172

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 ภาพแหล่งท่องเที่ยวแหลมสมิหลา จังหวัดสงขลา.....	37
3 ภาพแหล่งท่องเที่ยวแหลมสนอ่อน จังหวัดสงขลา.....	38
4 ภาพลานกิจกรรมบริเวณแหลมสนอ่อน จังหวัดสงขลา.....	38
5 ภาพแหล่งท่องเที่ยวทะเลสาบสงขลา จังหวัดสงขลา.....	39
6 ภาพแหล่งท่องเที่ยวสวนสัตว์จังหวัดสงขลา.....	40
7 ภาพแหล่งท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจังหวัดสงขลา.....	41
8 ภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะยอ จังหวัดสงขลา.....	42
9 ภาพแหล่งท่องเที่ยวสะพานติณสูลานนท์ จังหวัดสงขลา.....	43
10 ภาพแหล่งท่องเที่ยวประติมากรรมพญานาคพ่นน้ำ จังหวัดสงขลา.....	44
11 ภาพอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.....	45
12 ภาพน้ำตกตองนาช้าง จังหวัดสงขลา.....	46
13 ภาพแหล่งท่องเที่ยวแหลมปากบางสะกอม จังหวัดสงขลา.....	46
14 วนอุทยานน้ำตกบริพัตร จังหวัดสงขลา.....	47
15 ภาพแหล่งท่องเที่ยวแหลมปากบางสะกอม จังหวัดสงขลา.....	48
16 ภาพแหล่งท่องเที่ยวอุทยานนกน้ำคูขุด จังหวัดสงขลา.....	49
17 หาดสทิงพระ จังหวัดสงขลา.....	49
18 อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จังหวัดสงขลา.....	50
19 การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด สมิหลาเอเชียนทัวร์.....	52
20 การแข่งขันวิ่งสงขลามารathonนานาชาติ.....	53
21 การแข่งขันเรือใบ รายการ "สงขลา ริกัดต้า".....	53
22 วิ่งหาดใหญ่มารathonสู่ธรรมชาติ.....	54
23 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา.....	55
24 ทางเดินเท้าสำหรับเดินออกกำลังกายและชมทิวทัศน์ของชายหาด.....	73
25 นางเงือกสัญลักษณ์ของหาดสมิหลาที่นักท่องเที่ยวต้องมาถ่ายรูป.....	74
26 ประตูเมืองสงขลาจำลองที่สร้างขึ้นบริเวณหาดสมิหลา.....	74
27 เส้นทางสู่หาดสมิหลาสะดวกและรวดเร็ว.....	75
28 กิจกรรมอีกประเภทที่นักท่องเที่ยวนิยมเล่นกันบริเวณชายหาด.....	75
29 สถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งที่อยู่ไม่ไกลจากหาดสมิหลา.....	76

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
30 เส้นทางไปเกาะยอผ่านสวนประวัติศาสตร์พลเอกเปรม ติณสูลานนท์.....	77
31 การเดินทางสู่เกาะยอ ผ่านสะพานติณสูลานนท์.....	77
32 ป้ายบอกสถานที่สำหรับนักท่องเที่ยว.....	78
33 ร้ายขายสินค้าพื้นเมืองและสินค้าที่ระลึกบริเวณตึกเกาะยอ.....	78
34 ทางเข้าวัดพระนอนแหลมพ้อ นักท่องเที่ยวสามารถสังเกตได้.....	79
35 สถาบันทักษิณคดีศึกษา แหล่งศึกษาวัฒนธรรมของภาคใต้.....	79
36 แผนที่สำหรับนักท่องเที่ยวแสดงแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะยอ.....	80
37 การทอผ้าพื้นบ้านที่นับวันจะหาผู้สืบทอดได้ยากในปัจจุบัน.....	80
38 แหล่งท่องเที่ยวทะเลสาบสงขลา จังหวัดสงขลา.....	81
39 หาดปากบางสะกอม จังหวัดสงขลา.....	82
40 หาดสร้อยสวรรค์ จังหวัดสงขลา.....	82
41 หาดสทิงพระ จังหวัดสงขลา.....	83
42 แหล่งท่องเที่ยวแหลมสนอ่อน จังหวัดสงขลา.....	83
43 แหล่งท่องเที่ยวเกาะหนู - เกาะแมว จังหวัดสงขลา.....	84
44 สะพานติณสูลานนท์ จังหวัดสงขลา.....	84
45 น้ำตกโตนงาช้าง จังหวัดสงขลา.....	85
46 วนอุทยานน้ำตกบริพัตร จังหวัดสงขลา.....	86
47 อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จังหวัดสงขลา.....	87
48 สนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	88
49 สนามฟุตบอลภายในสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	88
50 สระว่ายน้ำภายในสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	89
51 สนามเทนนิสภายในสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	89
52 อาคารที่พักนักกีฬาสถาบันกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	90
53 สิ่งอำนวยความสะดวก ภายในอาคารที่พักนักกีฬาสถาบันกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	90
54 สิ่งอำนวยความสะดวกห้องฟิตเนส ภายในอาคารที่พักนักกีฬาสถาบันกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	91
55 สิ่งอำนวยความสะดวกห้องซาวน่า ภายในอาคารที่พักนักกีฬาสถาบันกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค่างดาว.....	91

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
56 สนามกีฬาากลางจังหวัดสงขลาหรือสนามติสูลานนท์.....	92
57 สนามกีฬาจิระนคร.....	93
58 สนามยิงปืนราชนาวิ สงขลา.....	95
59 สนามยิงปืนจิระวงส์ อำเภอหาดใหญ่.....	95
60 สนามกอล์ฟในจังหวัดสงขลา.....	96
61 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	101
62 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของสถานที่เล่นกีฬาของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	102
63 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของอุปกรณ์กีฬาของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	104
64 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของบุคลากรทางการกีฬาของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	105
65 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนของงบประมาณของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	107
66 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	108
67 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	109
68 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	111

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
69 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	112
70 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา.....	115
71 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ใน ภาพรวม ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา.....	120
72 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ใน ส่วนสถานที่เล่นกีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา.....	121
73 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านอุปกรณ์กีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา.....	123
74 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ใน ส่วนบุคคลทางด้านการกีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา.....	124
75 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ใน ส่วนงบประมาณกีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา	125
76 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา.....	127
77 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในส่วนของความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัด สงขลา	128
78 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการ ภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา	130
79 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในส่วนของการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการ ภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา.....	131

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
80 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของผู้ประกอบการ ภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา	134
81 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของประชาชนในจังหวัดสงขลา.....	139
82 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนสถานที่เล่นกีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา.....	141
83 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนอุปกรณ์กีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา.....	142
84 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนบุคลากรทางการกีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา.....	144
85 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา	145
86 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา ในภาพรวม ของประชาชนในจังหวัดสงขลา	146
87 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา ในส่วนความพึงพอใจของแหล่งท่องเที่ยว ของประชาชนในจังหวัดสงขลา.....	147
88 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา ในส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ของประชาชนในจังหวัด สงขลา.....	149
89 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในส่วนด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของประชาชนในจังหวัด สงขลา.....	150
90 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของประชาชนในจังหวัด สงขลา.....	152
91 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	158
92 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วนสถานที่เล่นกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	159

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
93 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of สถานกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	161
94 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of บุคลากรทางการกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	162
95 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในส่วน of ประเภทการจัดการแข่งขันกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา	163
96 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา ในภาพรวม ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	164
97 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา ในส่วน of ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวที่มา ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	166
98 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา ในส่วน of ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	167
99 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา ในส่วน of ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	169
100 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวที่มา ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา.....	171

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การดำเนิน ชีวิตในปัจจุบันเต็มไปด้วยการแข่งขันกันทั้งในด้านการศึกษาและการทำงาน ตลอดจน การแสวงหาความอยู่รอดในสังคม หลายคนจึงเกิดความเครียดและพยายามหาทางออกด้วยวิธีการใด วิธีการหนึ่ง ซึ่งวิธีการที่นิยมกันมากก็คือ การผ่อนคลายความเครียดด้วยการบันเทิง ท่องเที่ยว เล่นกีฬาและการออกกำลังกาย สถานบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยว สนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกาย จึงมีความสำคัญในสังคมเป็นอย่างมาก หากได้รับการส่งเสริมหรือพัฒนาอย่างเต็มที่ก็จะทำให้มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้เป็นอย่างดีทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดรายได้เป็นจำนวนมาก เกิดการหมุนเวียนเงินตราภายในประเทศ ซึ่งเป็นผลดีต่อสถานะเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศ เป็นผลมาจากความมีศักยภาพ ทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง กล่าวคือ มีจำนวนแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ 2,579 แห่ง โดยแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Nature destinations) ประมาณ 1,386 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Culture destinations) ประมาณ 1,193 แห่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย . 2540: 13) นอกจากนี้ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมแล้ว ประเทศไทยยังมีแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการดำน้ำกีฬาและการออกกำลังกาย ได้แก่ สนามกีฬา สวนสุขภาพ สวนสาธารณะ อุทยานแห่งชาติ แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งสถานที่ดังกล่าวอาจจะมี การบริการนันทนาการด้านอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย

อนึ่ง การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการดำน้ำกีฬาและออกกำลังกาย จะทำให้เกิดการผ่อนคลายจากความเครียดและเกิดการสมาคมในสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น เช่น สนามกอล์ฟ สนามเทนนิส สนามวอลเลย์บอลชายหาด สนามมวย เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวสามารถดึงดูดผู้ที่ มีฐานะทางเศรษฐกิจดีและรสนิยมสูง การท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการดำน้ำกีฬาและการออกกำลังกาย นักท่องเที่ยวสามารถออกกำลังกาย โดยการวิ่ง เดิน หรือทำกายบริหารในสวนสุขภาพ สวนสาธารณะ อุทยานแห่งชาติ หรือแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติได้ ถือเป็นการออกกำลังกายและเที่ยวชมธรรมชาติได้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้น หากมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการดำน้ำกีฬาและการออกกำลังกายในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วทุกภูมิภาคจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ มากขึ้น และจะทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินในระบบเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี

การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการดำน้ำกีฬาและการออกกำลังกายนี้ จะต้องอาศัยความร่วมมืออย่างเต็มที่ระหว่างหน่วยงานการท่องเที่ยวและหน่วยงานด้านการกีฬา ทั้งของภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาต่างๆ ซึ่งปัจจุบันงานด้านการท่องเที่ยวและด้านการกีฬาได้รวมมาอยู่ใน

กระทรวงเดียวกัน คือ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ในหมวด 5 ตามมาตรา 14 ว่า “กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การกีฬา การศึกษา ด้านกีฬา นันทนาการและราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็น หน้าที่หลักของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ” (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 119 ตอนที่ 99 ก หน้า 14 ลงวันที่ 2 ตุลาคม 2545) ส่วนราชการนี้ประกอบด้วย สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานการกีฬาและนันทนาการ และสำนักงาน พัฒนาการท่องเที่ยว โดยมีรัฐวิสาหกิจภายใต้กระทรวง คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2548: ออนไลน์)

จากนโยบายและวัตถุประสงค์ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทยและสำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อนันทนาการด้านกีฬาและการออกกำลังกายจึงต้องมีการบูรณาการแนวคิดและวิธีการทำงาน ด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาเข้าด้วยกัน โดยต้องพัฒนาศักยภาพทั้งในด้าน การท่องเที่ยวและด้านการกีฬาให้สอดคล้องประสานกันโดยศึกษาศักยภาพในการที่ทำงานระหว่าง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกับการกีฬาแห่งประเทศไทย และระหว่างหน่วยงานด้านกาท่องเที่ยวกับกีฬา ตลอดจนสมาคมกีฬาต่างๆ ในแต่ละภูมิภาคมีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาเป็นกาท่องเที่ยว เพื่อนันทนาการด้านกีฬาและการออกกำลังกายได้อย่างไร ประชาชนมีความต้องการที่จะพัฒนาจังหวัดให้เป็น แหล่งท่องเที่ยว เพื่อนันทนาการด้านกีฬาและการออกกำลังกายอย่างไร เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ควรมีประเภท และชนิดของกีฬา รวมถึง แนวทางการจัดการอย่างไร ผู้วิจัยพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยในลักษณะการวางแผน พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ มีเพียงการวิจัยที่เน้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหรือการกีฬาเพียงอย่างเดียว เท่านั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะทำการวิจัย เพื่อแสวงหาแนวทางการวางแผน พัฒนาดังกล่าว เพื่อบูรณาการแนวคิดและการทำงานด้านการท่องเที่ยวกับการกีฬาเข้าด้วยกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดการจัดการและการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการต่อไป จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญจังหวัดหนึ่ง ทางภาคใต้ของประเทศไทย มี ที่ตั้งเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การคมนาคม การท่องเที่ยวและกีฬารมนันทนาการ กับ จังหวัดต่างๆทางภาคใต้และประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่โดดเด่น ได้แก่ ทะเลสาบสงขลา แหลมสมิหลา เกาะยอ อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จึงมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประมาณปีละ ประมาณ 2,000,000 คน

นอกจากจะ มีแหล่งท่องเที่ยว เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจแล้ว จังหวัดสงขลายังมีศักยภาพสูง ในการนำเสนอกิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่ง จะทำให้นักท่องเที่ยวได้ รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการท่องเที่ยวแบบปกติ ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญ ในการวิจัยเรื่องการวางแผน พัฒนา เพื่อสนับสนุนวิสัยทัศน์ของจังหวัดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการเป็นประจำของจังหวัดสงขลา
2. เพื่อสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาจัดกิจกรรมและนันทนาการ
3. เพื่อสำรวจสถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ
4. เพื่อนำข้อมูลการสำรวจดังกล่าวมาทำเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลทางวิจัยคือ แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสงขลาจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการเป็นกิจกรรมเสริมหรือกิจกรรมหลักโดยใช้ฐานข้อมูลจากการวิจัยนี้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ 5 อำเภอ ในจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสทิงพระ อำเภอสะเดา อำเภอนาทวี โดยเฉพาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญดังต่อไปนี้

อำเภอเมือง มีแหล่งท่องเที่ยว คือ หาดสมิหลา เกาะยอ
 อำเภอหาดใหญ่ มีแหล่งท่องเที่ยว คือ ย่านการค้าถนนนิพัทธ์อุทิศสาม
 อำเภอสทิงพระ มีแหล่งท่องเที่ยว คือ อุทยานนกน้ำคูขุด
 อำเภอนาทวี มีแหล่งท่องเที่ยว คือ อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง
 อำเภอสะเดา มีแหล่งท่องเที่ยว คือ ปาดังเบซาร์และจังโหลน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ภาครัฐ ได้แก่ ผู้ว่าราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้ากลุ่ม งานยุทธศาสตร์จังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลสำนักงานจังหวัด
2. ภาคเอกชน ได้แก่ สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา
3. ประชาชน ได้แก่ ประชาชนในอำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสทิงพระ อำเภอสะเดา อำเภอนาทวี
4. นักท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดสงขลา

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ภาครัฐ ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 50 คน
2. ภาคเอกชน ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 44 คน
3. ประชาชน ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างจาก จำนวน 75 คน
4. นักท่องเที่ยว ผู้วิจัยจะเลือกเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 325 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ประกอบด้วย
 - 1.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 1.2 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา
 - 1.3 ศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา
2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากสถานที่ที่ได้อาศัยอยู่ไปที่อื่นเป็นการชั่วคราวเพื่อการพักผ่อน และได้เยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง
2. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวเพื่อชมแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะทางธรรมชาติและมีกิจกรรมกีฬาให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วม เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนานและได้ออกกำลังกาย
3. การวางแผน หมายถึง การคาดการณ์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งการกำหนดกิจกรรมรองรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อมุ่งหวังผลกิจกรรม ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
4. การวางแผนพัฒนา หมายถึง การตัดสินใจในการเลือก ทางเลือกที่ดีที่สุด โดยคาดหวังว่าทางเลือกนั้น จะทำให้เกิดความสำเร็จ
5. กีฬาและนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้เล่นมีความสนใจและใช้เวลาว่างเพื่อการทำกิจกรรมเหล่านี้ ตามความสนใจและความถนัด
6. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา จำนวน 5 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอนาทวี อำเภอสะเดา และอำเภอสิงหนคร
7. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในจังหวัดสงขลา
8. หน่วยงานภาครัฐ หมายถึง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาของจังหวัดสงขลา ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา หรือผู้แทน สำนักงานจังหวัดสงขลา หัวหน้ายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ศูนย์สำนักงานการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดสงขลา สำนักเทศบาลนครสงขลา องค์การปกครองส่วนตำบล
เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

9. ภาคเอกชน หมายถึง ผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภายในจังหวัด
สงขลา โดยเป็นสมาชิกของสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดและขั้นตอนในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ
3. ประเภทของกีฬาที่เหมาะสมสำหรับการเล่นในแหล่งท่องเที่ยว
4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนและการพัฒนา
5. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสงขลา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

ในปัจจุบันสภาวะการณ์ทั่วโลกกำลังประสบกับปัญหา ในหลาย ๆ ด้าน แต่การท่องเที่ยวกลับทวีบทบาทสูงมากยิ่งขึ้น นอกจากจะสามารถนำรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศมาให้แก่ประเทศชาติเป็นจำนวนมาก ยังช่วยในการสร้างงานและช่วยกระจายความเจริญออกไปสู่ส่วนภูมิภาคได้เป็นอย่างดี

ธุรกิจท่องเที่ยวและการบริการนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เปรียบเสมือน เป็นการส่งสินค้าออก อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ เห็นได้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ดังนี้

1. เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เช่นเดียวกับการส่งสินค้าออกประเภทอื่นๆ ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ
2. รายได้มาในรูปของเงินตราต่างประเทศ มีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงิน
3. เป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวาง สร้างงาน สร้างอาชีพ หลัก และอาชีพเสริม
4. เป็นการสร้างงาน เพราะการบริการต้องใช้คนทำหน้าที่บริการ
5. เป็นการกระตุ้นให้เกิดการผลิตและนำเอาทรัพยากรมาใช้ประโยชน์
6. เป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย (Limitless, Industry)
7. เป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องการผลิต

8. เป็นการสนับสนุนฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว
9. เป็นการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่างๆ
10. เป็นมาตรการที่ช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้แก่พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
11. มีส่วนช่วยเสริมสร้างสันติภาพ สัมพันธไมตรี ที่มนุษย์ต่างสังคมได้พบปะทำความรู้จักและเข้าใจกัน
12. ส่งเสริมให้เกิดความรัก ความผูกพัน ความเข้าใจดีต่อกัน ระหว่างนักท่องเที่ยวและ คนในท้องถิ่น
13. ทำให้เกิดการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค
14. ช่วยลดปัญหาการอพยพเข้าสู่เมืองหลวง
15. กระตุ้นการคิดนำทรัพยากรที่เป็นไม่ต้องการ มาผลิตให้เกิดรายได้
16. ทำให้เกิดความรักความภาคภูมิใจในท้องถิ่น และมีการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม ประเพณี โบราณสถานและธรรมชาติ
17. ทำให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา การค้นคว้าในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ
18. ทำให้มีการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกรวดเร็ว

จากบทบาสดังกล่าวสรุปได้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวนำมาซึ่งการพัฒนาในหลายๆด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ตั้งแต่ระดับชุมชน ระดับภูมิภาคไปจนกระทั่งระดับประเทศ จนทำให้หลายๆ ประเทศพยายามส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวของประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว

องค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ในปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการเจริญเติบโตมากโดยมีการกล่าวถึงองค์ประกอบไว้หลายด้านโดยสามารถจัดเป็นหมวดประเภท ได้ดังนี้ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา: 2548: ออนไลน์)

การท่องเที่ยว ประกอบด้วยการจัดธุรกิจและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว คือ

1. การคมนาคมขนส่ง

1.1 ทางบก

รถยนต์และรถไฟ การตัดและสร้างถนน โครงข่ายถนนที่ดี การขยายเส้นทางรถไฟเข้าไปสู่แหล่งท่องเที่ยว การจัดการบริการรถยนต์โดยสารประเภทต่างๆ สำหรับนักท่องเที่ยว เช่น รถนำเที่ยว รถรับจ้าง บริการรถเช่าประเภทต่างๆ บริการขนส่งทางบกประเภทอื่นๆ เช่น รถสามล้อ

รถม้า เกวียน รถลาก บริการรถไฟและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการเดินทางโดยรถไฟ บริการอื่นๆ เช่น ปั๊มน้ำมัน ห้องน้ำ ที่พักริมทาง

1.2 ทางเรือ

การสร้างท่าเรือและสิ่งอำนวยความสะดวกในการขึ้นลงเรือ การสร้างเรือและแพทุกประเภท การจัดบริการการขนส่งทางเรือ

1.3 ทางอากาศ

การปรับปรุงเครื่องบินให้มีประสิทธิภาพในการขนส่งสูง ประหยัดและปลอดภัย การจัดเที่ยวบินและที่นั่งสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาและการจัดเที่ยวบินภายในประเทศให้เพียงพอ การจัดสนามบินให้สะดวกและปลอดภัย การปรับปรุงอัตราค่าโดยสารให้น่าสนใจ

2. ที่พักแรม

2.1 โรงแรม (และบังกะโล โมเต็ล สำหรับนักท่องเที่ยว)

บริการส่วนหน้า การจัดอาหารและเครื่องดื่ม การบริการแม่บ้าน การบัญชี ห้องพัก การขายและการตลาด วิศวกรรมการบำรุงรักษา การจัดการคลังต่างๆ การจัดงานเลี้ยง การจัดการประชุมและนิทรรศการ การประชาสัมพันธ์ การจัดนันทนาการและการบันเทิง

2.2 ที่พักแรมประเภทอื่น

เกสต์เฮาส์ หอพัก ที่ตั้งแคมป์ ที่พักในวัด บ้านพักผ่อน เรือแพ

3. ร้านอาหารและภัตตาคาร

3.1 การจัดการที่กินอาหารประเภทต่างๆ สำหรับนักท่องเที่ยว

ร้านอาหารไทยและอาหารพื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่น ร้านอาหารประจำชาติต่างๆ ร้านอาหารและสวนอาหารทั่วไปร้านอาหารบริการเร็ว (ร้านอาหารด่วน) และศูนย์อาหาร ร้านขนมและไอศกรีม ร้านกาแฟและเครื่องดื่ม ร้านอาหารเคลื่อนที่ประเภทหาบเร่ รถเข็น รถแวนที่ต่อเติมสำหรับบริการอาหาร

3.2 องค์ประกอบของร้านอาหาร ประกอบด้วยงานต่างๆ คือ

จัดทำเมนูอาหาร จัดหาและดูแลพัสดุ จัดซื้ออาหาร ประกอบอาหาร เก็บเงิน จ่ายเงิน ทำบัญชี บริการและเสิร์ฟอาหาร ปรับปรุงและเสิร์ฟเครื่องดื่ม เก็บล้างทำความสะอาดการตลาด และประชาสัมพันธ์และบริการอื่นๆ เช่น หาดูรถ ดอนรับ เป็นต้น

4. บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

4.1 ผู้ประกอบธุรกิจการจัดนำเที่ยว (Tour Operator)

จัดรายการนำเที่ยวเบ็ดเสร็จส่งให้ตัวแทนไปจำหน่าย จัดรายการนำเที่ยวประเภทต่างๆ สำหรับผู้สนใจเฉพาะเรื่องให้แก่องค์กรสถาบันวิชาชีพต่างๆ และกลุ่มเอกชนที่มีความสนใจเฉพาะเรื่อง จัดนำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลให้แก่บริษัทผู้ผลิตสินค้าและองค์กรต่างๆ บริการวางแผนการจัดการประชุมสัมมนาและการจัดนิทรรศการในประเทศและระหว่างประเทศการสัมมนาประชาสัมพันธ์การจัดบริการนำเที่ยว

4.2 ตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยว (Travel Agency)

จำหน่ายทัวร์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจการจัดนำเที่ยวจัดขึ้น เป็นตัวแทนจำหน่ายตัว โดยสารพาหนะเดินทางทุกประเภท เป็นตัวแทนจัดหาและสำรองห้องพักโรงแรมกิจกรรมบันเทิง ต่างๆ การโฆษณาประชาสัมพันธ์การบริการต่างๆ ที่จัดจำหน่าย บริการจัดเอกสารการเดินทาง ต่างๆ บริการในด้านต้อนรับและรับส่งนักท่องเที่ยว ให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

5. สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (ทรัพยากรหรือสินมรดกทางการท่องเที่ยว)

5.1 ประเภทธรรมชาติ

ภูเขา น้ำตก ถ้ำ ลำธาร ทะเล หาดทราย หาดหิน ทะเลสาบ เกาะ แก่ง น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตสงวนพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์เปิด อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกขชาติ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด (ห้วย หนอง คลอง บึง) ปะการังและธรรมชาติใต้ทะเล

5.2 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถานและศาสนา

วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑ์ ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ อนุสรณ์สถาน

5.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม

งานประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ วิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตชาวเล เป็นต้น ศูนย์วัฒนธรรม สวนสนุก สวนน้ำ Aquarium สินค้าพื้นเมืองและแหล่งผลิตหัตถกรรม พื้นบ้าน ไร่ นา สวน พืชผัก ผลไม้ เหมือง กีฬาต่างๆ ทั้งทางน้ำและทางบก แหล่งซื้อของ ศูนย์การค้า แหล่งบันเทิง โรงละคร โรงภาพยนตร์ สถานที่จัดการแสดงทางวัฒนธรรมและการละเล่น อื่นๆ ในท้องโรงงานอุตสาหกรรม บริเวณเมืองที่ทันสมัย

6. ร้านขายของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมือง

6.1 การผลิตสินค้าประเภทต่างๆ สำหรับขายนักท่องเที่ยว

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เครื่องหนัง เครื่องแต่งบ้าน อาหาร ของที่ระลึกที่เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านต่างๆ เครื่องใช้ประจำบ้าน ของเล่นเด็ก

6.2 การพัฒนารูปแบบสินค้าประเภทหัตถกรรมพื้นบ้าน

การออกแบบและกำหนดขนาดให้เหมาะสม การเลือกวัสดุและการผลิต

6.3 การจัดและตกแต่งร้าน

การเลือกทำเลที่ตั้ง การจัดร้าน

6.4 การจัดบริการต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวที่มาซื้อของการบรรจุหีบห่อ การรับส่งซื้อ สินค้า การจัดส่ง บริการพิเศษอื่นๆ ที่จัดให้

7. ความปลอดภัย

การแนะนำคนในท้องถิ่นให้ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวเมื่อได้รับความเดือดร้อน การแนะนำนักท่องเที่ยวเพื่อมิให้ได้รับอันตรายในด้านต่างๆ การกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ในการช่วยสร้างความมั่นคงปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว การจัดหน่วยงานพิเศษเพื่อช่วยเหลือในเรื่องความปลอดภัย

8. การอำนวยความสะดวกในการเข้า – ออกเมือง

8.1 ระเบียบพิธีการเข้าเมือง

การทำวีซ่า การตรวจลงตราและพิธีศุลกากร

8.2 การขนส่งกระเปาะผู้โดยสาร

บริการขนส่งระหว่างท่าอากาศยานหรือสถานีขนส่งกับที่พัก การอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่ท่าอากาศยานและสถานีขนส่งต่างๆ

9. การจัดบริการอื่นๆ สำหรับนักท่องเที่ยว

9.1 การจัดการประชุมในประเทศและการประชุมนานาชาติ

การจัดหาและการจัดสถานที่ประชุมและอุปกรณ์การจัดประชุม การจัดทำเอกสารและของแจก การต้อนรับอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าประชุม การจัดเลี้ยงและจัดนำเที่ยวให้แก่ผู้เข้าประชุม

9.2 การจัดการบริการในด้านข้อสนเทศและข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การจัดพิมพ์เอกสารข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและข้อมูลอื่นๆ สำหรับแจก การจัดทำสื่ออื่นๆ เพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว

9.3 การจัดกิจกรรมการบันเทิงและกิจกรรมเพื่อพักผ่อนหย่อนใจอื่นๆ

การจัดหาอุปกรณ์การกีฬาประเภทต่างๆ ไว้ให้นักท่องเที่ยว การจัดรายการบันเทิงที่น่าสนใจเป็นครั้งคราว

9.4 การเผยแพร่โฆษณา

การวิจัยตลาด การทำแผนการตลาด การจัดทำอุปกรณ์เผยแพร่ต่างๆ การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับจี ชอย ; และมาเก็นส์ (Gee; Choy; & Makens. 1984: 14) ที่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับนักท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจสายการบิน ธุรกิจที่พัก แรม ธุรกิจการขนส่งภาคพื้น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจภัตตาคารและร้านอาหาร ธุรกิจร้านค้าและของที่ระลึก
2. ธุรกิจสนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น บริษัทนำเที่ยวผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว บริษัทที่ทำกรวิจัยหรือวางแผนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
3. หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆของรัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน ซึ่งมีหน้าที่วางแผนพัฒนาอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว สถาบันการเงิน สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและฝึกอบรมที่เกี่ยวกับวิชาการท่องเที่ยว รวมถึงหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การบริหารและจัดการการท่องเที่ยว (Tourism management)

มีหน่วยงานและ ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้แนวคิดทางด้านการ บริหารและ จัดการการท่องเที่ยว ซึ่ง ได้กล่าวถึงการบริการและการจัดการการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2548: ออนไลน์) ได้ให้คำจำกัดความของ การบริการ และการจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำอย่างมีเป้าหมาย สอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎี และ แนวคิดที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพที่แท้จริง รวมทั้งข้อจำกัดต่างๆ ของสังคมและ สภาพแวดล้อม การกำหนดแนวทาง มาตรการ และแผนปฏิบัติการที่ดี ต้องคำนึงถึงกรอบความคิดที่ได้กำหนดไว้ มิฉะนั้นแล้ว การจัดการท่องเที่ยว จะดำเนินไปอย่างไรทิศทางและเกิดความล้มเหลว

การพิจารณาการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ (System approach) และบรรลุ วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายนั้น ต้องพิจารณาระบบย่อย (Sub system) หรือองค์ประกอบหลักของการจัดการท่องเที่ยว บทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ (Relationship) ระหว่าง องค์ประกอบเหล่านั้น รวมทั้งพิจารณาสภาพแวดล้อมของระบบการท่องเที่ยวด้วยองค์ประกอบหลัก ที่สำคัญในระบบการท่องเที่ยวจำแนกได้เป็น 3 องค์ประกอบดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism resource) คือ สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว และทำให้เกิดการเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยว ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ทรัพยากรทางธรรมชาติ (Natural tourism resource) เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามตามธรรมชาติสามารถดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยว

1.2 ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man – made tourism resource) เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม (Cultural heritage) เป็นผลงานที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์ ทั้งนี้ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งออกได้ 3 ประเภท ได้แก่

1.2.1 แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Historical tourism resource) เป็น แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และมีผลดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น

1.2.2 แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต (Culture and rural way of life) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ในรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม ซึ่งปฏิบัติ ยึดถือสืบทอดต่อกันมา

1.2.3 แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการและบันเทิง (Recreation attraction) เป็น แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อการพักผ่อนที่ให้ความบันเทิง

2. การบริการการท่องเที่ยว (Tourism service) เป็นการให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มี อยู่ในพื้นที่หรือกิจกรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้นๆ เพื่อความสะดวกระหว่าง การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ บริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ บริการขนส่งภายใน แหล่งท่องเที่ยว บริการที่พักแรม บริการอาหารและบันเทิง บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ รวมถึง บริการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก

3. การตลาดการท่องเที่ยว (Tourism market or tourist) ความพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของตน และใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น โดยการตลาดการท่องเที่ยว สามารถทำได้ 2 วิธี

3.1 การให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ทางการท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการท่องเที่ยว เป็นต้น

3.2. การโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว คือ การให้ข้อมูลข่าวสารท่องเที่ยวไปยัง นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายผ่านสื่อต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเป็นเครื่องมือที่มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ หากบริหาร จัดการดีจะสามารถใช้พื้นที่ และ ทรัพยากรธรรมชาติ ได้โดยไม่ทำให้ ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านั้น เสียหาย การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจำเป็น จะต้องมีการวางแผนและนโยบายที่ชัดเจน สอดคล้องกับความคิดเห็นของคนในท้องถิ่น เพื่อเป็นการส่งเสริมต่อไปในระดับชาติ นโยบายในแต่ละด้าน ต้องพิจารณาปัจจัยพื้นฐาน ที่สำคัญของชุมชน หากมีการแข่งขัน ต้องสร้าง จุดเด่นทางการ ตลาด และควร สร้างแนวทาง การจัดการสิ่งแวดล้อม ให้มีการใช้ ทรัพยากรท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยให้ประชาชนในพื้นที่ต้องมีส่วนร่วมด้วย

อดิเกร์ (Adhikary. 1995: 15-16) เสนอรูปแบบการจัดการท่องเที่ยว (7s Model) ไว้ดังนี้

1. Strategy หมายถึง กลยุทธ์ที่ทำให้เห็นถึงความผสมกันระหว่างวัตถุประสงค์ การ จัดลำดับความสำคัญ การควบคุม และขอบเขตของกิจกรรมต่างๆ การท่องเที่ยว โดยการเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่สุด ประกอบไปด้วยกลยุทธ์ในการวางแผนการดำเนินงาน ซึ่งสามารถปฏิบัติได้ และต้องเป็นไปตามนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งชาติด้วย

2. Structure หมายถึง โครงสร้างในองค์การ การจัดลำดับชั้นและการแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสม การมีโครงสร้างที่ดี เปรียบเหมือนกุญแจที่สำคัญนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการท่องเที่ยว บางประเทศจะมีกระทรวงการท่องเที่ยว จะจัดการและดูแลทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งองค์การการท่องเที่ยวระดับชาติ เจ้าของธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทนการท่องเที่ยวของภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงกลุ่มเจ้าของโรงแรมที่พัก ยานพาหนะ มัคคุเทศก์ โดยแต่ละหน่วยงานจะเชื่อมโยงกัน

3. System หมายถึง ระบบ การจัดการการท่องเที่ยว ครอบคลุมไปถึงระบบจัดการฐานข้อมูล ระบบดำเนินงาน การปฏิบัติการ การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การตลาดและระบบอื่นๆ โดยทุกระบบต้องมีการประสานงานกัน

4. Staff คือ บุคลากร เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การ ดำเนินการต่างๆ สำเร็จด้วยดี โดยเฉพาะบุคคลากรที่ทำหน้าที่ ให้บริการ แก่นักท่องเที่ยว ต้องคัดสรรบุคคลที่มีความละเอียดรอบคอบ มีความรับผิดชอบ ให้ความช่วยเหลือ แก่นักท่องเที่ยวด้วยความเต็มใจ ซื่อสัตย์ ทำงานดี และทำให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจ

5. Skill คือ ทักษะ งานทุกอย่างต้องอาศัย ทักษะความชำนาญ จึงจะมีประสิทธิภาพ โดยมีปัจจัย 3 ประการ คือ ความรู้ ทักษะและทัศนคติ

6. Style หมายถึง รูปแบบ ของการดำเนินการ ขึ้นอยู่กับลักษณะของ แต่ละพื้นที่ รูปแบบของการดำเนินงานจึงแตกต่างกันในเรื่องการจัดการ

7. Share หมายถึง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ความคิดเห็น จะนำไปสู่การจัดการท่องเที่ยวได้ดีที่สุด เพราะนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน ผู้ที่ทำธุรกิจทางการท่องเที่ยว ต้องนำข้อมูลต่างๆ มาวางแผนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนด

อาจสรุปได้ว่า “การจัดการท่องเที่ยว ” คือ การกระทำอย่างมีเป้าหมาย สอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎีและแนวคิด โดยคำนึงถึงสภาพ ความเป็นจริง และข้อจำกัดต่างๆ ทางสังคมและสภาพแวดล้อม มีแนวทาง มาตรการและแผนปฏิบัติการที่ได้กำหนดไว้ หากจัดการอย่างไรแนวทางจะทำให้เกิดความเสียหายได้

การพิจารณาการจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย ต้องพิจารณาระบบย่อยและองค์ประกอบของการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งบทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์ประกอบจะมีความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ รวมถึงพิจารณาสภาพแวดล้อมของระบบการท่องเที่ยวด้วย ซึ่งสามารถจำแนกได้ 3 ระบบ ดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว(Tourism resource) หมายถึง ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ทางกายภาพของทรัพยากร อาจเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติ หรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น ตลอดจนวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

2. การบริการการท่องเที่ยว (Tourism service) ได้แก่ การบริการการท่องเที่ยว ที่มีอยู่ในพื้นที่นั้นหรือกิจกรรมที่มีให้บริการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น

3. การตลาดท่องเที่ยว (Tourism marketing) เป็นความต้องการ ในการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ รวมถึงรูปแบบกิจกรรมหรือลักษณะการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่

การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2545: 68 - 72) ได้ใช้แบบการตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำความเข้าใจทรัพยากรท่องเที่ยว

1.1 ประเภทของทรัพยากร

1.1.1 ทรัพยากรหลักที่เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว

1.1.2 ทรัพยากรสนับสนุน เพื่อสนับสนุนทรัพยากรหลัก สำหรับ การดึงดูด

นักท่องเที่ยว

1.2 ชนิดของทรัพยากร

1.2.1 ทรัพยากรทางธรรมชาติ: พืช สัตว์ ภูมิทัศน์ ภูมิอากาศ น้ำ

1.2.2 ทรัพยากรทางวัฒนธรรม: ศาสนา มรดกวัฒนธรรม ชาติพันธุ์

1.3 ทรัพยากรเหตุการณ์สำคัญ: งานมหกรรม การแข่งขัน ธุรกิจ ไร่ต่างๆ

1.4 ทรัพยากรกิจกรรม: นันทนาการ สิ่งอำนวยความสะดวก

1.5 ทรัพยากรบริการ: การขนส่ง ที่พัก การต้อนรับ อาหาร บริการ

2. การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

การเขียนรายงานทรัพยากรที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1. รายการทรัพยากรที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งใดที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปชมพื้นที่ ต้องการ ด้านการบริการของนักท่องเที่ยว กิจกรรม ที่นักท่องเที่ยว ได้ชมและมีส่วนร่วม สถานที่และที่พักแรมให้บริการนักท่องเที่ยว

2. รายการทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ มีทรัพยากรทางธรรมชาติใดบ้างที่โดดเด่น ในพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีความแตกต่างจากแหล่งอื่นอย่างไร และสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในปัจจุบันและอนาคตได้หรือไม่

3. การเก็บข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้ง ระยะห่างจากศูนย์กลางหรือศูนย์ข้อมูล เวลาที่ใช้และฤดูกาล การเข้าถึง หน่วยงานได้รับผิดชอบและ จัดการ มีปริมาณการเข้าชมมากน้อยเพียงใด โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใด และมีวัตถุประสงค์อย่างไรในการเข้ามาท่องเที่ยว มีอัตราค่าผ่านประตูเท่าใด ฯลฯ

4. รายการทรัพยากรวัฒนธรรม ได้แก่ สิ่งใดบ้างที่โดดเด่น สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเยือน

5. การเก็บข้อมูลทรัพยากรวัฒนธรรม ได้แก่ ชื่อสถานที่ตั้ง การเข้าถึง ทางเข้าหน่วยงาน ได้รับผิดชอบและจัดการ มีจำนวนผู้ชมมากน้อยโดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใด และมีวัตถุประสงค์อย่างไรในการเข้ามาท่องเที่ยว มีอัตราค่าผ่านประตูเท่าใด ฯลฯ

6. รายการทรัพยากรเหตุการณ์ที่สำคัญ ได้แก่ เป็นเหตุการณ์ที่โดดเด่นและสามารถดึงดูดผู้ที่ไม่ใช่คนท้องถิ่นให้มาเยือน โดยเหตุการณ์นั้นเป็นคู่แข่งกับเหตุการณ์ หรือคล้ายๆ กับท้องถิ่นอื่นหรือไม่ และมีความถี่ในการจัดมากน้อยเพียงใด

7. การเก็บข้อมูลเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้ง ช่วงเวลา ฤดูกาล ระยะเวลาของเหตุการณ์ หน่วยงานใดเป็นจัดการ มีจำนวนการใช้มากน้อยเพียงใด โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใด และมีวัตถุประสงค์อย่างไรในการเข้ามาท่องเที่ยว มีอัตราค่าผ่านประตูเท่าใด ฯลฯ

8. รายการทรัพยากรทางกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมนั้นโดดเด่นอย่างไร ในแหล่งท่องเที่ยว นั้น สามารถดึงดูดผู้ใช้ซึ่งไม่ใช่คนท้องถิ่นให้มาหรือไม่

9. การเก็บข้อมูลทรัพยากรกิจกรรม ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้ง จากศูนย์หรือศูนย์ข้อมูล เวลาหรือฤดูกาลที่ใช้ การเข้าถึง การจัดการ ระดับกิจกรรมควรมีขนาดใด โดยนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มใด และมีวัตถุประสงค์อย่างไรในการเข้ามาท่องเที่ยว มีอัตราค่าผ่านประตูเท่าใด ฯลฯ

10. การเก็บข้อมูลด้านบริการการต้อนรับ ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้งของบริการข้อมูล เวลาที่เปิด และปิดทำการ บริการที่เสนอให้ (ภาษา การนำเที่ยว ของที่ระลึก) ข้อมูลที่มีให้ (แผ่นพับ และแผนที่) ติดต่อใคร ปริมาณการใช้ปัจจุบัน

11. ประโยชน์ของการเก็บข้อมูล เพื่อทำแผนที่ทรัพยากรท่องเที่ยว ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อแสดงที่ตั้งทางกายภาพของทรัพยากร ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรวัฒนธรรม เพื่อชี้จุดที่จะพบทรัพยากรกิจกรรม เมื่อกิจกรรมนั้นต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อชี้จุดที่ตั้งทางกายภาพของบริการต่างๆ เช่น ที่พักแรม โรงอาหาร และบริการที่สำคัญ ตลอดจนบริการให้แก่นักท่องเที่ยว

12. การตั้งคำถาม ใครใช้ทรัพยากร ใช้เวลาเท่าใด จำนวนผู้ใช้ เพื่อจุดประสงค์ใด

13. รายการทรัพยากรบริการ ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ การติดต่อ บริการทั่วไป มีลักษณะอย่างไร

14. บริการด้านที่พักแรม ได้แก่ ชื่อและที่ตั้ง สิ่งอำนวยความสะดวก ระยะห่าง จากศูนย์กลาง ประเภทและระดับ การบริการที่ให้เป็นอย่างใด การเข้าถึง ผู้ใช้บริการเป็นกลุ่ม บริการขั้นพื้นฐาน ระดับการใช้และอัตราค่าบริการเท่าใด

15. รายการทรัพยากรด้านอาหาร ได้แก่ ชื่อ ที่ตั้งจากศูนย์กลาง ประเภทและอันดับของการให้บริการ ผู้ใดเป็นเจ้าของและติดต่อ ได้ที่ไหน มีสถานที่ให้บริการอย่างไร และเปิดและปิดบริการในเวลาใด ระดับการใช้และประเภทผู้ใช้เฉลี่ยใด

ขั้นตอนการประเมินทรัพยากร

1. คุณภาพทรัพยากร คือ ทรัพยากรนี้ดีกว่า หรือ ด้อยกว่าทรัพยากรอื่นในที่อื่นๆ อะไรบ้างที่เป็นจุดอ่อน บริเวณใด บ้างที่เสียหาย ได้รับการดูแล รักษาดีหรือไม่ บริการมีคุณภาพ สม่ำเสมอตลอดเวลาหรือไม่ จะ มีการปรับปรุงทรัพยากรนี้ได้อย่างไร อะไรเป็นข้อ จำกัดของการพัฒนาต่อไป

2. ความโดดเด่นของทรัพยากร ได้แก่ ทรัพยากร นี้มีความพิเศษอย่างไร แตกต่างจากที่อื่นอย่างไร คนในท้องถิ่นความภาคภูมิใจในสถานที่นั้นๆหรือไม่

3. การดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น สิ่งนี้มีบทบาทอย่างไรในกิจกรรมของนักท่องเที่ยว มี การวัดระดับการใช้และประเมินการใช้อย่างไรจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนี้มีเสน่ห์ดึงดูดมากขึ้นได้อย่างไร

4. ฐานข้อมูลของทรัพยากรท่องเที่ยว ทรัพยากรนี้ มีคุณประโยชน์ ต่อแหล่งท่องเที่ยว อย่างไร ปัจจุบันการท่องเที่ยวประเภทใดเหมาะสมและนักท่องเที่ยวพึงพอใจ ในอนาคตจะต้อง ทำอะไรเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว มีปัญหา และอุปสรรค อะไรใน การพัฒนา ทรัพยากร ท่องเที่ยวในอนาคต

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวเป็นจุดที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายๆ อย่างผสมผสานกัน

บาเทีย (Bhatia. 1986: 139 -140) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว ต้องประกอบด้วย

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด ที่จะ ทำให้นักท่องเที่ยว เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจทางวัฒนธรรม สิ่งก่อสร้าง ที่สำคัญทาง ประวัติศาสตร์ สิ่งดึงดูดใจทางธรรมชาติ ทิวทัศน์ ของทะเล ภูเขา สวนสาธารณะ เทศกาลต่างๆ รวมถึงการแสดงนิทรรศการ งานมหกรรม ศิลปะ ดนตรี ประเพณีพื้นบ้าน

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยวและเป็น ปัจจัย เสริมให้ กับแหล่งท่องเที่ยว มีความน่าสนใจมากขึ้น ได้แก่ ที่พักแรม สถาบันบันเทิงต่างๆ รวมทั้ง สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

3. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ จะช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การคมนาคมขนส่งที่สะดวก และ สามารถพานักท่องเที่ยวเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่น่าสนใจ หากแหล่งท่องเที่ยวใด มีการ คมนาคมขนส่งที่ไม่สะดวก แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นจะไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว

โคลิเวอร์; และแฮร์เวย์ (อ้างใน ชูสิทธิ์ ชูชาติ. 2544: 21-22) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวจะ บรรลุวัตถุประสงค์ได้ แหล่งท่องเที่ยวต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งดึงดูดใจเกิดจากสถานที่ (Site) และเหตุการณ์ (Events) ซึ่ง อาจเกิดจากธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น แต่เหตุการณ์ต้องเกิดจากการสร้างของมนุษย์เท่านั้น

2. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ความสะดวกสบาย จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทาง เข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวได้รวดเร็วและปลอดภัย ดังนั้นการสร้างปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น ระบบการขนส่ง ระบบการสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น สำหรับ แหล่ง ท่องเที่ยว

3. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) การเข้าถึงของแหล่งท่องเที่ยวจะต้องมี ระบบการขนส่ง(Transportation) เช่น เส้นทางคมนาคมยานพาหนะ สถานี และผู้ประกอบการด้าน การขนส่ง เพื่อนำนักท่องเที่ยวและสิ่งของไปยังแหล่งท่องเที่ยว

ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542: 45-46) ที่ได้สรุปว่า นักท่องเที่ยว จะเข้าไป เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวใดๆ ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการคือ

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว สามารถ ดึงดูด นักท่องเที่ยวได้ เช่น ความสวยงามของ ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โบราณสถาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์

2. ในแหล่งท่องเที่ยว ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวก มีการบริการรองรับนักท่องเที่ยว เช่น ประปา ไฟฟ้า การสื่อสาร การขนส่ง ที่พักร้านอาหารบริการนำเที่ยว ร้านขายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

3. การคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และเชื่อมโยงกันระหว่างแหล่งท่องเที่ยวกับบริเวณใกล้เคียง

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบทั้ง 3 ข้อจะช่วยสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้สะดวก รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวก ความประทับใจ ความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเดินทางท่องเที่ยว อีกทั้งได้รับความรู้และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมจากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

การจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

มีหน่วยงานและผู้เชี่ยวชาญทางการจัดการการท่องเที่ยวหลายท่านได้ให้แนวคิดและหลักการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยกล่าวถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า ต้องมีการพัฒนาในรูปแบบบูรณาการ มีการประสานงานกัน คนในชุมชนเป็นศูนย์กลางและต้องทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความพอเพียงและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2544: 5)

ร่ำไผพรรณ แก้วสุริยะกล่าวถึงการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า ตั๋วเมืองประกอบ 4 ประการด้วยกัน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2547: ออนไลน์)

1. การดำเนิน งานด้านการ ท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงขอบเขต และ ความสามารถในการรองรับของพื้นที่ ทั้งธรรมชาติ ชุมชน และจำนวนนักท่องเที่ยว ที่เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว ในแต่ละแห่งต่อคนต่อวัน

2. ตระหนักถึงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีและชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน

3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต้องมีการประสานกันในเรื่องของการจัดการเพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศของชุมชน

4. การทำธุรกิจท่องเที่ยว ต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประสานโครงการและกำหนดแผนงาน ทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้และทำให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

ขั้นตอนและวิธีการ

ยึดหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้ง 4 ประการ ในการวางแผน และการจัดการ ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมนั้น ชุมชนต้องปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้อง ค้นหาความโดดเด่นของทรัพยากรการท่องเที่ยว สภาพปัญหาและแนวทางสำหรับการแก้ไขโอกาสความเป็นไปได้ต่อการจัดการในอนาคตโดยคำนึงถึงการพัฒนาที่จะทำให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด

มีการ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ที่ชัดเจน เพื่อรักษาคุณภาพและคุณค่า ของ สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมและ เอกลักษณ์ท้องถิ่น ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และมี ประสบการณ์ที่ไปเที่ยว เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น โดยให้ธุรกิจท่องเที่ยวเป็น อาชีพเสริม และมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

กำหนดผังและรูปแบบของสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่ส่งผลกระทบต่อทาง ภูมินิเวศและวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่มีสิ่งกีดขวางกีดขวางเข้าไป โดยมีการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวและสามารถให้การรองรับของพื้นที่ : CC (Carrying capacity) การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม : EIA (Environmental impact assessment) การ ประเมินผลกระทบต่อสังคม SIA (Social Impact assessment) การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ : HIA (Health impact assessment)

มีการพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนงานและการฝึกอบรมเพื่อให้บุคลากรที่ปฏิบัติงาน มี ความรู้ความสามารถ มีมาตรฐานการทำงานในระดับสากล โดยการฝึกอบรม การดูงาน เพื่อนำไปสู่ การบริการที่มีมาตรฐานสากล การดำเนินการเขียนโครงการ เพื่อของบประมาณพัฒนาและส่งเสริม แหล่งท่องเที่ยว เมื่อกลุ่มผู้รับผิดชอบการเขียนโครงการเพื่อของบประมาณ เพื่อ พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ต้องจัดเตรียมงบประมาณ สำหรับ พัฒนาในพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยว จัดสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และ แบ่งผลประโยชน์อย่างเสมอภาค การ จัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประชาชนในท้องถิ่นแหล่งท่องเที่ยว จะต้องร่วมมือกัน โดยคำนึงถึง ประโยชน์ และผลกระทบน้อยที่จะเกิดขึ้น นั่นคือ การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ

สูตรรัตน์ ปธานราษฎร์ (2549: 47-48) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และมีการแบ่ง ประเภทไว้ การเดินทางเพื่อการกีฬาแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อไปชมกีฬา ในอดีตได้มีการจัดการกีฬาระดับโลกที่ยิ่งใหญ่หลายแห่ง เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลกตามประเทศต่างๆ ทำให้มีผู้สนใจเดินทาง ไปเพื่อชมการแข่งขัน การท่องเที่ยวลักษณะนี้จะมีผู้คน จำนวนมาก หลั่งไหลมาจากทั่วโลก โดยไป รวมตัวอยู่จุดเดียวกันและมีระยะเวลาไม่นาน

2. การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬา เช่น ในฤดูหนาวที่มีหิมะตก นักท่องเที่ยวจะพากันไป เล่นสกี เมืองที่มีทะเลสวยงามจะมีนักท่องเที่ยว ที่เดินทางไปเล่นเรือใบ วายน้ำ เมืองที่มีภูเขาสูงจะมี นักท่องเที่ยวเดินทางไปปีนเขา เมืองที่มีทุ่งหญ้ากว้างจะมีคนไปขี่ม้า หากสนามกอล์ฟที่ใดสวยจะมี นักท่องเที่ยว ไปเล่นกอล์ฟกัน เป็นต้น ประเทศใดที่มีภูมิประเทศเหมาะสำหรับการเล่นกีฬา นับว่า ได้เปรียบ เพราะ นักท่องเที่ยวจะพากันไป ท่องเที่ยวและ แวะเวียนตลอด ทำให้สามารถพัฒนา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เป็นดี

จากข้อมูลข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ลักษณะของการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องอาศัยลักษณะของสิ่งดึงดูดใจทางด้านการท่องเที่ยวด้วย ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือทางวัฒนธรรม ซึ่งในปัจจุบันการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเฉพาะการกิจกรรมกีฬาให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกำลังได้รับความนิยม เพราะนอกจากนักท่องเที่ยวจะได้มาเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวตามปกติแล้ว ยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย เป็นการท่องเที่ยวที่ได้ประสบการณ์ตรง ไม่ต้องเฝ้าดูเพียงอย่างเดียวเหมือนการท่องเที่ยวปกติและยังสามารถช่วยการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้อีกด้วย เพราะนักท่องเที่ยวที่มาเข้าร่วมกิจกรรมจะมีการถ่ายทอดประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยว ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาท่องเที่ยวและมีการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านกีฬาเข้ามากขึ้นทุกปี

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2548: ออนไลน์) ได้ให้ แนวคิดและความสำคัญ ของการกีฬาไว้ ดังนี้

1. ด้านร่างกาย กีฬาเป็นกิจกรรมส่งเสริมความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางด้านร่างกายและสุขภาพ
2. ด้านจิตใจ กีฬาส่งเสริมให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว นำไปสู่การดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขและมีสุขภาพจิตดี
3. ด้านอารมณ์ กีฬาจะส่งเสริมให้บุคคลรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง
4. ด้านสังคม กีฬาจะส่งเสริมและพัฒนาการทางด้านสังคม เพราะเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ผู้เล่นร่วมประกอบกิจกรรมกับบุคคลอื่น ทำให้มีโอกาสปรับตัวต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
5. ด้านการปกครอง กีฬาจะส่งเสริมให้ประชาชนเป็นคนมีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย มีความเสียสละและเป็นพลเมืองดีของชาติ
6. ด้านความมั่นคงของประเทศ กีฬาจะส่งเสริมและพัฒนาคนในชาติให้เกิดการเจริญเติบโตและพัฒนาการให้มีร่างกายแข็งแรง อดทน และเป็นกำลังในการป้องกันและพัฒนาประเทศ
7. ด้านเศรษฐกิจ กีฬาจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาให้คนในสังคม มีสุขภาพ ร่างกายแข็งแรง และสุขภาพจิตที่ดี ประกอบอาชีพและกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังสำคัญในการผลิตและการบริการ ทำให้ผลผลิตและรายได้ของประเทศเพิ่มขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้า ซึ่งมีความสำคัญ ดังนี้

7.1 การนำเข้าเงินตราต่างประเทศ การเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ เช่น การที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 มีผู้เข้าร่วมทั้งสิ้น 69,305 คน เป็นคณะนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ จำนวน 4,305 คน คณะกรรมการจัดการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ จำนวน 12,000 คน สื่อมวลชน จำนวน 3,000 คน ผู้ชมและกองเชียร์ประมาณ 50,000 คน ประมาณการรายได้จากการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินที่ใช้จ่ายประมาณ 255 ล้านบาทต่อวัน (ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ คนต่อวัน ของนักท่องเที่ยว

ชาวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย ปี 2539 = 3,700 บาท) นอกจากนั้น ในปี 2541 ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 มีผู้เดินทางมาร่วมในการแข่งขันประมาณ 20,000 คน ประกอบด้วย นักกีฬา เจ้าหน้าที่และกรรมการ เจ้าหน้าที่ Olympic Council of Asia (OCA), National Olympic Committee (NOC) และสื่อมวลชน (ยังไม่นับรวมผู้มาชมการแข่งขัน) ซึ่งมีการประมาณการใช้จ่ายเงิน หมุนเวียนในขั้นต้น (64,750,000 บาทต่อวัน) รวมเวลาที่อยู่ประเทศไทยประมาณ 20 วัน (4 - 23 ธันวาคม 2541) = $64,750,000 \times 20 = 1,295$ ล้านบาท จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายเนื่องจากการร่วมในการแข่งขันกีฬาดังกล่าวจะส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม และก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ในระยะยาวต่อไปและส่งผลให้เกิดมีธุรกิจต่อเนื่องตามมา (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา .2542:ไม่ปรากฏเลขหน้า)

7.2 การกระจายรายได้และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค การจัดการแข่งขันกีฬา นอกจากการจัดในเมืองหลวงแล้ว ได้มี การส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาในเมืองหลักหรือเมืองที่มีความพร้อม ในภาคต่างๆ ของประเทศ จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ซึ่งจะมีการจัดหมุนเวียนไปตามภาคต่างๆ หรือการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ ประเทศไทยมีการจัดการแข่งขัน ตามเมืองหลักที่มีศักยภาพสำหรับการจัดการแข่งขัน การกระจายการแข่งขันไปสู่ส่วนต่างๆ ของประเทศเช่นนี้ การจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่ ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

7.3 การพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การเตรียมการจัดการแข่งขันกีฬา แต่ละครั้งจะต้องอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มีการพัฒนาถนนหรือเส้นทางเครือข่ายคมนาคมทางน้ำ ทางบก หรือทางอากาศ พัฒนาระบบ โทรคมนาคมและการสื่อสาร ที่พักแรม สนามแข่งขันกีฬา ฯลฯ สาธารณูปโภคเหล่านี้ เป็นสิ่งก่อสร้างถาวรเมื่อการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้ว จะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการท่องเที่ยวต่อไป และบางแห่งอาจพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวได้ต่อไป

7.4 การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬานานาชาติหรือกีฬาพื้นบ้าน วัตถุประสงค์หลักของเจ้าภาพจัดการแข่งขัน คือ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆ พร้อมกันไปด้วย

สภาพของการกีฬาที่เอื้อต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การจัดการแข่งขันกีฬาในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสากล ซึ่งในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาและการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาประเภทนี้ มีวัตถุประสงค์ที่มุ่งเน้นเพื่อความเป็นเลิศหรือเป็นหนึ่งในกีฬาแต่ละชนิด ได้แก่

1. การจัดการแข่งขัน กีฬาสากลระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย เป็นต้น

2. การจัดการแข่งขันกีฬาสากลระดับในประเทศ เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาวอลเลย์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 การจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านหรือการเล่นต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการอนุรักษ์นั้นทนาการ การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่

1. การจัดการแข่งขันกีฬาพื้นเมืองนานาชาติ เช่น การจัดการแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย

2. การจัดการแข่งขันหรือแสดงกีฬาพื้นบ้านและการเล่นต่างๆ ในประเทศ เช่น การแสดงการเล่นพื้นเมืองที่ท้องสนามหลวง

จากการจัดการแข่งขันทั้ง 2 รายการ อาจกล่าวได้ว่า สามารถ เอื้อต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ด้วยเหตุผลดังนี้

1. การเตรียมการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อรองรับการแข่งขันกีฬา เช่น การสร้างถนน การปรับปรุงตกแต่งชานเมืองของประเทศเจ้าภาพ การเตรียมการเหล่านี้เมื่อแข่งขันเสร็จสิ้นแล้วสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ยังคงอยู่เพื่อรองรับกิจการท่องเที่ยวต่อไปได้โดยไม่ต้องมีการลงทุนใหม่

2. การอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน จากข้อตกลงของการเป็นประเทศเจ้าภาพ จะต้องอำนวยความสะดวกในการลงตราเอกสารเพื่อเข้าประเทศของคณะนักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้มีความสะดวกต่อการเดินทางเข้าประเทศนั้นๆ มากขึ้น ทำให้ให้ผู้เดินทางเข้ามาเกิดความประทับใจและจะเลือกประเทศเจ้าภาพการแข่งขันนั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวในครั้งต่อไป

3. ในด้านกลุ่ม คนจำนวนมากที่ไปร่วมการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการแข่งขันในระดับนานาชาติ ซึ่งในการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งถือเป็นโอกาสของเจ้าภาพที่จะทำให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการแข่งขัน ได้รู้จักประเทศเจ้าภาพมากขึ้น ได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียมของประเทศเจ้าภาพ และจะ ส่งผลต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว เมื่อ เดินทาง กลับไปแล้วอา จมีการ เดินทางกลับมาท่องเที่ยวในประเทศเจ้าภาพอีกครั้ง ด้วยเหตุผลดังนี้

3.1 การจัดการแข่งขันในแต่ละครั้งจะมีการแข่งขันหลายชนิด เช่น การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ก็มีการจัดการแข่งขันกีฬา รวม 36 ชนิด การจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทจะใช้สนามแข่งขันแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่นำไปสู่การเผยแพร่และแนะนำแหล่งท่องเที่ยวของประเทศเจ้าภาพ

3.2 การแข่งขันแต่ละครั้ง ใช้เวลาในการจัดการแข่งขันไม่มากนัก ประมาณ 10 - 20 วัน และในแต่ละชนิดกีฬาที่ทำการแข่งขันจะมีการเริ่มการแข่งขันและจบการแข่งขันไม่พร้อมกัน ทำให้นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้อง มีเวลาว่างก่อนหรือหลังการแข่งขัน ซึ่งสามารถใช้เวลานี้สำหรับการท่องเที่ยวได้

3.3 เป็นการผ่อนคลายความเครียดหลังการแข่งขัน ทั้งนักกีฬา และผู้เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมการแข่งขัน จะมีความเครียดสูงมาก เนื่องจากผลการแข่งขันจะส่งผลต่อชื่อเสียงและผลตอบแทน

ที่จะได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนามตัวแทนประเทศชาติ การพักผ่อนเพื่อการผ่อนคลาย ความเครียดด้วยการท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน หรือเมืองใกล้เคียงหลังการแข่งขันเสร็จสิ้น จึงเป็นวิธีหนึ่งของคณะนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องได้นิยมปฏิบัติ

3.4 เป็นการ เปิดโอกาสในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วย นักกีฬา เจ้าหน้าที่ และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันบางกลุ่มจะใช้ช่วงที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันเป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วย โดยเฉพาะผู้ปกครองของนักกีฬา

4. การได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬานานาชาติอย่างสม่ำเสมอ การสร้างความพร้อมของประเทศเจ้าภาพในการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี ส่งผลให้ประชาชน ของประเทศเจ้าภาพเกิดความคุ้นเคยกับการต้อนรับที่ดี จะทำให้เกิดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประเทศมากขึ้น จากการแข่งขันกีฬานานาชาติแต่ละครั้ง จะมีการถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียมเผยแพร่ไปทั่วโลก การถ่ายทอดสดดังกล่าว ถือเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งในการทำการตลาดทางการท่องเที่ยว และทำให้ ผู้ที่ชมรายการแข่งขันรู้จักประเทศไทยมากขึ้น และเกิดความสนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น

5. การจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้ง ทำให้ผู้ที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันได้มีโอกาสใช้บริการ โรงแรม บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นการช่วยสร้างเสริมกิจการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้พัฒนามากขึ้น การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาในระดับต่างๆ ทำให้นักท่องเที่ยวสนใจเล่นกีฬามากขึ้น โดยการถือโอกาสชักชวนให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในขณะนั้นหันมาสนใจเล่นกีฬาหรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้นๆ ได้ โดยให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬา ไม่ใช่จะเป็นแต่เพียงผู้ชมกีฬานั้นๆ แต่ยังมีโอกาสได้ร่วมแข่งขันกีฬาบางอย่าง และเป็นประสบการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิต ซึ่งจะสร้างความประทับใจกับการได้มาเที่ยวประเทศนั้นมากขึ้น และมีความต้องการที่จะเดินทางมาเที่ยวประเทศนั้นอีกในโอกาสต่อไป ซึ่งการได้เข้าร่วมแข่งขันในกีฬานั้น จะเอื้อต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแล้ว ยัง ส่งผลดีทำให้ธุรกิจบริการด้านการกีฬามากขึ้น เช่น ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ครูสอนหรือสถาบันสอนกีฬาประเภทต่างๆ เป็นต้น

3. ประเภทของกีฬาที่เหมาะสมสำหรับการเล่นในแหล่งท่องเที่ยว

ในปัจจุบันการเล่นกีฬา ถือได้ว่าแพร่หลาย ไปทั่วโลก คนส่วน ใหญ่รู้จักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อหวังผลทางด้านสุขภาพ แต่จะเล่นกีฬาเพื่อ การแข่งขันนั้นจะมีเพียงกลุ่มหรือจำนวนน้อย กีฬาหลายชนิด สามารถเล่นได้ตามความพอใจ และความถนัด ขึ้นอยู่กับเวลา อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ หากแบ่งประเภทของกีฬาที่เล่นในปัจจุบัน สามารถแบ่งได้หลายประเภท ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะการเล่นกีฬา การแบ่งแบบนี้จะแบ่งตามลักษณะการเล่นของกีฬาแต่ละชนิดโดยคำนึงถึงจำนวนผู้เล่นและสถานที่เล่นเป็นหลัก การแบ่งแบบนี้สามารถแยกประเภทกีฬาได้ชัด คือ

1.1 กีฬาที่เล่นเป็นทีมหรือเป็นชุด เช่น ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล อเมริกันฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฮอกกี้ เป็นต้น

1.2 กีฬาที่เล่นเป็นรายบุคคล เช่น ยกน้ำหนัก จักรยาน โบว์ลิง แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส เทนนิส เป็นต้น

1.3 กีฬาต่อสู้ป้องกันตัว เช่น มวย ยูโด คาราเต้ เทควันโด เป็นต้น

1.4 กีฬา การเล่นกีฬายังแบ่งเป็นกีฬาประเภทลู่อะและลาน ประเภทลู่อะ เช่น วิ่ง 100 เมตร วิ่ง 200 เมตร วิ่งข้ามรั้ว วิ่งผลัด ส่วนประเภทลาน ได้แก่ ทุ่มน้ำหนัก แข่งเรือ เรือใบ เรือกรรเชียง เป็นต้น

1.5 กีฬาทางน้ำ เช่น ว่ายน้ำ แข่งเรือ เรือใบ เรือกรรเชียง เป็นต้น

1.6 กีฬาที่ใช้ดนตรีประกอบ เช่น ยิมนาสติกประกอบดนตรี เป็นต้น

นอกจากนี้ประเภทของกีฬายังสามารถแบ่งตามลักษณะเป็นกลุ่มหรือประเภทของ การเล่น (Diagram Group) ได้เป็น 13 ประเภท ดังนี้

1. กีฬา เช่น วิ่งผลัด วิ่งมาราธอน วิ่งข้ามสิ่งกีดขวาง เดินทวน ฟันแหลน ทุ่มน้ำหนัก ขว้างจักร สัตตกรีฑา ทศกรีฑา โอเรียนเตียร์ริง (Orienteering การวิ่งทางไกลประกอบเข็มทิศตามจุดที่กำหนด) เป็นต้น

2. ยิมนาสติก เช่น ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซส์ ราวต่างระดับ ราวเดี่ยว ม้าหุ คานทรงตัว เป็นต้น

3. การต่อสู้ป้องกันตัว เช่น มวย มวยปล้ำ ยูโด คาราเต้ เทควันโด เป็นต้น

4. กีฬาใช้เป้า เช่น เป้ายิงธนู ยิงปืน เป็นต้น

5. กีฬาที่ลูกบอลลงเป้าหมาย เช่น กอล์ฟ โบว์ลิง สแน็กเกอร์

6. กีฬาที่ใช้ไม้ตีลูกบอล เช่น เบสบอล ซอฟต์บอล ฮอกกี้ เป็นต้น

7. กีฬาที่เล่นแบ่งแดนสนาม (Court) เช่น แบดมินตัน เทนนิส เทเบิลเทนนิส เป็นต้น

8. กีฬาที่เล่นเป็นทีมหรือชุด เช่น วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล

9. กีฬาทางน้ำ เช่น ว่ายน้ำ กระโดดน้ำ โปโลน้ำ กระดานโต้คลื่น พายเรือ เป็นต้น

10. กีฬาเล่นฤดูหนาว เช่น สเก็ตน้ำแข็ง สกีน้ำแข็ง ฮอกกี้น้ำแข็ง เป็นต้น

11. กีฬาใช้ล้อ เช่น แข่งรถยนต์ มอเตอร์ไซด์ เป็นต้น

12. กีฬาทางอากาศ เช่น แข่งบอลลูก เครื่องบินบังคับวิทยุ กระโดดร่ม เป็นต้น

13. กีฬาที่ใช้สัตว์ เช่น แข่งขันพิราบบิน แข่งม้า สุนัขเร็ว เป็นต้น

แบ่งตามเป้าหมายหรือประโยชน์ในการเล่น การเล่น ประเภทนี้ผู้เล่นมีจุดมุ่งหมายในการเล่นชัดเจน และได้รับประโยชน์จากการเล่น นี้มีหลายลักษณะดังนี้

1. กีฬาเพื่อสุขภาพและมิตรภาพ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เล่นทุกคนเกิดความสุข สนุกสนาน ลดความเครียด ทำให้สุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดีเข้าร่วมกิจกรรมกับสังคมได้

2. กีฬาเพื่อมวลชน เป็นการจัดการกีฬาให้กับคนทั่วไป โดยคำนึงถึงคนส่วนมาก เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าร่วมโดยไม่จำกัด เพศ วัย และความสามารถของแต่ละคน

3. กีฬาเพื่อแข่งขัน เป็นการจัดการแข่งขันเพื่อความ เป็นเลิศของแต่ละประเภทกีฬาเป็น การเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสามารถสูงเข้าร่วมแข่งขัน

การเล่นกีฬาที่มีเป้าหมาย แบ่งประเภทการส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปเล่น ดังนี้

1. กีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้ ทักษะทางกีฬาประเภทต่างๆ ให้ถูกต้องตามแบบฉบับของการเล่น

2. กีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปได้เล่นกีฬา เห็นคุณค่าของเล่นกีฬา ซึ่ง จะทำให้สุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

3. กีฬาเพื่อการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาที่มีความสามารถได้ร่วมแข่งขัน ทั้งใน ระดับประเทศและต่างประเทศ

4 . แบ่งตามกลุ่มบุคคลที่เล่นกีฬา แบ่งได้ดังนี้

4.1 กีฬาสำหรับผู้มีสุขภาพดี ได้แก่ ประชาชนทั่วไป

4.2 กีฬาสำหรับนักกีฬา เป็นการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อหวังผลการแข่งขัน เพื่อ ความชนะเลิศ และพยายามสร้างสถิติให้ดีกว่าเดิม

4.3 กีฬาสำหรับผู้ป่วยและผู้พิการ ให้บุคคลพิเศษที่ไม่สามารถประกอบกิจกรรมหรือ เล่นกีฬาได้เหมือนคนปกติ

4.4 กีฬาสำหรับกลุ่มบุคคลแต่ละวัย และเพศ เป็นกีฬาที่เล่นตามความเหมาะสมของ สภาพร่างกายและเพศ

5 . แบ่งตามกลุ่มอาชีพ เป็นการแบ่งตามกลุ่มของนักกีฬาที่เล่น มีดังนี้

5.1 กีฬาสมัครเล่น เป็นกีฬาที่เล่นตามความพึงพอใจ จะเล่นหรือเลิกเมื่อใดก็ได้ และ ไม่ได้สิ่งตอบแทน

5.2 กีฬาอาชีพ เป็นการเล่นของ นักกีฬาที่มีมีการยึดเป็นอาชีพ เพื่อการแข่งขันให้กับ สโมสร หรือหน่วยงานที่สังกัด

6 . แบ่งตามระดับการแข่งขัน สามารถแบ่งได้หลายระดับ ดังนี้

6 .1 กีฬาระดับท้องถิ่น เป็นการเล่นกีฬาในท้องถิ่นของแต่ละแห่ง เช่น กีฬาตำบล กีฬาเทศบาล กีฬาอำเภอ และกีฬาจังหวัด

6.2 กีฬาระดับสโมสร เป็นการแข่งขันกีฬาภายในกลุ่มสมาชิกเดียวกัน

6.3 กีฬาระดับชาติ เป็นการแข่งขันกีฬาภายในประเทศจากคนทั่วประเทศ

6.4 กีฬาระหว่างชาติกลุ่มสมาชิก เป็นการแข่งขันกีฬาในกลุ่มประเทศที่เป็นสมาชิก

6.5 กีฬาระดับโลก เป็นการแข่งขันกีฬาเพื่อชิงความชนะเลิศกีฬาแต่ละชนิด จาก ประเทศทั่วโลก

7 . แบ่งตามความนิยมและวัฒนธรรม แบ่งได้ดังนี้

7.1 กีฬาพื้นเมือง เป็นการเล่นกีฬาของแต่ละท้องถิ่น เป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่นหรือ คนกลุ่มนั้นและไม่ใช่ที่แพร่หลาย

7.2 กีฬาสากล เป็นกีฬาที่มีความนิยมเล่นแพร่หลายไปทั่วโลก มีการจัดการแข่งขันระหว่างชาติและเป็นที่ยอมรับของทุกคน

ประเภทของกีฬาที่เหมาะสมสำหรับการเล่นในแหล่งท่องเที่ยว

มีหน่วยงานและนักวิชาการหลายคนได้อธิบายลักษณะและประเภทของกีฬาไว้มากมาย โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยได้อธิบายถึงประวัติของกีฬาต่างๆ หลายประเภท บางประเภทมีประวัติยาวนานและมีผู้ให้ความสนใจต่างกัน มีจำนวน 43 ประเภท (การกีฬาแห่งประเทศไทย v ออนไลน์) แต่มีกีฬาบางประเภทที่การกีฬาแห่งประเทศไทยยังไม่ได้มีการอธิบายประวัติและลักษณะการเล่น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกกีฬาที่ได้รับความนิยมและเหมาะสมที่จะจัดให้มีการเล่นและออกกำลังกายในแหล่งท่องเที่ยว

1. วอลเลย์บอลชายหาด ในปี ค.ศ. 1920 มีการกล่าวถึงการเล่นวอลเลย์บอล 6 คน บนชายหาดในฮาวาย (Hawaii) แต่ไม่มีการยืนยันที่แน่นอน ซึ่งในเวลานั้นกีฬาประเภทนี้มีจุดกำเนิดหรือเป็นสิ่งที่น่าสนใจของคนส่วนใหญ่อยู่ที่ซานตา มอนิกา (Santa Monica) รัฐแคลิฟอร์เนีย (California) สหรัฐอเมริกา มีลักษณะเหมือนวอลเลย์บอลในร่ม คือเล่นกันฝ่ายละ 6 คน (6 คนต่อ 6) ในปี ค.ศ. 1927 ฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกในยุโรปที่เริ่มเล่นวอลเลย์บอลชายหาด และในปี ค.ศ. 1930 กีฬาประเภทนี้ก็แพร่หลายไปในหลายๆ ประเทศในยุโรปและในปีเดียวกันนี้ ทางสหรัฐอเมริกาได้เริ่มเล่นระบบฝ่ายละ 4 คน (4 ต่อ 4) และระบบฝ่ายละ 3 (3 ต่อ 3) การเล่นวอลเลย์บอลชายหาดในครั้งนั้น ยังได้มีการกำหนดกติกาสำหรับการตบ การสกัดกั้นและการรับลูกที่แน่นอน ในปี ค.ศ. 1947 ได้มีการจัดการแข่งขันแบบทีมละ 2 คน ขึ้นอย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

2. กีฬาฟุตบอล (Football) หรือซอคเกอร์ (Soccer) มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานหลายเชื้อชาติ มีเรื่องราวกล่าวขานถึงการเล่นชนิดนี้ เช่น เมื่อประมาณ พ.ศ. 343 ชาวจีนเรียกว่า ทลีซู (Tsu Chu) โดยใช้ไม้ไผ่เป็นเสาประตู ชาวญี่ปุ่นเรียกเกมนี้ว่า เกมารี (Kemari) มีการกำหนดเขตและมุมของสนามชนชาติกรีก เรียกว่า อีพิสไครอส (Episkye) ภาษาโรมัน คือ ฮาพาสตัม (Harpasum) ประชาชนเมืองฟลอเรนซ์ของอิตาลี เรียกการแข่งขันประเภทนี้ว่า คาลซิโอ (Calio) ต่อมาประเทศอังกฤษ ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นต้นตำรับของฟุตบอลสมัยใหม่ ได้กำหนดกฎ ระเบียบและกติกากการแข่งขัน จนส่งผลให้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางทั่วโลก

3. กีฬาฟุตซอล (Futsal) ถือกำเนิดมาจากฟุตบอลในร่ม ในยุโรปนิยมเรียกว่า Five a Side หรือข้างละ 5 จากที่มีผู้เล่นข้างละ 5 คน ประเทศอูรุกวัย เป็นชาติแรกๆ ที่เริ่มเล่นกันอย่างจริงจังในปีค.ศ. 1932 ก่อนที่จะมีการเผยแพร่ต่อไปยังบราซิลหลังจากนั้น นอกจากประเทศในแถบอเมริกาใต้แล้ว ยังเป็นที่นิยมเล่นกันในทวีปยุโรปตอนเหนือ และชาติอื่นๆ ที่มีสภาพอากาศหนาวเย็น เนื่องจากเป็นกีฬาที่สามารถเล่นกันได้ภายในสถานที่ที่มีหลังคา ต่อมาในปีค.ศ. 1986 สหพันธ์

ฟุตบอลนานาชาติ หรือฟีฟ่า เข้ามามีบทบาทในการควบคุมดูแลฟุตบอลในร่มด้วย จึงพัฒนา กฎ กติกา มารยาทการเล่นขึ้นมาตามลำดับจนกระทั่งกลายมาเป็น "ฟุตซอล" ในปัจจุบัน

4. กีฬาฟุตบอลชายหาด (Beach Soccer) ฟุตบอลชายหาด มีจุดเริ่มต้นการเล่นที่ทวีปอเมริกาใต้ แต่ยังไม่มีการจัดแข่งขันที่โดดเด่น รวมถึงยังจัดแข่งขันทุกปี ไม่เหมือนฟุตบอลโลกที่แข่ง 4 ปี หนึ่งครั้งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติหรือฟีฟ่า(Fifa) ชื้อหุ้นใน Beach Soccer Worldwide (BSWW) ในปี 2005 เปลี่ยนภาพของการแข่งขันฟุตบอลชายหาดระดับโลก ให้เป็นที่นิยมมากขึ้น ด้วย FIFA Beach Soccer World Cup ใช้กฎและกติกาการเล่นของ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ เพียงแต่สถานที่เล่นจะเป็นชายหาดหรือหาดเทียมก็ได้ และมีจำนวนผู้เล่นที่น้อยกว่า

5. กีฬาจักรยานเสือภูเขา (Mountain bike) เป็นจักรยานอเนกประสงค์ที่สามารถใช้ได้ในทุกพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็น ถนนธรรมชาติ หรือทางป่าทางเขาทุรกันดาร จึงเป็นจักรยานที่เหมาะสมอย่างยิ่ง สำหรับการเดินทางท่องเที่ยว เสือภูเขาได้ทำให้โฉมหน้าทาง การท่องเที่ยวและคมนาคมในเมืองหลายๆ ประเทศ ลักษณะเฉพาะของเสือภูเขา คือ ความแข็งแรงของระบบโครงสร้าง การผ่อนแรงของระบบเกียร์ทดซึ่งมีมาก ถึง 24 เกียร์ การหยุดฉับพลันของระบบเบรค และความสามารถในการตะลุยทางยากลำบากของระบบล้อ ยาง และเกียร์ ทำให้การเดินทางด้วยเสือภูเขาสามารถบุกบันไปได้ทุกที่ เป็นการเดินทางที่แม้จะเหนื่อยแต่ก็สนุกสนาน

6. กีฬาจักรยาน (Cycling) ในปีพ.ศ.2405 ปีแอร์ มาโซ (Pierre Michaux) และ ปีแอร์ ลาเลม็องท์ (Pierre Lallement) ได้ประดิษฐ์รถจักรยานถีบอย่างรถจักรยานโดยใช้โซ่โยงไปยังเพลาล้อหลัง แต่ยังไม่มีความกระเทือนมาเวลาขี่ ในพ.ศ. 2436 ได้มีการผลิตจักรยานที่มีการอัดลมเข้าไปในยางรถ ทำให้การกระเทือนและมีเบรคให้หยุดได้ตามต้องการ จนในปีพ.ศ.2441 จึงมีการผลิตจักรยานที่มีลักษณะเหมือนจักรยานที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน

7. กีฬาเรือแคนูและคายัคในโอลิมปิก (Canoe and kayak) ถูกบันทึกไว้ว่า เมื่อปี 1972 ประเทศเยอรมันตะวันตก ได้ทุ่มทุนนับร้อยล้านบาท เพื่อสร้างลำน้ำจำลองขึ้นใช้สำหรับแข่งกีฬาโอลิมปิก ในขณะที่ทางฝ่ายเยอรมันตะวันออกก็สร้างลำน้ำจำลองขึ้นมาเช่นกัน และสามารถคว้าชัยชนะได้ทั้ง 4 รายการที่มีการแข่งขัน แต่กว่าจะมีการลงทุนแบบนี้ก็อีกก็ต้องใช้เวลาถึง 20 ปี เมื่อแคนู/คายัค กลับมาในโอลิมปิกปี 1992 ที่บาร์เซโลนา ต่อมาในกีฬาโอลิมปิกที่แอตแลนต้าได้เปลี่ยนโฉมหน้าการแข่งขัน จากที่ใช้สถานที่จำลองมาเป็นการแข่งขันในภูมิประเทศจริงโดยใช้แม่น้ำโอโคอี (Ocoee) ที่ภูเขาอัปป์ลาเซียในรัฐเทนเนสซี ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองกว่า 200 กิโลเมตร ซึ่งครั้งนี้ฝายจากยุโรปได้ครองความเป็นจ้าวแห่งแคนู/คายัค

8. กีฬากอล์ฟ (Golf) คือกีฬาหรือเกมส์ประเภทบอลชนิดหนึ่ง ซึ่งผู้เล่นใช้ไม้หลายชนิดตีลูกบอลให้ลงหลุม จากกฎของกอล์ฟ ระบุว่า "กีฬากอล์ฟประกอบด้วยการเล่นลูกเดียวหนึ่งด้วยไม้กอล์ฟจากแท่นตั้งที่ไปลงหลุมโดยการสโตรคหนึ่งครั้งหรือหลายครั้งต่อเนื่องกันตามกฎข้อบังคับกอล์ฟ เป็นหนึ่งในกีฬาเพียงไม่กี่ชนิดที่ไม่มีอาณาเขตการเล่นที่แน่นอน และสนามกอล์ฟแต่ละแห่งสามารถมีรูปร่างและขนาดต่างกัน ต้นกำเนิดของกอล์ฟนั้นยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ ระหว่าง

เนเธอร์แลนด์ สกอตแลนด์ และจีน โดยมีการเล่นกอล์ฟมาแล้วอย่างน้อย ห้าศตวรรษในหมู่เกาะบริเตน กอล์ฟในรูปแบบปัจจุบันได้มีการเล่นในสกอตแลนด์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2215

9. กีฬามวยไทย มวยไทยเป็นศิลปะประจำชาติอันเกิดมาพร้อมๆ กับชาติไทย แต่เดิมฝึกฝนอยู่ในแต่ในหมู่ทหาร เพื่อใช้ในการรบประชิดตัว ประกอบกับการใช้ดาบสองมือและมือเดียว เมื่อว่างจากการสงครามก็จะมีการชกมวยกัน เพื่อความสนุกสนาน ในสมัยตอนต้น นักมวยไทยที่มีชื่อเสียงมาก คือ นายขนมต้ม และในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ มี เวทีมวยที่จัดให้มีการแข่งขัน เช่น เวทีสวนเจ้าเชษฐาและเวทีสวนกุหลาบ สมัยแรกๆ ก็ยังชกด้วยการคาดเชือกและเปลี่ยนเป็นสวมหมวกชก และได้ก่อตั้งสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ.2527

10. กีฬาแข่งเรือ เป็นกีฬาที่เป็นประเพณีอย่างหนึ่งของไทยมาแต่โบราณ เนื่องจากคนไทยเราอาศัยอยู่ใกล้แม่น้ำลำคลอง เรือเป็นพาหนะในชีวิตประจำวันและเป็นพระราชพาหนะสำหรับพระมหากษัตริย์ด้วย ปัจจุบันการแข่งขันเรือ มีอยู่เกือบทุกภาคของประเทศไทย ระหว่างเดือน 11 กับเดือน 12 บางทีก็เป็นการแข่งขันกันระหว่างเรือ ของชุมชนต่างๆ มาประชันฝีพายกัน โดยใช้เรือที่เรียกว่า เรือยาวขนาดต่างๆ กัน ซึ่งเป็นการแข่งขันที่สนุกสนานและเร้าใจมาก

11. กีฬาเรือใบ (Sailing) การเล่นเรือใบได้มาเป็นเกมสกีการแข่งขัน โดยการริเริ่มของอังกฤษเป็นชาติแรก เพราะจากหลักฐานที่ปรากฏในประวัติศาสตร์ได้จารึกไว้ว่าในปีพ.ศ. 2204 พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2 แห่งอังกฤษ และในปลายศตวรรษที่ 19 การจัดขบวนเรือใบในประเภทต่างๆ ก็เริ่มเป็นที่สนใจจากประเทศต่างๆ มากยิ่งขึ้น

สำหรับประเทศไทย ในวันที่ 29 เมษายน 2509 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเรือใบประเภท OK ยาว 13 ฟุต ชื่อเวคา จากหน้าพระราชวังไกลกังวล อำเภอหัวหินไปถึงอ่าวสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และพ.ศ. 2510 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและทูลกระหม่อมฟ้าหญิงอุบลรัตนราชกัญญา ทรงชนะเลิศการแข่งขันเรือใบประเภท OK ในกีฬาแหลมทองครั้งที่ 4 และวันที่ 31 มีนาคม 2530 ทรงรับสมาคมแข่งขันเรือใบไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์

12. ไตรกีฬา (Triathlon) คือการแข่งขันกีฬา 3 ประเภท ต่อเนื่องกัน คือ ว่ายน้ำ ขี่จักรยาน วิ่ง การแข่งขันไตรกีฬาโดยทั่วไปจะเริ่มจากการว่ายน้ำระยะทาง 1 ,800 เมตร ขี่จักรยาน 55 กิโลเมตร และวิ่ง 12 กิโลเมตร สำหรับในบางการแข่งขันอาจจะใช้ระยะทางที่มากหรือน้อยกว่านี้ แต่จะต้องมีการแข่งขันทั้งสามประเภทต่อเนื่องกัน จึงจะถือว่าเป็นการแข่งขันไตรกีฬา

13. กีฬาวีณาบ เป็นการเล่นแสดงกิจกรรมทางกายที่ต่อเนื่องแล้วเปลี่ยนทิศทางและความเร็ว โดยมีสิ่งกีดขวางหลายรูปแบบผสมกัน โดยให้ ผู้เล่นวิ่งกระโดดข้ามเชือก แล้วคลานลอดอุโมงค์ ที่ทำจากถังน้ำมันมีช่องกลวงจากนั้นวิ่งซิกแซ็กอ้อมหลัก และสุดท้ายวิ่งข้ามกล่องหรือสิ่งกีดขวางที่ค่อนข้างสูง การหลบหลีกสิ่งกีดขวางเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เล่นได้ฝึกความคล่องแคล่ว และเคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย อีกทั้งมีบุคลิกที่ดี เช่น วิ่งอ้อมสิ่งกีดขวาง วิ่งลอดสิ่งกีดขวาง วิ่งลอดสะพานไม้ เป็นต้น

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาและการวางแผน

คำว่า "การพัฒนาประเทศ" เป็นคำที่ได้รับการกล่าวถึงอย่างมากโดยเฉพาะประเทศไทย ได้การประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับแรกในปีงบประมาณ 2504 แม้คำว่า "การพัฒนา" จะเป็นที่แพร่หลาย แต่มีการถกเถียงกันอย่างมาก ว่าการพัฒนานั้นจะหมายถึงการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลักหรือไม่ เนื่องมาจากในระยะแรกที่มีการวางแผนพัฒนาประเทศนั้น มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นสำคัญดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาฯ ฉบับแรกใช้ชื่อว่า "แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ" ส่วนคำว่า "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม" เริ่มใช้ตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510-2514) เป็นต้นมา

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2540: 17) ได้ให้แนวความคิดในทำนองนี้ความจริงไม่ใช่เพียงจะมีขึ้นในระยะของการเริ่มการวางแผนการพัฒนา แต่เป็นแนวความคิดที่มีมานานแล้วว่า ปัญหาใหม่ของประเทศไทย คือการล้าหลังทางเศรษฐกิจ หลักฐานต่างๆ ทำให้เกิดความเข้าใจว่า แนวความคิดในการพัฒนาประเทศนั้นมุ่งเน้นทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้แต่ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 ซึ่งได้มีการขยายชื่อของแผนให้รวมถึง "เศรษฐกิจและสังคม" แล้วก็ตาม เสียงเรียกร้องให้เพิ่มความเอาใจใส่ทางด้านสังคมให้จริงจังมากขึ้นก็ยังมีอยู่ตลอดเวลาจนกระทั่งปัจจุบัน

ในทางเศรษฐกิจ ความขัดแย้งอันเนื่องมาจากการใช้ทรัพยากรเป็นเรื่องที่ยากจะหลีกเลี่ยง ดังนั้น จึงเป็นเรื่องธรรมดา หากมีสาเหตุมาจากที่ทรัพยากรมีจำกัดด้วยเหตุนี้ ประเด็นสำคัญของการพัฒนาจึงไม่ได้อยู่ที่ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจก่อนหรือหลัง แต่จะให้ความสำคัญแก่การพัฒนาเศรษฐกิจมากหรือน้อยกว่าการพัฒนาสังคม (โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์. 2546: 4-5)

ความสำคัญของการพัฒนาอยู่ที่ความสามารถของคนส่วนใหญ่ กระบวนการนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงาน นอกจากนี้การดำเนินงานควรจะต้องต่อเนื่อง ด้วยกระบวนการพัฒนาจึงส่งผลต่อคนส่วนใหญ่ใน 3 ลักษณะด้วยกันคือ

ลักษณะแรก การพัฒนาหมายถึง "ความก้าวหน้า" การพัฒนานั้นหมายถึงเรื่องของความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างเดียว การพัฒนาโดยทั่วไป หมายถึงเรื่องความก้าวหน้าต่างๆ ทางสังคมด้วย ไม่เฉพาะความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว

ลักษณะที่สอง การพัฒนาหมายถึง "ความมั่นคง" ไม่มีปัญหาทางสังคม เป็นสังคมที่สงบสุข สังคมที่สามารถปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ โดยปราศจากความรุนแรง

ลักษณะที่สาม การพัฒนาหมายถึง "ความเป็นธรรม" โดยเฉพาะความเป็นธรรมในลักษณะที่ว่าประชาชน ทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาในรูปแบบที่ช่วยสร้างความเป็นธรรมด้วย

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาจึงเป็น สิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะหากเข้าใจความหมายของการพัฒนาแตกต่างกัน แนวทางการทำงาน และแนวความคิดต่างๆ ก็จะแตกต่างกันออกไป ดังนั้น การเสนอแนะแนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาในด้านต่างๆ ต้องอาศัยรากฐานมาจากความเข้าใจความหมายของการพัฒนาที่ตรงกัน

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน

ความหมายของการวางแผน

การวางแผน (Planning) มาจากคำภาษาละตินว่า แพลนัม (Planum) หมายถึง พื้นราบ (Flat surface) และได้นำมาใช้ในภาษาอังกฤษเมื่อศตวรรษที่ 17 โดยพจนานุกรมออกฟอร์ด (Oxford dictionary) ตามความหมายพื้นราบ หมายถึงการกำหนดแบบฟอร์มในทางราบ เช่น แผนที่และแบบพิมพ์เขียว (Blueprint) ของสิ่งก่อสร้างต่างๆ (อนันต์ เกตุวงศ์. 2534: 1)

ปัจจุบันนี้การวางแผนได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในหน่วยงานทุกประเภททั้งในภาคของรัฐและภาคเอกชน มีนักวิชาการหลายท่านได้นิยามไว้ ดังนี้

ฮิคส์ (Hick. 1981: 248) อธิบายว่า การวางแผนเป็นหน้าที่ทางบริหารประการแรกที่ต้องกระทำเพื่อกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ การที่จะวางแผนได้สำเร็จนั้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ตัวเลขข้อมูลจากอดีต การตัดสินใจในปัจจุบันและการประเมินผลในอนาคตด้วย

จากคำนิยามสามารถแบ่งองค์ประกอบของการวางแผนได้ 7 ประการคือ

1. การวางแผนเป็นกระบวนการ (Process) กระบวนการในที่นี้ หมายถึง กิจกรรมที่ต่อเนื่องกันซึ่งเกิดขึ้นในหน่วยงานเดียวกัน กิจกรรมนี้ต้องการทั้งทรัพยากรและพลังงานเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้
2. การจัดเตรียม (Preparing) การวางแผนเป็นกระบวนการของการเตรียมชุดหนึ่งของการตัดสินใจเพื่อให้ได้รับการอนุมัติและการดำเนินการโดยองค์การอื่นๆ แม้ว่าหน่วยงานหนึ่งมีหน้าที่วางแผน มีอำนาจอนุมัติและดำเนินการตามแผนก็ตาม กระบวนการดังกล่าวนี้ยังคงมีอยู่ต่างหากโดยเฉพาะ
3. แนวทาง (A set) ในที่นี้จำเป็นต้องแยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างการวางแผนกับการตัดสินใจเพราะการวางแผน หมายถึงการตัดสินใจประเภทหนึ่ง และในที่นี้มีลักษณะคือ แนวทางของการตัดสินใจที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นระบบ
4. การตัดสินใจเพื่อทำการ (Decisions for action) การวางแผนมุ่งสู่การกระทำ ไม่ได้มุ่งไปสู่วัตถุประสงค์อย่างอื่น แต่การวางแผนก็มีผลงานระดับสอง (Secondary result) อีกหลายๆ อย่าง เช่น การพัฒนาการบริหาร การพัฒนาการตัดสินใจ และการฝึกอบรมให้คนทำงานร่วมกัน เป็นต้น
5. ในอนาคต (In the future) ลักษณะสำคัญยิ่งของการวางแผน ได้แก่ การมุ่งสู่อนาคต มีการพยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต ความไม่แน่นอน และเงื่อนไขต่างๆ
6. การมุ่งสู่การทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ (Directed at achieving goals) กระบวนการวางแผนจะไม่สามารถดำเนินไปได้ถ้าขาดวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดทิศทาง จุดหมายปลายทางของการกระทำเป็นกระบวนการดังกล่าว
7. ใช้วิธีการที่ให้ผลงานสูง (By optimal means) จุดสำคัญอันหนึ่งในกระบวนการวางแผนก็คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง วิธีการกับเป้าหมาย (Means-end analysis) เพื่อเลือกวิธีการกระทำที่ก่อให้เกิดผลตามเป้าหมายมากที่สุด

ดังนั้นสรุปได้ว่าการวางแผนก็คือ การตัดสินใจล่วงหน้าในการเลือกทางเลือกที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ จะมีวัตถุประสงค์หรือวิธีการกระทำ โดยทั่วไปจะเป็นการตอบคำถามต่อไปนี้คือ จะทำอะไร (What) ทำไมต้องทำ (Why) ใครบ้างที่จะเป็นผู้กระทำ (Who) จะกระทำเมื่อใด (When) จะกระทำที่ไหนบ้าง (Where) และจะกระทำกันอย่างไร (How)

ลักษณะของแผน

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายไว้โดย เบรตัน; และเฮนนิ่ง (Breton; & Henning. 1961: 7) ได้อธิบายไว้ว่า แผนหมายถึง การกระทำที่กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้าแล้ว (Predetermined course of action) แผนประกอบด้วย ลักษณะ 3 ประการคือ (1) จะต้องเกี่ยวข้องกับอนาคต (2) จะต้องเกี่ยวข้องกับการกระทำ และ (3) จะต้องมีการชี้ให้เห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องขององค์การ

จากนิยามดังกล่าวพอสรุปได้ว่า แผนคือ ข้อกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อไปดำเนินการในอนาคต แผนอาจเป็นของบุคคลหรือขององค์การก็ได้ เมื่อมีแผนแล้วผู้ปฏิบัติสามารถใช้เป็นแนวทางในการทำงานได้ และต้องมีปัจจัยตามหลักการคือ มีคน มีเงิน มีวัสดุเครื่องมือ และมีการจัดการที่ดี

แผนขององค์การขนาดใหญ่จึงต้องเป็นสัดส่วนย่อยหลายระดับและหลายสาขางาน ดังจะเห็นได้จากโครงสร้างของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ประกอบด้วยด้าน (Sectors) ต่างๆ 12 ด้านคือ

1. การเกษตร
2. การอุตสาหกรรมและเหมืองแร่
3. การคมนาคมขนส่ง และการสื่อสาร
4. การพาณิชย์และการท่องเที่ยว
5. การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อม
6. การศึกษา
7. การสาธารณสุข
8. การบริการสังคม
9. การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ
10. การรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน
11. การบริหารงานทั่วไปของรัฐ
12. การชำระหนี้เงินกู้

ในแต่ละด้านดังกล่าวมานี้ยังแบ่งออกเป็นสาขา (Subsections) แต่ละสาขาแบ่งออกเป็นแผนงาน (Programs) ซึ่งมี 131 แผนงาน และในแต่ละแผนงานรองรับยังแบ่งออกเป็นงานหรือโครงการ (Works or projects) อีก

การแบ่งแผนออกเป็นสัดส่วนย่อยระดับต่างๆ ทำให้เห็นการแบ่งหมวดหมู่ตามลักษณะของงานหรือวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่จะวางแผนหรือปฏิบัติตามแผนที่เกี่ยวข้องร่วมมือ

ประสานงานกันในทุกระดับ ส่วนภาคปฏิบัติหรือการกระทำทำให้เป็นผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น จะอยู่ที่งานหรือโครงการซึ่งเป็นหน่วยการทำงานเหมือนกับงานและแผนกตามโครงสร้างของระบบราชการ

ความสำคัญของการวางแผน

โดยทั่วไปการบริหารหรือการจัดการเป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ดังจะเห็นได้จากความหมายของการบริหาร ซึ่งนิวแมน (William H Newman 1963:1) ได้กล่าวว่า การแนะแนว การนำ และการควบคุมกลุ่มคนให้พยายามทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งตรงกับเรนและวอยซ์ (Denials A. Wren ;& Dan Voich.1984: 1; อ้างอิงจาก วาทิต ตันตราภรณ์. 2547: 95.) ได้อธิบายว่า หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่บางอย่างเพื่อให้มีการจัดหามา จัดสรร และการใช้ประโยชน์ ผู้บริหารต้องทำหน้าที่สำคัญ คือ หน้าที่ในการวางแผน (Planning) การจัดการองค์การ (Organization) การบริหารบุคคล (Staff) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Co-ordinating) การรายงาน (Reporting) และงบประมาณ (Budgeting) ตามที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า การวางแผนเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของผู้บริหาร หน้าที่นี้จะสำคัญหรือไม่สามารถพิจารณาได้จากเหตุผลต่อไปนี้

1. การวางแผนเป็นหน้าที่อันดับแรกของผู้บริหาร นักวิชาการหลายคนก็กล่าวถึงหน้าที่สำคัญของผู้บริหาร เรียกว่า POSDCORB การวางแผน การจัดการองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงานและการควบคุม
2. การวางแผนและแผนเป็นแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ ผู้ปฏิบัติตามแผนต้องศึกษาเรียนรู้วิธีการขั้นตอน และกระบวนการทำงานก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ
3. แผนและการวางแผนเป็นตัวกำหนดทิศทางและมุ่งหมายสำหรับองค์การให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนได้รู้ และยังเป็นกรอบสำหรับการตัดสินใจให้ผู้ปฏิบัติงานได้
4. แผนและการวางแผนช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมองเห็นอนาคต และเห็นโอกาสที่จะแสวงประโยชน์หรือกระทำต่าง ๆ ให้สำเร็จตามความมุ่งหมายได้
5. ในการวางแผนจะมีการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ซึ่ง ต้องใช้ทั้งหลักทฤษฎี แนวความคิด และหลักการประกอบกับตัวเลข สถิติ และข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาการตัดสินใจ
6. การวางแผนเป็นเรื่องของการเตรียมการไว้ล่วงหน้า เมื่อมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามความต้องการแล้ว กิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องกระทำเพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์และบังเกิดผลตามเป้าหมายนั้นๆ
7. การวางแผนช่วยให้เปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้มาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้มนุษย์เปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ให้เป็นไปตามความต้องการมากขึ้น
8. การวางแผนเป็นการพัฒนา ขั้นแรกจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีเป้าหมาย มีการตัดสินใจที่มีเหตุผล การกระทำตามแผน และให้บังเกิดผลตามต้องการได้

สรุปได้ว่า แผนและการวางแผนมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่างๆ ทำให้เกิดการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงตามต้องการและ อย่างเป็นระบบ ผู้วางแผนและผู้ปฏิบัติจะต้องมองเห็นภาพทั้งหมดของผลที่คาดว่าจะได้รับทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ประโยชน์ที่ เกิดขึ้นจะตอบสนองและสอดคล้องกับส่วนต่างๆ อย่างเป็นระบบด้วย

การกำหนดองค์การเพื่อการวางแผน

องค์การของไทย เริ่มด้วยระดับสูง คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่กำหนดแผนหลักระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยราชการอื่นๆ รวมทั้ง รัฐวิสาหกิจ ทำการวางแผนและโครงการต่างๆ เพื่อสนองตอบวัตถุประสงค์เป้าหมาย และนโยบายของแผนหลักดังกล่าว และทำการประสานการวางแผนระหว่างกระทรวงต่างๆ โดยที่แต่ละกระทรวงและกรมจะมีหน่วยงานวางแผนของตนเอง เพื่อทำหน้าที่กำหนดแผนและโครงการให้สอดคล้องกับแผนหลัก

สำหรับ แผนพัฒนาชนบท องค์การที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและประสานแผนระดับสูงสุด ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติภูมิภาค (กชช.ภ.) ซึ่งแบ่งงานให้กับคณะ อนุกรรมการต่างๆ อีก 10 คณะ และมีองค์การประสานงานเรียกว่าศูนย์ประสานการพัฒนา ชนบทแห่งชาติ (ศปช.) ในระดับจังหวัด มีคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด(กพจ.) และอนุกรรมการอีกจำนวนหนึ่ง (อกช.) โดยมี ศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทระดับจังหวัด(ศปช.จ.) และคณะกรรมการจำนวนหนึ่งระดับนายอำเภอ และกิ่งอำเภอ มีคณะกรรมการพัฒนาอำเภอ (กพอ.)

4.2 ขั้นตอนการวางแผน

ฟูลเมอร์ (Fulmer. 1974: 157-173) ได้อธิบายถึงขั้นตอนหรือกระบวนการวางแผนไว้ 12 ขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกวัตถุประสงค์ (choose objective)
2. บอกกล่าววัตถุประสงค์ให้ผู้อื่นทราบ (communicate objective)
3. การกำหนดข้อสันนิษฐาน คือ การประเมินอนาคต หรือการพยากรณ์ซึ่งมีหลักและวิธีการหลายๆ ประการ เช่น เทคนิคเดลฟี (delphi technique) และค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (moving average)
4. สรรวจทรัพยากร (survey resources)
5. กำหนดนโยบาย (establish policies)
6. ระบุทางเลือก (identify alternative)
7. เปรียบเทียบทางเลือก (compare alternative)
8. เลือกแนวทางของการกระทำ (choose a course of action)
9. สร้างแนวปฏิบัติและกฎเกณฑ์ (create procedures and rules)
10. กำหนดงบประมาณ (establish budget)

11. กำหนดตารางเวลา (establish time tables)

12. ตัดสินใจเรื่องมาตรฐาน (decide on standard)

บริตัน (Breton.1961: 29 – 44) อธิบายถึงกระบวนการวางแผนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนงานให้แน่ชัด
2. การเตรียมหัวข้อกว้างๆ
3. การขออนุมัติข้อเสนอของแผน
4. การกำหนดตัวบุคคลผู้วางแผนและผู้รับผิดชอบ
5. การกำหนดหัวข้ออย่างแน่นอนของแผน
6. การติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. การหาข้อมูลและตัวเลขที่จำเป็น
8. การประเมินข้อมูล
9. การสรุปและเตรียมแผนชั่วคราว

เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว จึงนำเอาส่วนต่างๆของแผนมารวมกันและถือเป็นแผน

ชั่วคราว การเตรียมแผนขั้นตอนสุดท้าย การทดสอบและการปรับปรุงแผน

การขออนุมัติแผน เนื่องจากการวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและเป็นชุดของการกระทำ (Course of action) ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต นักวิชาการทางการบริหารต่างกล่าวเป็นแนวเดียวกันว่า การวางแผนนั้นจะต้องประกอบด้วยส่วนต่างๆ 3 ส่วน คือ (1) การวางแผน (planning) (2) การนำแผนไปปฏิบัติ (implementation of plan) และ (3) การประเมินผลของแผน (evaluation of plan)

4.3 การประเมินผลแผนและโครงการ

การประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผน และเป็นส่วนที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการประเมินผลเป็นตัววัดและบอกว่า แผนหรือโครงการที่กำหนดขึ้นและนำไปปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติเสร็จแล้ว เป็นไปตามที่คาดหมายและมุ่งหวังมากน้อยเพียงไร และนำผลการประเมินนี้มาพิจารณาว่าควรจะดำเนินการตามโครงการนี้ต่อไปหรือไม่ (Bryant; & White. 1982: 146)

ประเภทของการประเมินผล

ซัคแมน (Suchman. 1974: 39-41) ได้แบ่งวิธีการประเมินผลไว้ 5 กลุ่มด้วยกัน

1. การประเมินความพยายาม (Effort) ที่จะทำกิจกรรมว่าจะทำอะไร อย่างไร มีการใช้ทรัพยากรและพลังงานมากน้อยเพียงใดทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
2. การประเมินการปฏิบัติงาน (Performance) เป็นการประเมินผลของความพยายามกระทำการต่างๆว่าเมื่อเสร็จแล้วได้ผลมากน้อยอย่างไร

3. การประเมินความพอเพียงของการปฏิบัติงาน (Adequacy of performance) เป็นการวัดการปฏิบัติว่ามีประสิทธิผลเพียงพอกับการที่กำหนดไว้หรือไม่

4. การประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นการวัดค่าใช้จ่ายหรือทรัพยากรเพื่อจะวัดออกมาในลักษณะของค่าใช้จ่ายต่อหน่วยการผลิต

5. การประเมินกระบวนการ (Process) จะวิเคราะห์จากกระบวนการปฏิบัติงานตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดกระบวนการ

เฮาส์ (อ้างในประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2530: 58-73) ได้แบ่งการประเมินผลออกเป็น 8 แบบด้วยกัน คือ

1. การวิเคราะห์ระบบ เป็นการประเมินผลที่มุ่งเน้นถึงความสัมพันธ์อย่างเห็นเหตุและเป็นผลระหว่างวัตถุประสงค์ เป้าหมาย นโยบายของแผน หรือโครงการถึงผลที่เกิดขึ้น

2. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เน้นถึงการวัดตัวแปรที่กำหนดขึ้นมาจากวัตถุประสงค์ในเชิงพฤติกรรมการวัดผลจึงมุ่งไปสู่ผลผลิต และความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักการตัดสินใจ การจัดเก็บรวบรวม การได้รับ และการจำแนกข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการกำหนดทางเลือกเพื่อการตัดสินใจ

4. การประเมินผลที่อิสระจากจุดมุ่งประสงค์ เป็นการประเมินผลที่มีความครอบคลุมกว้างขวางในภาพรวมหลายๆ อย่าง รวมทั้งผลกระทบหรือผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นด้วย

5. การศึกษาเฉพาะกรณี เป็นการประเมินผลจะอาศัยการสังเกต และสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลอย่างละเอียด มีการวิเคราะห์เชิงตรรกะและวิเคราะห์เอกสาร

6. การวิจารณ์ศิลปะ เป็นการประเมินผลเปิดเผยคุณภาพและคุณค่าของเหตุการณ์ สิ่งของ หรือผลงานโดยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องนั้นๆ

7. การประเมินผลแบบกึ่งนิรนัย รูปแบบการประเมิน เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจโดยอาศัยตัวบทกฎหมายและข้อเท็จจริง

8. การตรวจสอบเชิงวิชาชีพ เป็นแนวทางประเมินผลที่ได้มาจากแนวความคิดในการประเมินผลของสมาคมวิชาชีพต่าง

5. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสงขลา

ประวัติจังหวัดสงขลา (จังหวัดสงขลา: 2552: ออนไลน์)

"สงขลา" ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของประเทศไทยมาแต่สมัยโบราณ มีชุมชนโบราณและเมืองเก่าแก่ มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่นพื้นเมือง ศิลปพื้นบ้านเป็นมรดกทางวัฒนธรรม

สงขลาเพิ่งปรากฏเป็นครั้งแรกในบันทึกของพ่อค้าและนักเดินเรือชาวอาหรับ-เปอร์เซียระหว่าง ปี พ.ศ. 1993-2093 ในนามของเมืองซิงกูร์ หรือซิงกอร่า แต่ในหนังสือประวัติศาสตร์ธรรมชาติและการเมืองแห่งราชอาณาจักรสยาม ของนายกิโยลาส แซร์แวส เรียกชื่อเมืองสงขลา ว่า

"เมืองสิงขร" จึงมีการสันนิษฐานว่า คำว่า สงขลา เพี้ยนมาจากชื่อ "สิงหลา" (อ่าน สิง-หะ-ลา) หรือ สิงขร เหตุผลที่สงขลา มีชื่อว่า สิงหลา แปลว่าเมืองสิงห์ โดยได้ชื่อนี้มาจากพ่อค้าชาวเปอร์เซีย อินเดีย แล่นเรือมาค้าขาย ได้เห็นเกาะหนู เกาะแมว เมื่อมองแต่ไกล จะเห็นเป็นรูปสิงห์สองตัวหมอบเฝ้าปากทางเข้าเมืองสงขลา ชาวอินเดียจึงเรียกเมืองนี้ว่า สิงหลา ส่วนไทยเรียกว่า เมืองสทิง เมื่อมลายูเข้ามาติดต่อค้าขายกับเมืองสทิง ก็เรียกว่า เมืองสิงหลา แต่ออกเสียงเพี้ยนเป็นสำเนียงฝรั่งคือเป็นซิงกอร่า (Singora) ไทยเรียกตามเสียงมลายูและฝรั่งเสียงเพี้ยนเป็นสงขลา อีกเหตุผลหนึ่งอ้างว่า สงขลาเพี้ยนมาจาก "สิงขร" แปลว่า ภูเขา โดยอ้างว่าเมืองสงขลาตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาแดง ต่อมาได้มีการพระราชทานนามเจ้าเมืองสงขลาว่า "วิเชียรคีรี" ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระบรมราชวินิจฉัยไว้ว่า "สงขลา" เดิมชื่อ สิงหนคร (อ่านว่า สิง-หะ-นะ-คะ-ระ) เสียงสระอะอยู่ท้าย มลายูไม่ชอบ จึงเปลี่ยนเป็นอา และชาวมลายูพูดลิ้นเร็วเร็ว ตัดหะ และ นะ ออก คงเหลือ สิง-คะ-รา แต่ออกเสียงเป็น ซิงคะรา หรือ สิงโครา จนมีการเรียกเป็น ซิงกอร่า

สงขลา เป็นเมืองประวัติศาสตร์ มีเรื่องราวสืบต่อกันตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ มีการค้นพบหลักฐาน ได้แก่ ขวานหิน ซึ่งเป็นเครื่องมือสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ที่อำเภอสทิงพระ ประวัติความเป็นมา และวัฒนธรรมสมัยที่เมืองสทิงพระเจริญ เค บุรลเบท ได้ให้ทัศนะว่า สทิงพระ คือ ศูนย์กลางของอาณาจักรเขียะโห้หรือเข็กโห้ เป็นแหล่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ได้รับวัฒนธรรมอินเดียโดยตรงในสมัยอาณาจักรศรีวิชัย เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 ศตวรรษ เพราะมีร่องรอยทางสถาปัตยกรรม ประติมากรรม ที่แสดงให้เห็นว่าเมืองสทิงพระเป็นศูนย์กลางการปกครองดินแดนรอบๆ ทะเลสาบสงขลาในสมัยนั้น

ในพุทธศตวรรษที่ 19 ชื่อเมืองสทิงพระเริ่มเลือนหายไป และเกิดชุมชนแห่งใหม่ใกล้เคียงขึ้นแทน เรียกว่า "เมืองพัทลุงที่พะโคะ" ได้เจริญรุ่งเรืองเป็นศูนย์กลางทางพุทธศาสนาหลักทางวงศ์ต่อมาระหว่างพุทธศตวรรษที่ 20-22 พวกโจรสลัดมลายูได้เข้าคุกคามบ่อยๆ ทำให้เมืองพัทลุงที่พะโคะค่อยๆ เสื่อม หลังจากนั้นเกิดชุมชนขนาดใหญ่ขึ้น 2 แห่ง บริเวณรอบทะเลสาบสงขลา คือ บริเวณเขาแดงปากทะเลสาบสงขลา และได้กลายเป็นเมืองสงขลาริมเขาแดง และอีกแห่งที่บางแก้ว อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง และกลายเป็นเมืองพัทลุง

ระหว่างปี พ.ศ. 2162-2223 เมืองสงขลาริมเขาแดงมีความเจริญด้านการค้าขายกับต่างประเทศ โดยมีเจ้าเมืองเชื้อสายมลายูอพยพมาจากอินโดนีเซีย พวกมลายูเหล่านี้ได้หลบหนีการค้าแบบผูกขาด ของพวกดัชต์มาเป็นการค้าแบบเสรีที่สงขลา โดยมีอังกฤษเป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ในระยะแรกระหว่าง ปี พ.ศ. 2162-2185 เจ้าเมืองสงขลาเป็นมุสลิม หลังจากนั้นในช่วงปี พ.ศ. 2185-2223 เจ้าเมืองสงขลาเป็นกบฏไม่ยอมขึ้นต่อกรุงศรีอยุธยา ในที่สุดจึงถูกสมเด็จพระนารายณ์มหาราชปราบปรามจนราบคาบ และถูกปล่อยให้ทรุดโทรม และตกเป็นเมืองขึ้นของเมืองพัทลุง จนถึงช่วงปี พ.ศ. 2242-2319 เมืองสงขลาไปตั้งขึ้นใหม่ที่บริเวณบ้านแหลมสน เรียกว่า เมืองสงขลาฝั่งแหลมสน ตั้งอยู่ตรงข้ามกับที่ตั้งตัวเมืองสงขลาปัจจุบัน

เมืองสงขลาได้พัฒนาเป็นหัวเมืองขนาดใหญ่ ในสมัยกรุงธนบุรี และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ตอนต้น เมื่อ พ.ศ.2310 ประเทศสยามเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่า ได้เกิดก๊กต่าง ๆ ขึ้น เจ้าพระยาณรงค์ ซึ่งตั้งตัวเป็นใหญ่ ได้ตั้ง นายวิเชียร ญาติมาเป็นเจ้าเมือง เมื่อพระเจ้ากรุงธนบุรีปราบก๊กเจ้านครได้ แต่งตั้งให้ จินเหียง แซ่เฮ่า ซึ่งเป็นนายอากรรังนก เป็นเจ้าเมืองในปี 2318 ได้รับพระราชทินนาม เป็น "หลวงสุวรรณคีรีสมบัติ" (ต้นตระกูล ณ สงขลา) เชื้อสายของตระกูลนี้ได้ปกครองเมืองสงขลา ติดต่อกันมาไม่ขาดสายถึง 8 คน (พ.ศ.2318-2444)

จนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2379 สมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ (สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว) โปรดเกล้าให้พระยาวิเชียรคีรี (เถี้ยนเส้ง) ก่อสร้างป้อมกำแพงเมือง ระหว่างที่ ก่อสร้าง ตวนกู อาหมัดสะอัด ชักชวนหัวเมืองไทรบุรี ปัตตานี และหัวเมืองทั้ง 7 ยกมาตีสงขลา เมื่อปราบปรามขบถเรียบร้อยแล้ว จึงได้สร้างป้อม และกำแพงเมืองสงขลาจนเสร็จ และได้จัดให้มีการฝังหลักเมืองและได้ย้ายเมืองสงขลาไปยังฝั่งตะวันออกของแหลมสน "ตำบลบ่อยาง" คือ ในเขตเทศบาล นครสงขลา ปัจจุบัน

ครั้นถึงในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการปฏิรูปการปกครอง ได้ทรงจัดตั้งมณฑลเทศาภิบาลขึ้น และได้ส่งพระวิจิตรวรสาสน์ (บัน สุขุม) ลงมาเป็นข้าหลวงพิเศษ ตรวจราชการเมืองสงขลา ในปี พ.ศ. 2438 เป็นแห่งแรก และในปี พ.ศ. 2439 จึงได้จัดตั้งมณฑล นครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2439-2458) และเป็นที่ตั้งศาลาว่าการภาคใต้ (พ.ศ. 2458-2468) นอกจากนี้ เมืองสงขลาเคยเป็นที่ประทับของสมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่ง สมุหเทศาภิบาลและอุปราชภาคใต้ จนสิ้นสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้นถึงปี พ.ศ. 2475 ได้มีการยุบมณฑลและภาค เปลี่ยนเป็นจังหวัด สงขลาจึงเป็นจังหวัดหนึ่งใน ภาคใต้จนถึงปัจจุบัน

วิสัยทัศน์จังหวัดสงขลา

“สงขลา 2551 ศูนย์กลางธุรกิจการค้า การบริการ และการศึกษาของภาคใต้ บนพื้นฐาน ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน”

ที่ตั้งและขนาดของจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลาตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่าง สูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 4 เมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามเส้นทางรถไฟ 947 กิโลเมตร และทางหลวงแผ่นดิน 950 กิโลเมตร จังหวัดสงขลา มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไทย

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี รัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิสของ ประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

ขนาดพื้นที่

จังหวัดสงขลามีพื้นที่ 7,393.889 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,621,180 ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 27 ของประเทศ และใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของภาคใต้รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลามีพื้นที่ 4,621,180 ไร่ ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่าง อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดิน 950 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ยะลา ปัตตานี สตูล รัฐเคดาห์ และรัฐเปอรลิส ของประเทศมาเลเซีย

แบ่งการปกครองเป็น 16 อำเภอ 124 ตำบล 1,022 หมู่บ้าน มีประชากรจำนวน 1,312,625 คน ประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 64.51 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 32.45 และนับถือศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 3.04 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสงขลา. 2550: ออนไลน์)

แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา

1. แหลมสมิหลา

แหลมสมิหลา อยู่ในเขตเทศบาลเมือง ห่างจากตลาดสดเทศบาลประมาณ 3 กิโลเมตร มีหาดทรายขาวสะอาด และทิวสนอันร่มรื่น มีร้านขายอาหารอยู่มาก การเดินทางจากหาดใหญ่ใช้รถประจำทางสายหาดใหญ่-สงขลา แต่หากอยู่ในตัวเมืองสงขลาก็มีรถสองแถว บริการจากตัวเมืองไปยังชายหาดในราคาไม่แพงนัก

ภาพประกอบ 2 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวแหลมสมิหลา จังหวัดสงขลา

2. แหลมสนอ่อน

แหลมสนอ่อน ติดกับแหลมสมิหลา ไปทางตะวันตกเฉียงเหนือด้านทิศตะวันตกของแหลมสนอ่อน เป็นทะเลสาบสงขลา บริเวณรอบๆ แหลมสนอ่อนมีถนน สามารถชมทิวทัศน์ได้ทั้งทะเลหลวงและทะเลสาบนอกจากนี้ยังมีส่วนสนซึ่งเหมาะแก่การพักผ่อนและนั่งพักรับประทานอาหาร

ภาพประกอบ 3 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวแหลมสนอ่อน จังหวัดสงขลา

ภาพประกอบ 4 แสดงภาพลานกิจกรรมบริเวณแหลมสนอ่อน จังหวัดสงขลา

3. ทะเลสาบสงขลา

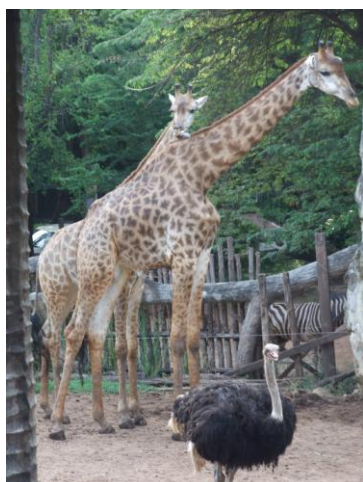
ทะเลสาบสงขลา เป็นทะเลสาบแห่งเดียวในประเทศไทย มีความยาวจากปากน้ำไปทางทิศเหนือประมาณ 80 กิโลเมตร ส่วนกว้างไม่แน่นอน บางตอนแคบ บางตอนกว้างมาก ส่วนที่กว้างที่สุดประมาณ 20-25 กิโลเมตร ทะเลสาบสงขลาเป็นทะเลสาบน้ำจืด แต่จะกร่อยในช่วงที่ติดกับทะเล ตรงปากอ่าวในทะเลสาบมีเกาะอยู่หลายเกาะที่สำคัญได้แก่ เกาะใหญ่ เกาะสี เกาะห้า เกาะแก้ว เกาะหมาก เกาะราย และเกาะยอ นักท่องเที่ยวสามารถหาเรือท่องเที่ยวในทะเลสาบได้ บริเวณท่าเรืออยู่หลังทำการไปรษณีย์โทรเลข หรือบริเวณตลาดสด จะมีเรือหางยาวรับส่งตลอดวัน

ภาพประกอบ 5 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวทะเลสาบสงขลา จังหวัดสงขลา

4. สวนสัตว์สงขลา

เป็นสวนสัตว์เปิดริมถนนสงขลา-จะนะ ตำบลเขารูปช้าง มีเนื้อที่ 911 ไร่ มีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และขยายพันธุ์สัตว์ป่าของไทยคืนสู่ธรรมชาติ พื้นที่เป็นภูเขาเล็กๆ หลายลูก มีถนนลาดยางโดยรอบและแยกชนิดสัตว์ไว้เป็นหมวดหมู่ มีสัตว์มากมายหลายชนิด ทั้งที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศและต่างประเทศ เช่น อุฐ นกชนิดต่างๆ วัวแดง เสือ จระเข้ ฯลฯ นอกเหนือจากสัตว์ป่าชนิดต่างๆอันควรค่าแก่การศึกษา สวนสัตว์สงขลายังมีจุดเด่นที่นักท่องเที่ยวไม่ควรพลาดคือ จุดชมวิวซึ่งสามารถมองเห็นทัศนียภาพของเมืองสงขลา บริเวณนั้นมีร้านอาหารไว้คอยบริการนักท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 6 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวสวนสัตว์จังหวัดสงขลา

5. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สงขลา

ตั้งอยู่ที่ถนนวิเชียรชม เป็นสถาปัตยกรรมแบบจีน อายุกว่า 100 ปี เดิมเป็นบ้านพักส่วนตัวของพระยาสุทธานฤรักษ์ (เนตร ณ สงขลา) ผู้ช่วยราชการเมืองสงขลา สร้างเมื่อ พ.ศ. 2421 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2437 จึงใช้เป็นที่พักและว่าราชการของพระวิจิตรวรศาสตร์ ข้าหลวงพิเศษตรวจราชการเมืองสงขลา ซึ่งต่อมาก็คือเจ้าพระยายมราช (ปั้น สุขุม) หลังจากนั้นใช้เป็นศาลาว่าการมณฑลนครศรีธรรมราชและเป็นศาลากลางจังหวัดจนถึงปี พ.ศ. 2496

ในปี พ.ศ. 2516 กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนอาคารนี้เป็นโบราณสถานและปรับปรุงเป็นพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ และเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2525 ภายในพิพิธภัณฑ์จัดแสดงศิลปวัตถุภาคใต้ตอนล่าง และเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ทางด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์ศิลปะชาติพันธุ์วิทยา ศิลปะจีน ศิลปะพื้นบ้านพื้นเมือง อาทิจานประติมากรรมไม้เดิมของจวน เป็นศิลปะพุทธศตวรรษที่ 24 ทำด้วยไม้จำหลักเขียนสีและประดับมุกฝีมือช่างชาวจีนชั้นครู แสดงออกถึงคตินิยมในธรรมเนียมประเพณี วรรณคดี ศาสนาตามแบบจีนที่วิจิตรงดงามยิ่งความสมบูรณ์อยู่มาก โบราณวัตถุสมัยก่อนประวัติศาสตร์แหล่งโบราณคดีจากบ้านเขียง และกาญจนบุรี เปิดให้เข้าชมวันพุธ-วันอาทิตย์ เวลา 09.00-12.00 น. และ 13.00-16.00 น. ค่าเข้าชม ชาวไทย 10 บาท ชาวต่างประเทศ 30 บาท

ภาพประกอบ 7 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจังหวัดสงขลา

6. เกาะยอ

เป็นเกาะเล็กๆ ในทะเลสาบสงขลา เดินทางโดยข้ามสะพานติณสูลานนท์ ไปตามเส้นทาง จากตัวเมืองใช้ทางหลวงหมายเลข 407 และเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวง 4083 ทางไปอำเภอสิงหนคร เกาะยอมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 9,275 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นไหล่เขาและที่ราบตามเชิงเขาเหมาะแก่การเกษตรกรรม บนเกาะยอมีการทำสวนผลไม้แบบสุ่มรุ่ม หมายถึงผลไม้จะผลัดกันให้ผลผลิตตลอดปี เช่น ส้มโอ มะพร้าว ขนุน ผลไม้ที่มีชื่อของเกาะยอคือ จำปาตะ ลักษณะคล้ายขนุนแต่ลูกเล็กกว่า สามารถนำไปทอดเหมือนกล้วยแขก หรือจะกินสดก็ได้ และผ้าทอเกาะยอ เป็นผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมจากผู้นิยมสวมใส่ผ้าไทย มีลายที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ลายราชวัตร ดอกพิกุล ดอกพะยอม เนื้อผ้าดูแลง่ายง่าย นอกจากนั้นเกาะยอยังเป็นแหล่งเลี้ยงปลากระพงขาวในกระชังในทะเลสาบสงขลาอีกด้วย

ภาพประกอบ 8 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะยอ จังหวัดสงขลา

7. สะพานดินสุลานนท์

สะพานดินสุลานนท์ เป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงที่เชื่อมระหว่างทางหลวงหมายเลข 407 สายหาดใหญ่-สงขลา กับทางหลวง 408 สายสงขลา-ระโนด โดยสะพานแห่งนี้ เป็นสะพานข้ามทะเลสาบสงขลา แบ่งออกเป็นสองช่วง คือช่วงแรก เชื่อมระหว่างชายฝั่ง อ.เมือง สงขลา บริเวณบ้านน้ำกระจาย กับเกาะยอตอนใต้ ความยาวรวมเชิงสะพานทั้งสองด้าน 1,140 เมตร ช่วงที่ 2 เชื่อมระหว่างฝั่งด้านเหนือของเกาะยอกับฝั่งบ้านเขาเขียว ความยาวทั้งทั้งสิ้น 1,800 เมตร สะพานนี้เริ่มก่อสร้างเมื่อ 26 มีนาคม 2527 และเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2529 สะพานแห่งนี้ได้กลายเป็นจุดสนใจของนักท่องเที่ยว ที่จะต้องเดินทางแวะชมควบคู่ไปกับการมาท่องเที่ยวและรับประทานอาหารที่เกาะยอ

ภาพประกอบ 9 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวสะพานตึกสุพรรณ จังหวัดสงขลา

8. ประติมากรรมพญานาคพ่นน้ำ

เป็นโครงการที่เทศบาลนครสงขลา สนับสนุนสร้างขึ้นเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณชายหาดสมิหลาให้เป็นสถานที่พักผ่อนของ นักท่องเที่ยวและชาวสงขลา โดยนำเอา คติความเชื่อเกี่ยวกับพญานาคที่เชื่อว่า “พญานาค” เป็นสัญลักษณ์ของการ กำเนิดน้ำและความอุดมสมบูรณ์ ชาวใต้จึงนับถือพญานาคเป็น สิ่งศักดิ์สิทธิ์และกราบไหว้ขอพร เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต นับ เป็นแหล่งการเรียนรู้ทาง วัฒนธรรมแห่งใหม่ที่เกิดขึ้นของ ชาวสงขลา ประติมากรรมพญานาค พ่นน้ำเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของจังหวัดสงขลา มีลักษณะแบบลอยตัว สามารถมองเห็นได้รอบด้าน เนื้อวัตถุ เป็น โลหะทองเหลืองรมสนิมเขียวออกแบบ โดย อาจารย์มนตรี สังข์มุสิกานนท์ (รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยทักษิณคนปัจจุบัน) มีการสร้างขึ้นเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง หัวพญานาค ตั้งอยู่บริเวณสวนสองทะเล ปลายแหลมสนอ่อน มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำตัว 1.20 เมตร ความสูงจากฐานลำตัวจนถึงปลายยอดสุด ประมาณ 9 เมตร พ่นน้ำลงสู่ปากอ่าวทะเลสาบสงขลา ส่วนที่สอง สะดือพญานาค ตั้งอยู่บริเวณลานชมดาวสนามสระบัว แหลมสมิหลา ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำตัว 1.20 เมตร ความยาว 5.00 เมตร ความสูง 2.50 เมตร ลักษณะลำตัวโค้งครึ่งวงกลม เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้ลอดใต้สะดือพญานาคให้เกิดความเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง ส่วนที่สาม หางพญานาค ตั้งอยู่บริเวณชายหาดสมิหลา ริมถนนสะเดา (หลังสนามกอล์ฟ) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.20 เมตร ความยาว 4.00 เมตร ความสูง 4.50 เมตร ปัจจุบันประติมากรรมพญานาคพ่นน้ำได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาเยี่ยมเยือน จังหวัดสงขลา

ภาพประกอบ 10 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวประติมากรรมพญานาคพ่นน้ำ จังหวัดสงขลา

9. อำเภอหาดใหญ่

หาดใหญ่ เมืองศูนย์กลางด้านการค้าและธุรกิจของภาคใต้ ซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และเป็นประตูผ่านไปยังประเทศเพื่อนบ้าน คือ มาเลเซีย และสิงคโปร์ เนื่องจากอยู่ห่างจากด่านสะเดาเพียง 60 กิโลเมตร ปัจจัยที่ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมากก็คือ การเป็นศูนย์กลางทางด้านต่างๆ ธุรกิจการค้า การขนส่ง การสื่อสาร การคมนาคม การศึกษา และการท่องเที่ยว

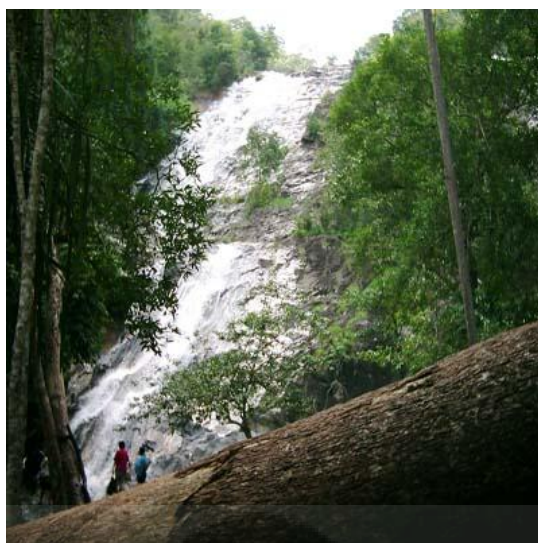
ตัวเมืองหาดใหญ่ ตัวเมืองหาดใหญ่เป็นเมืองที่ค่อนข้างจะทันสมัย ประกอบด้วยอาคาร บ้านเรือน ร้านค้าพาณิชยกรรมต่างๆ มากมาย นักท่องเที่ยวอาจจะเดินชมสินค้าต่างๆ อย่างเพลิดเพลิน โดยตั้งต้นจากจุดหนึ่งในย่านกลางใจเมือง เช่น ถนนนิพัทธ์อุทิศ 1, 2 หรือ 3 แล้วท่านจะพบสินค้าแปลกๆ ใหม่ที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ศูนย์การค้ามีหลายแห่งคือ ศูนย์การค้าลิโด้ ศูนย์การค้าไอเดียน ถนนเสน่หานุสรณ์ ศูนย์การค้าหาดใหญ่พลาซ่า และตลาดซีกิมหยง ถนนเพชรเกษม ซึ่งย่านการค้าเหล่านี้อยู่ในบริเวณกลางใจเมืองที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินไปถึงได้อย่างสะดวก

ภาพประกอบ 11 แสดงภาพอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

10. น้ำตกโตนงาช้าง

ตั้งอยู่ที่ตำบลทุ่งเสาห่างจากตัวเมืองอำเภอหาดใหญ่ประมาณ 26 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่สวยงามแห่งหนึ่งในภาคใต้ อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้างเป็นน้ำตกที่สวยงามแห่งหนึ่งในภาคใต้ อยู่ห่างจากอำเภอหาดใหญ่ประมาณ 26 กม. ไปตามเส้นทางหาดใหญ่-รัตภูมิ ประมาณ 13 กม. น้ำตกโตนงาช้างมีด้วยกันทั้งหมด 7 ชั้น ชั้นที่สวยงามและเป็นชื่อของน้ำตกคือ ชั้นที่ 3 ซึ่งมีสายน้ำตกแยกออกมา ลักษณะคล้ายงาช้าง อันเป็นที่มาของคำว่า "โตน" ภาษาพื้นเมืองแปลว่า น้ำตกโตนงาช้าง หมายถึง น้ำตกรูปงาช้างภายในบริเวณน้ำตกโตนงาช้างยังมีเส้นทางเดินป่าไว้ให้นักท่องเที่ยวที่รักการผจญภัย เข้าถึงธรรมชาติ

ภาพประกอบ 12 น้ำตกโตนงาช้าง จังหวัดสงขลา

แหล่งที่มา: ออนไลน์ http://www.songkhla.go.th/web_sk/index.php

11. หาดปากบางสะกอม

ที่ตั้ง บ้านปากบาง อำเภอสะกอม อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา เป็นชายหาดที่เกิดจาก โครงสร้างธรรมชาติ เป็นหาดทรายยาวประมาณ 2 กิโลเมตร คลื่นได้ซัดทรายขึ้นมากองในยาม มรสุม บริเวณชายหาดได้ถึงปรับปรุงเป็นที่จอดรถ ศาลาที่พัก และร้านอาหาร อยู่ในสภาพทิวทัศน์ งดงามและสวยงาม การเดินทาง ทางหลวง 4086 (จะนะ - เทพา) กม.ที่ 1 เลี้ยวขวาเข้าถนน คอนกรีตอีก 1 กิโลเมตร

ภาพประกอบ 13 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวแหลมปากบางสะกอม จังหวัดสงขลา

12. วนอุทยานน้ำตกบริพัตร

วนอุทยานน้ำตกบริพัตร ตั้งอยู่ในเขต อ.รัตภูมิ ห่างจาก อ.เมือง ตามทางหลวง 52 กม. หมายเลข 406 ระหว่าง กม. 35-36 แยกทางลูกรังเข้าไป 1 กม. เป็นน้ำตกที่สวยงามไม่ด้อยไปกว่า น้ำตกตองนาช้าง มีน้ำไหลตลอดปี

ภาพประกอบ 14 วนอุทยานน้ำตกบริพัตร จังหวัดสงขลา

13. หาดสร้อยสวรรค์

หาดสร้อยสวรรค์ เป็นสถานที่พักผ่อนริมทางที่แขวงการทางหลวง จังหวัดสงขลา จัดสร้างให้นักท่องเที่ยวแวะพักผ่อน อยู่บริเวณกิโลเมตรที่ 27 ช่วงอำเภोजะนะไปอำเภอเทพา ชายหาดมีความยาว 3-4 กิโลเมตร ในวันเสาร์-อาทิตย์ จะมีอาหารและเครื่องดื่มบริการ

ภาพประกอบ 15 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวแหล่งปากบางสะกอม จังหวัดสงขลา

14. อุทยานนกน้ำคูขุด (เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา)

ตั้งอยู่ที่บ้านคูขุด หมู่ที่ 4 ตำบลคูขุด อำเภอสทิงพระ ห่างจากที่ว่าการอำเภอสทิงพระ เข้าไปทางแยกประมาณ 3 กม. อยู่ทิศเหนือห่างจากสงขลา 32 กม. ได้รับการประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ทะเลสาบสงขลา เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2518 และเป็นอุทยานนกน้ำที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย มีพื้นที่อยู่ในเขตรับผิดชอบทั้งหมด 227,916 ไร่ (365 ตารางกิโลเมตร) ครอบคลุมพื้นที่ อ.เมืองสงขลา อ.รัตภูมิ อ.สทิงพระ และกิ่ง อ.กระแสสินธุ์ และพื้นที่ส่วนหนึ่งติดต่อกับ อ.ปากพะยูน จังหวัดพัทลุง

อุทยานนกน้ำเป็นส่วนหนึ่งของทะเลสาบสงขลา มีอาหารอุดมสมบูรณ์ จากการสำรวจของกรมป่าไม้พบว่ามีนกชนิดต่างๆ กว่า 112 ชนิด ซึ่งนกเหล่านี้จะมาอยู่อาศัยเป็นจำนวนมากในช่วงเดือนธันวาคม-เมษายน ที่บริเวณที่ทำการอุทยานมีเรือทัวร์ชมรอบๆ บริเวณอุทยานนกน้ำ ในราคาประมาณ 150 บาท ใช้เวลาเที่ยวชมนกประมาณ 1 ชั่วโมง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา นี้ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเกาะ คือมีเกาะเล็กเกาะน้อยมากมาย และหญ้าทะเลขึ้นเขียวขจีเหมือนกับทุ่งหญ้ากลางทะเลซึ่งเป็นธรรมชาติที่มีทัศนียภาพงดงามมาก เกาะเหล่านี้บางเกาะอยู่ในพื้นที่ของ อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง เช่น เกาะนางคำ เกาะญวน เกาะเสือ เกาะหมาก และบางเกาะไม่มีคนอาศัยอยู่เลย แต่ทว่ามีนกท่องเที่ยวไปเที่ยวกันมาก เพราะมีบรรยากาศที่ดีเหมาะแก่การพักผ่อนหย่อนใจ อย่างเช่น เกาะบรรทม เกาะคำเหียง เกาะกระ และเกาะโคบ ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศด้านหนึ่งติดกับทะเลสาบ อีกด้านเป็นภูเขาเล็กๆ เหมาะแก่การนั่งดูนก เพราะบริเวณนี้มีต้นราโพ และต้นจากมากจึงเป็นที่อยู่และที่วางไข่ของนกอีก

ภาพประกอบ 16 แสดงภาพแหล่งท่องเที่ยวอุทยานนกน้ำคุชูด จังหวัดสงขลา

15. หาดสทิงพระ

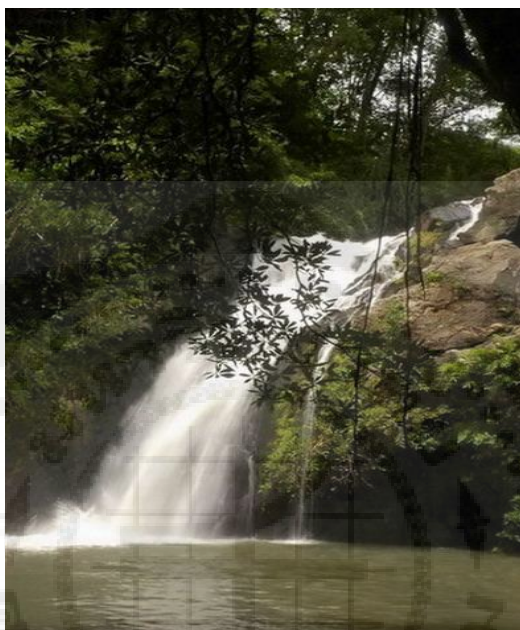
หาดสทิงพระ อยู่ตรงข้ามกับที่ว่าการอำเภอสทิงพระ มีถนนแยกขวาเข้าไปอีก 500 เมตร หาดสทิงพระเป็นชายหาดยาวประมาณ 3 กิโลเมตร ในวันหยุดจะมีชาวบ้านละแวกนั้นไปพักผ่อน ที่ชายหาดไม่มีร้านขายอาหารและเครื่องดื่มบริการ

ภาพประกอบ 17 หาดสทิงพระ จังหวัดสงขลา

16. อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง

มีพื้นที่ประมาณ 220 ตารางกิโลเมตร ในท้องที่อำเภอนาทวีและสะเดา ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2534 การเดินทางจากนาทวีใช้เส้นทางนาทวี-บ้านสะท้อน-บ้านนาปรัง-บ้านลุ่ม ตำบลปลักหน สถานที่น่า สนใจในเขตอุทยานได้แก่ น้ำตกโตนลาด น้ำตกโตนดาดฟ้า และอุโมงค์ธรรมชาติซึ่งเคยเป็นค่ายพักของผู้ฝึกไฝลัทธิ คอมมิวนิสต์

ภาพประกอบ 18 ภาพอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จังหวัดสงขลา

ศักยภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา

1. เป็นศูนย์กลางการค้าของภาคใต้ตอนล่าง

จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดชายแดนสำคัญแห่งหนึ่งของภาคใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ รัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิส ของประเทศมาเลเซีย ที่อำเภอสะเดา อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย มีการเปิดจุดผ่านแดน 2 แห่ง คือด่านสะเดา และด่านปาดังเบซาร์ ในพื้นที่ อำเภอสะเดา ประกอบกับหาดใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางทางการขนส่ง การสื่อสาร การคมนาคม และเป็นเมืองชุมชนที่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจ มีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ ถึง 13 แห่ง จึงทำให้หาดใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจการค้าของภาคใต้ตอนล่าง ในปี พ.ศ. 25 50 (ตุลาคม 254 9 – กันยายน 2550) จังหวัดสงขลา มีมูลค่าการค้าที่ผ่านด่านศุลกากรในจังหวัด รวม 26,744,389,142 ล้านบาท

2. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวครบวงจร

จากการที่จังหวัดสงขลา มีชายแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวกและหาดใหญ่เป็นเมืองศูนย์กลางธุรกิจการค้าของภาคใต้ตอนล่างทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาว

ไทยและต่างประเทศนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย และ สิงคโปร์ นิยมเดินทางเข้ามาทางด่านสะเดา และด่านปาดังเบซาร์ เพื่อมาท่องเที่ยวและติดต่อธุรกิจ เป็นจำนวนมาก ในขณะที่อำเภอเมืองสงขลายังคงสภาพบ้านเมืองเก่าแก่ อันเป็นเอกลักษณ์ทำให้ สงขลาเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่ครบวงจร มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย เป็นเมืองสอง ทะเล และมีโบราณสถาน โบราณวัตถุมากมายหลายแห่ง

เมื่อปี 2550 จังหวัดสงขลา มีนักท่องเที่ยวจำนวน 1,960,479 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ร้อยละ 2.02 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 1,400,362 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ของจำนวน นักท่องเที่ยวทั้งหมด เป็นนักท่องเที่ยว ชาวต่างประเทศ 560,177 คน คิดเป็นร้อยละ 31.74 ของ จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด จังหวัดสงขลา มีรายได้จากการท่องเที่ยวเมื่อปี 2550 จำนวน 9,815.02 ล้านบาท ลดลงจากปี 2549 ร้อยละ 2.13 ทั้งนี้สืบเนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ที่ส่งผลกระทบด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างรุนแรง ทั้งนี้มีการจัดกิจกรรมด้าน การท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

3. ทะเลสาบสงขลา เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ สำคัญ

ทะเลสาบสงขลา เป็นแหล่งกักเก็บน้ำและระบายน้ำตามธรรมชาติ ที่มีเอกลักษณ์พิเศษ คือ มีระบบนิเวศ 3 น้ำ ที่มีการผสมผสานทั้งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม ด้วยระบบนิเวศดังกล่าว กลุ่ม น้ำทะเลสาบสงขลาจึงมีความอุดมสมบูรณ์ของความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งสัตว์น้ำและพืชพรรณ ธรรมชาติต่างๆ เป็นฐานการดำรงชีวิตและการผลิตทางเศรษฐกิจของประชาชน บริเวณลุ่มน้ำมาเป็น เวลานาน มีการประกอบอาชีพที่หลากหลายทั้งการปลูกข้าว ไม้ผล ยางพารา เลี้ยงสัตว์ ประมงและ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรม แหล่งสภาพธรรมชาติที่สวยงามที่มี ศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงนิเวศ โดยเฉพาะบริเวณ คาบสมุทรสทิงพระ

กิจกรรมการแข่งขันกีฬา

จังหวัดสงขลา มีการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นประจำทุกปีเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าร่วม กิจกรรมและเป็นการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน อีกทั้งเป็นอีกกิจกรรมที่ สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา โดยกิจกรรมการ จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (สำนักงานจังหวัดสงขลา: ออนไลน์) มีการจัดกิจกรรมดังนี้

1. วอลเลย์บอลชายหาด สมิหลาเอเชียนทัวร์ เป็นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่กำหนดจัด แข่งขันขึ้น ณ สนามชายหาดสมิหลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในระหว่างวันที่ 14-16 เมษายน เป็นประจำทุกปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาในห้วงเทศกาลสงกรานต์ เป็นการ รณรงค์ส่งเสริมให้ เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชน หันมาสนใจกีฬาวอลเลย์บอล เพื่อส่งเสริมนโยบายด้านการกีฬาของภาครัฐอีกทางหนึ่ง

ภาพประกอบ 19 การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด สมิหลาเอเชียนทัวร์

2. การจัดแข่งขันการเดิน – วิ่งเฉลิมพระเกียรติ เพื่อแสดงความจงรักภักดีต่อ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การจัดการแข่งขัน เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชนได้มา ออกกำลังกายซึ่งเป็นการปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกที่ดีในการออกกำลังกาย

3. การจัดการแข่งขันวิ่งสงขลามารathonนานาชาติเพื่อต้องการส่งเสริมและเผยแพร่ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาให้เป็นที่ยูจักแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ ปลูกฝัง ให้เด็ก เยาวชน และประชาชน สนใจการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา

ภาพประกอบ 20 การแข่งขันวิ่งสงขลามารathonนานาชาติ

4. การแข่งขันเรือใบ รายการ "สงขลา ริกัตต้า" เทศบาลนครสงขลา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 1 ได้ร่วมกับสมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกันจัดงาน เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนเล่นกีฬาทางน้ำ โดยเฉพาะกีฬาเรือใบ อีกทั้งยังส่งเสริมการท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 21 การแข่งขันเรือใบ รายการ "สงขลา ริกัตต้า"

5. การแข่งรถยนต์ Rally (ครอบครัว) แบบท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ เน้นความสนุกสนานและปลอดภัยได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของท้องถิ่นและการท่องเที่ยว

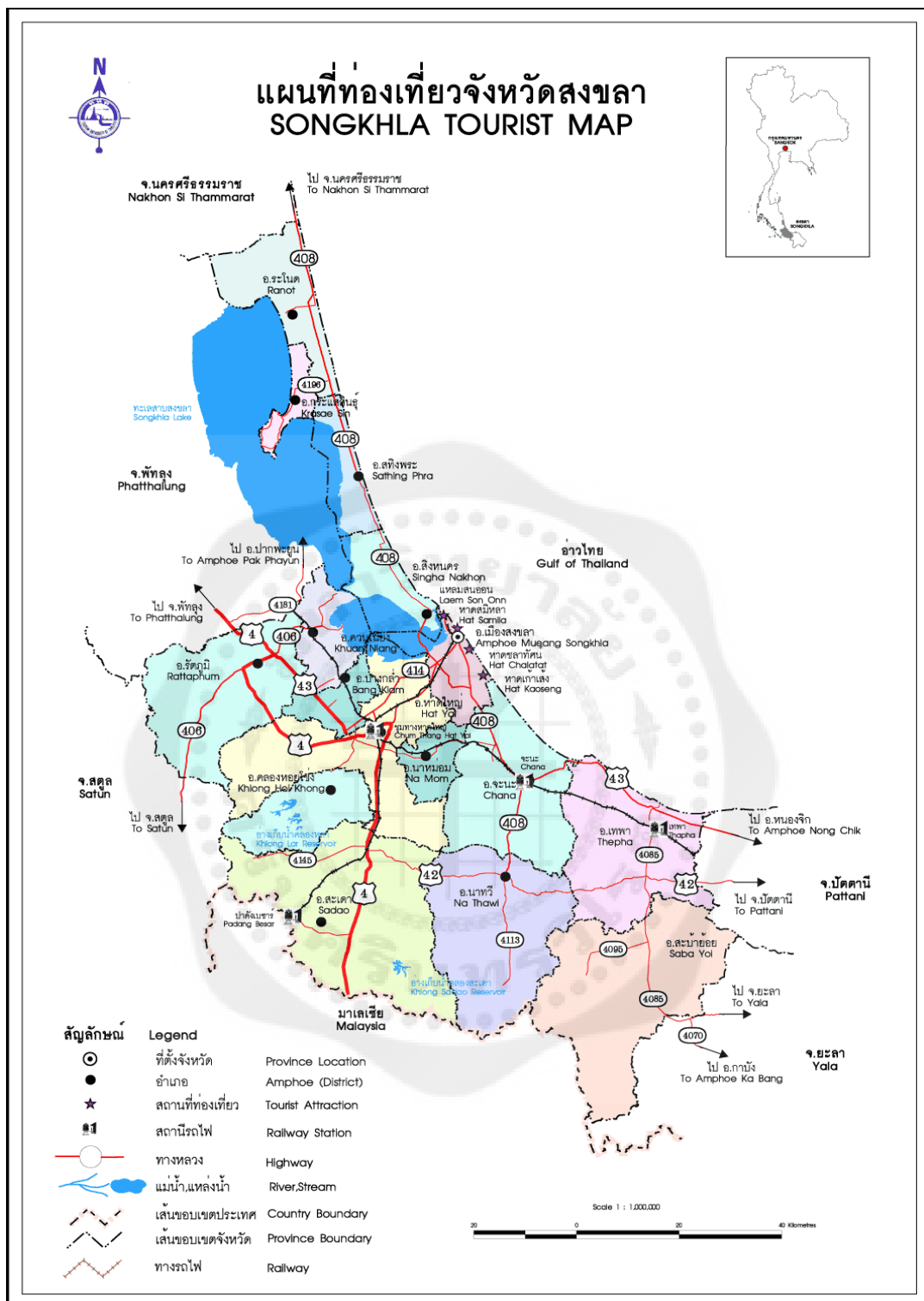
6. วิ่งหาดใหญ่มาราธอนสู่ธรรมชาติ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความรักและจิตสำนึกที่ดีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบ่งการแข่งขันออกเป็น 5 ประเภท คือ ประเภทมาราธอน ประเภทมินิมาราธอน ประเภทฟันรัน และประเภทครอบครัว

ภาพประกอบ 22 วิ่งหาดใหญ่มาราธอนสู่ธรรมชาติ

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.songkhla.go.th>

7. การแข่งขันว่าวหาดสมิหลา เป็นการแข่งขันว่าวประเภทต่างๆ ได้แก่ ประเภทขึ้นสูง ประเภทเสียงดัง ประเภทสวยงาม ประเภทความคิด การประดิษฐ์ว่าวประเภทเยาวชน การสาธิตทำว่าวแบบพื้นฐานสำหรับเด็กเยาวชน และผู้สนใจ รวมถึงการแสดงว่าวนานาชาติ

ภาพประกอบ 23 แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา

ที่มา: ออนไลน์ www.moohin.com/073/

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้หลายเรื่องดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

กมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง “ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่” สถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายของสนามกีฬาและศูนย์กีฬาต่างๆ และสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่พบว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับดี ส่วนทางด้านอุปการณ์กีฬา บุคลากรทางการกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่ มีศักยภาพของสถานที่ ทั้งสถานที่ทางการกีฬาและสถานที่ทางการท่องเที่ยว จึงมีความเป็นไปได้ในการพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีประสิทธิภาพได้ หากได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการวางแผนพัฒนา และปรับปรุงศักยภาพในด้านอื่นๆให้ต้ออย่างเป็นระบบและแบบแผน

รูปแบบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้นำเสนอไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. จัดรายการกีฬาไปตามเส้นทาง ที่มีแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่น่าสนใจ
2. จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่
3. จัดกิจกรรมกีฬา ในรูปแบบของการแข่งขันภายในสนามกีฬาหรือศูนย์กีฬาต่างๆ และมีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้ที่มาแข่งขันกีฬาหรือผู้ติดตามที่มีเวลาว่างจากการแข่งขันได้เลือกที่จะไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่ตนมีความสนใจและชื่นชอบ

อรัศธรรม พรหมมะ ; และคณะ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อศึกษาศักยภาพในด้านบุคลากรในการบริหารงานการกีฬาและการออกกำลังกาย ด้านการเงิน ด้านสถานที่ด้านอุปการณ์สำหรับการออกกำลังกาย ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการกีฬาและการออกกำลังกายรวมถึงสถานที่ที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้แก่ผู้บริการภาครัฐและเอกชนที่พักอาศัยใน 7 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ชลบุรี เชียงใหม่ นครราชสีมา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต และกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดชลบุรี มีศักยภาพของบุคลากร สถานที่ออกกำลังกาย รวมไปถึงอุปการณ์ที่พร้อมสำหรับการเล่นกีฬา ด้านสังคมและวัฒนธรรมรวมถึงสถานที่ที่ดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัด ชลบุรี เชียงใหม่ และสุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในระดับสูง
2. แนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย ประชาชนมีความต้องการให้พัฒนาการท่องเที่ยวในระดับที่มาก และประชาชนต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมด้านการกีฬาและการออกกำลังกายในท้องถิ่น

3. แนวทางการจัดการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการและการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น 4 ประการ คือ 1) การกีฬาและการออกกำลังกายที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น มวยไทย 2) การบริหารและการออกกำลังกายในท้องถิ่น ได้แก่ งบประมาณในการซื้ออุปกรณ์กีฬาในท้องถิ่น 3) การจัดกิจกรรมด้านกีฬาและการออกกำลังกายในท้องถิ่น ได้แก่ การส่งเสริมให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมด้านกีฬาและออกกำลังกาย และ 4) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพื่อนันทนาการด้านกีฬาและออกกำลังกาย ได้แก่ การสร้าง ถนนสุขภาพในทุกอำเภอในจังหวัด

อาจสรุปได้ว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องมีการจัดให้มีกิจกรรมทางด้านการกีฬาในแหล่งท่องเที่ยวให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เข้าเยี่ยมชมความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ด้วย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกิจกรรมระดมทุนการเดินทางท่องเที่ยว

ปรีชา ศรีดี (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการระดับหัวหน้าฝ่ายในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้และความคิดเห็นของข้าราชการระดับหัวหน้าฝ่ายในสำนักงานจังหวัดเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอน การจัดทำพัฒนาจังหวัดประจำปี เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการระดับหัวหน้าฝ่ายในสำนักงานจังหวัดเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอน การจัดทำพัฒนาจังหวัดประจำปี และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดประจำปี กลุ่มประชากรที่นำมาใช้ศึกษาเป็นข้าราชการระดับหัวหน้าฝ่าย ในสำนักงานจังหวัด ในเขตภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรอิสระคือ อายุ อายุราชการ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และความรู้ความเข้าใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอน การจัดทำพัฒนาจังหวัดประจำปี

สุภาภรณ์ หาญทอง (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง เพื่อศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเอกสาร จากการสัมภาษณ์โดยอาศัยแนวการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-depth Interview ผลการศึกษาพบว่า จังหวัดพัทลุงมีศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวค่อนข้างต่ำ เนื่องจากขาดหน่วยงานหลักที่จะรับผิดชอบ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการบริหารจัดการที่ดี บุคลากรไม่เพียงพอทั้งงานและพื้นที่รับผิดชอบ ขาดการประสานงาน ตลอดจนปัญหาคนในพื้นที่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยว จากข้อเสนอแนะคือ ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีการจัดสรรงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์เพิ่ม ตลอดจนการเก็บข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้พร้อม มีการประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานและประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น

ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่โดยส่วนใหญ่ปัญหาจากการจัดการมักเกิดจากบุคลากรที่รับผิดชอบไม่มีความรู้และความเข้าใจ อีกทั้งบางพื้นที่ก็มีปัญหามากกว่านั้นคือขาดในเรื่องของงบประมาณเพื่อส่งเสริมและ ดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพที่สวยงามเหมาะสมแก่การท่องเที่ยว

วาทีต ตันตราภรณ์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลการดำเนินงานด้านการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาล ตำบลพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยการศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านแรกศึกษาภายในองค์กรเทศบาลเอง ศึกษาจากกลุ่มเทศมนตรี นายกเทศมนตรี ประชาชน สภาเทศมนตรี รองประธานเทศมนตรีและสมาชิกเทศมนตรี ซึ่งได้ปรากฏผลดังนี้ เทศบาลยังขาดบุคลากรที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวโดยตรงยังไม่มีอาคารสำนักงานเป็นของตนเอง และขาดอุปกรณ์สำนักงานที่ทันสมัยพอเพียงในการปฏิบัติงาน ยังไม่มีการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน มีเพียงการจัดทำแผนปฏิบัติงานและโครงการต่างๆ เป็นเรื่องเฉพาะกิจ สำหรับการมีส่วนร่วมของชุมชนกับเทศบาลในการจัดการการท่องเที่ยว พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ให้การร่วมมือดี โดยที่เพศชายจะเข้าร่วมมากกว่าเพศหญิง โดยที่ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนไม่มีผลต่อการเข้าร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยว สำหรับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวพอใจต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยได้แสดงความคิดเห็นไปในแนวทางที่ดี โดยเฉพาะด้านความสะอาดและความปลอดภัย

อร สีแพร (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะเฉพาะของเกษตรกรรมที่สนับสนุนโครงข่ายการท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่ต่อเนื่อง วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อจัดระบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมโดยการค้นหาลักษณะเฉพาะของเกษตรกรรมที่จะเป็นจุดดึงดูดและสนับสนุนโครงข่ายการท่องเที่ยวพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่ต่อเนื่อง ได้แก่ บางส่วนของจังหวัดสระบุรี บางส่วนของจังหวัดชัยภูมิ บางส่วนของจังหวัดขอนแก่น บางส่วนของจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการศึกษาองค์ประกอบของระบบการท่องเที่ยว รูปแบบ แนวคิดในการทำการเกษตร เพื่อกำหนดปัจจัยในการวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ซึ่งประกอบด้วย 6 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านคุณค่า สภาพการเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม ขีดจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังศึกษาตลาดการท่องเที่ยวเกษตรกรรมด้วย การสำรวจโครงสร้าง ความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวเกษตรกรรม การวิเคราะห์เพื่อหาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกษตรกรรมได้ใช้วิธีการต่างๆ คือจัดลำดับความสำคัญของแต่ละปัจจัยด้วยการสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วคำนวณค่าคะแนนรวมของพื้นที่เกษตรกรรมแต่ละแห่ง โดยกำหนดค่าศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมเป็น 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง ต่ำ หลังจากนั้นนำไปจัดกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมตามค่าศักยภาพและการกระจายตัวในพื้นที่สำหรับการวิเคราะห์การตลาดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ประกอบการศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาเพื่อค้นหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม ความเป็นไปได้ และโอกาสในการเชื่อมโยงกับโครงข่ายการท่องเที่ยวหลักของจังหวัดนครราชสีมา

พจนารถ กริ่งไกร (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมการปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนมีผลต่อการมีส่วนร่วมทั้งด้านการร่วมคิดวางแผน การร่วมดำเนินการ การร่วมประสาน การร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วม

ติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนเฉพาะด้านเพศมีผลต่อการมีส่วนร่วมด้านการคิดวางแผนการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้นและผลการศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้นำชุมชนกับการมีส่วนร่วม และปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมตำบลโป่งงาม พบว่า

1. บทบาทของผู้นำชุมชนที่แตกต่างกัน ทั้งด้านหน้าที่รับผิดชอบการประสานงานภาคีรัฐ เอกชน ชุมชน ด้านการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีผลทำให้เกิดความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมดำเนินการประสานงานและร่วมรับผลประโยชน์ รวมทั้งติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว
2. เพศหญิงจะมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย
3. ผู้ที่มีส่วนร่วมคิดมักจะมีส่วนร่วมดำเนินการ ประสานงาน ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไปด้วย

ธงชัย อินทรพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย ศึกษาเฉพาะ ตำบลปลายโพธิ์ อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น โดยศึกษาความคิดเห็นจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวจำนวน 100 คน ทั้งที่ไปเข้า-เย็นกลับ และพักค้างแรมพบว่า การจัดการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้เพิ่งเริ่มมีได้ไม่นานนัก ควรดึงให้ประชาชนในท้องถิ่นประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในท้องถิ่น โดยเฉพาะ อ.บ.ต. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงานด้วยตนเอง และมีนโยบายในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางนันทนาการอยู่แล้ว สำหรับผลการศึกษาในด้านผู้ให้บริการในธุรกิจประเภทนี้ ตลอดจนการช่วยเหลือจากภาครัฐในการให้การสนับสนุน เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้น และขณะเดียวกันก็เป็นการปลูกกระแสการอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นในชุมชนต่อไป

อาจกล่าวได้ว่าการพัฒนา ดูแล รักษาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมไปถึงประชาชนคนในท้องถิ่น เพราะหากขาดความร่วมมือและการประสานงานระหว่างกัน จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสม และจะเกิดผลกระทบตามมาในหลายๆด้าน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2540) ได้สำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการดูกีฬาของประชาชน พ.ศ.2540 โดยสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกของครัวเรือน จำนวนทั้งสิ้น 26,472 ครัวเรือน พบว่าจำนวนประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปทั่วประเทศประมาณ 53.9 ล้านคน มีผู้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายประมาณ 16.6 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.7 และผู้ที่ไม่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายประมาณ 37.4 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.3 ผู้ที่เล่นกีฬาที่อยู่ในเขตเทศบาลมีสัดส่วนสูงกว่านอกเขตเทศบาลเล็กน้อย ภาคใต้มีสัดส่วนของผู้ที่เล่นกีฬาสูงกว่าในภาคอื่นๆ รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร เพศชายมีสัดส่วนของการเล่นกีฬามากกว่าเพศหญิง เหตุผลที่เล่นกีฬาส่วนใหญ่เล่นเพื่อให้ครบหลักสูตรของการเรียน รองลงมาคือเล่นเพื่อสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง และเพื่อความสนุกสนาน ส่วนเหตุผลที่ไม่เล่นกีฬาคือไม่มีเวลาและไม่สนใจ กีฬาที่นิยมเล่นกันมากที่สุด 5 อันดับคือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา บาสเกตบอลและการบริหารร่างกาย ระยะเวลาในการเล่น

กีฬาอยู่ในช่วงประมาณ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง การดูกีฬาพบว่าสัดส่วนของผู้ดูกีฬาเป็นครั้งคราวสูง เป็นสองเท่าของผู้ดูกีฬาประจำ ช่วงอายุที่ดูกีฬามากที่สุดคือช่วงอายุ 15 - 24 ปี หลังจากนั้นจะค่อย ลดลงเรื่อยๆ เพศชายจะดูกีฬามากกว่าเพศหญิง ประเภทที่มีผู้นิยมดูกันมากเป็น 5 อันดับคือ ฟุตบอล มวยไทย มวยสากล วอลเลย์บอลและ บาสเกตบอล ส่วนใหญ่ดูจากเครื่องรับโทรทัศน์ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความสะดวกสบายในการดูการแข่งขันรวมทั้งประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการดู นัยนา หันมี (2542: 8) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้าน กีฬาขององค์การบริหาร ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับที่ควร ปรับปรุง ในสภาพการดำเนินงานที่อยู่ในระดับดีคือด้านการประสานงาน ในสภาพการดำเนินงานที่ อยู่ในระดับปานกลางคือด้านงบประมาณ ในสภาพการดำเนินงานที่อยู่ในระดับที่ควรปรับปรุงคือด้าน การสนับสนุน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากร ในสภาพการ ดำเนินงานที่อยู่ในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่งคือด้านการจัดองค์การ ด้านแผนงาน ด้านการ อำนาจการและด้านการรายงานผล

2. ปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับที่มี ปัญหามาก การดำเนินงานที่มีปัญหาในระดับมากเรียงตามลำดับคือด้านการสนับสนุน ด้านการ อำนาจการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากร ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ และด้านการรายงานผล การดำเนินงานที่มีปัญหาในระดับน้อยเรียงตามลำดับ คือด้านการประสานงานและด้านงบประมาณ

ณัฐฐา ถือชื่อ (2543: 2) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานของ ศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดส่วนใหญ่ มีสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540 - 2544) ในแผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน รองลงมาคือแผนพัฒนาการกีฬา เพื่อมวลชนและแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ตามลำดับ ด้านการจัดองค์การ ศูนย์พลศึกษา และกีฬาจังหวัดมีโครงสร้างที่เหมาะสม ด้านบุคลากรมีการโยกย้ายบ่อยไม่มีการจัดบริการอุปกรณ์ กีฬาให้แก่ผู้มาใช้ ด้านอำนาจการมีวิธีการสั่งการให้ผู้ปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร มีการประชุม เดือนละ 1 ครั้งและแต่ยังขาดแบบฟอร์มรายงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

2. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน มีปัญหาการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์

3. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน มีปัญหาการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษา และกีฬาจังหวัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการวางแผนและด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สรุปได้ว่าปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยแวดล้อมมีอิทธิพลต่อความสนใจในการเล่นกีฬาและดู กีฬาของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป และสิ่งสำคัญในการที่จะพัฒนาให้องค์กรต่างๆ ทางการศึกษา มี เอกภาพในการดำเนินงาน ต้องมีแบบแผนซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปได้ด้วยความ เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ช่วยลดปัญหาต่างๆ เกิดความสูญเสียน้อยลง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาในเรื่องของการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินผลและตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ (Resource Audit)
2. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินและตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ (Resource Audit)

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสังเกตและรวบรวมข้อมูล จากสภาพพื้นที่และทรัพยากรท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา นำมาประยุกต์กับเครื่องมือ การประเมินตรวจสอบทรัพยากรธรรมชาติ (Resource Audit) ซึ่งมีเค้าโครงอยู่แล้ว และอาศัยการสังเกตในการประเมินผล

2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผู้วิจัยแบ่งประชากรในการวิจัยเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ประชาชนที่อาศัยในจังหวัดสงขลา จำนวน 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอนาทวี อำเภอสะเตาะอำเภอสทิงพระ จำนวนทั้งสิ้น 322,687 คน
2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา โดยใช้ข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจากสำนักงานจังหวัดสงขลาประจำปีเดือนธันวาคม 2550 ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีจำนวน 1,400,362 คน
3. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา หรือผู้แทน สำนักงานจังหวัดสงขลา หัวหน้ายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ศูนย์สำนักงานการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดสงขลา สำนักเทศบาลนครสงขลา องค์การปกครองส่วนตำบล เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้นจำนวน 50 คน
4. ภาคเอกชน คือ สมาชิกสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา จำนวน 44 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีหลายขั้นตอนประกอบด้วย

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน นักท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและมีขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด ที่สามารถยอมรับได้ว่ามากเพียงพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดรวมทั้งสิ้น โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (ปัญญา ธีระวิทยเลิศ. 2545: 33) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของจำนวนประชากร
 e = ระดับของความคลาดเคลื่อนที่สามารถยอมรับให้เกิดขึ้นได้
 (กำหนดให้ = 0.05)

ดังนั้นจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชาชนและนักท่องเที่ยว

$$n = \frac{1,723,051}{1 + \{(1,723,051)(0.005)^2\}}$$

$$= 399.94 \text{ หรือประมาณ } 400 \text{ ตัวอย่าง}$$

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้นจะได้ ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความคลาดเคลื่อน + 5% ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างข้างต้นทั้งสิ้น 400 คนโดยใช้สูตรของ Taro Yamane จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบอัตราส่วนของประชาชนและนักท่องเที่ยวเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของทั้ง 2 กลุ่ม โดยเทียบเป็นอัตราส่วนร้อยละ (เปอร์เซ็นต์) จากจำนวนประชากรรวมของทั้ง 2 กลุ่ม ได้ดังนี้ ประชาชน คือเป็น 18.7% และนักท่องเที่ยวคิดเป็น 81.3% รวมเป็น 100% ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชน จำนวน 75 คน และนักท่องเที่ยว จำนวน 325 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

2. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา หรือผู้แทน สำนักงาน จังหวัดสงขลา หัวหน้ายุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ศูนย์สำนักงานการท่องเที่ยว กระทรวงการ

ท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานบริหารส่วนจังหวัดสงขลา สำนักเทศบาลนครสงขลา องค์การปกครองส่วนตำบล เจ้าหน้าที่และพนักงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้นจำนวน 50 คน และ

3. ภาคเอกชน คือ สมาชิกสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา จำนวน 44 คน ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะกลุ่มที่มีบทบาทและข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ จำนวน 100 คน รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชน

ที่	สถานะภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ภาครัฐ (เจาะจง)	50	50
2	ภาคเอกชน (เจาะจง)	44	44

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนและนักท่องเที่ยว

ที่	สถานะภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
3	ประชาชน (Taro Yamane) และแบบเทียบอัตราส่วนเป็นร้อยละ	322,689 (18.7%)	75 (18.7%)
4	นักท่องเที่ยว (Taro Yamane) และแบบเทียบอัตราส่วนเป็นร้อยละ	1,400,362 (81.3%)	325 (81.3%)
	รวม	1,723,145 (100.0%)	400 (100.0%)

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนและนักท่องเที่ยว

ที่	อำเภอ	ประชาชน		
		ประชากร	อัตราส่วนร้อยละ/ประชากรทั้งหมด (n=75)	กลุ่มตัวอย่าง
1	เมือง	88,952	27.6	21
2	หาดใหญ่	71,820	22.2	17
3	สะเตา	61,867	19.2	14
4	สติงพระ	46,355	14.4	11
5	นาทวี	53,697	16.6	12
รวม		322,687	100.0	75

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารภาครัฐ และผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
2. อุปกรณ์กีฬา
3. บุคลากรทางการกีฬา
4. งบประมาณ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
2. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
3. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวและประชาชนในจังหวัดสงขลา แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ประเภท

1. สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
2. อุปกรณ์กีฬา
3. บุคลากรทางการกีฬา
4. ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
2. สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
3. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา เพื่อให้เป็นแนวทาง ในการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยอื่น

3. สร้างแบบสอบถามตามหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบไปด้วย ศักยภาพด้านการกีฬา และ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร ผู้ประกอบด้วย และประชาชน ในจังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานคณะกรรมการควบคุม ตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 117) ดังนี้

คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้อง ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้อง ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้อง ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

นำผลคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญให้มาพิจารณาแต่ละข้อแล้วนำค่าคะแนนนั้นไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Consistency) ระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540) ได้ค่าความเชื่อมั่น

4. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง ซึ่งมีข้อมูลหลายด้านที่ต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาศึกษาและนำมาประกอบกัน เพื่อให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังหน่วยงานราชการ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา หัวหน้าสำนักงานจังหวัด หัวหน้าสำนักงานยุทธศาสตร์การพัฒนาลำดับสงขลา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา นายอำเภอเมืองสงขลา นายอำเภอหาดใหญ่ นายอำเภอสทิงพระ นายอำเภอสะเดา นายอำเภอนาทวี หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการฯ นายกเทศมนตรีนครสงขลา ปลัดเทศบาลนครสงขลา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูขุด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปาดังเบซาร์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง กำนันและผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 50 ชุด

ระยะที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา จำนวน 44 ชุด

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับประชาชน จังหวัดสงขลา ประกอบด้วยอำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสทิงพระ อำเภอสะเดา อำเภอนาทวี จำนวน 75 ชุด

ระยะที่ 4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับนักท่องเที่ยว บริเวณแหล่งท่องเที่ยวทั้งอำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดา อำเภอสทิงพระและ อำเภอนาทวี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามถามนักท่องเที่ยวบนรถไฟโดยสารจากกรุงเทพฯ – หาดใหญ่ และ หาดใหญ่ – กรุงเทพฯ บริเวณสถานขนส่งรถโดยสารประจำทาง บริเวณหาดสมิหลาและท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ จำนวน 325 ชุด

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม มาดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ มาทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) นำมาหาค่าทางสถิติ

- 2.1 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

เกณฑ์การให้คะแนนระดับด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา โดยกำหนดค่าคะแนนของแต่ละระดับ ดังนี้

มีศักยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

โดยมีการแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์).

2538: 9)

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

เกณฑ์การให้คะแนนระดับด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา โดยกำหนดค่าคะแนนของแต่ละระดับ ดังนี้

มีศักยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

โดยมีการแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์).

2538: 9)

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายความว่า	มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายความว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายความว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.4 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

เกณฑ์การให้คะแนนระดับด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา โดยกำหนดค่าคะแนนของแต่ละระดับ ดังนี้

เป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
เป็นปัญหาและอุปสรรคมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
เป็นปัญหาและอุปสรรคปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
เป็นปัญหาและอุปสรรคน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
เป็นปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

โดยมีการแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์).

2538: 9)

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายความว่า มีเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายความว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายความว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายความว่า เป็นปัญหาและอุปสรรคน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายความว่า มีเป็นปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

2.5 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540)

$$\text{ค่าร้อยละ} \quad P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดของประชากร

1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540)

$$\text{ค่าเฉลี่ย} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 x_i แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $n - 1$ แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k - 1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 K แทน จำนวนคำถาม
 $\sum S_i^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

2.2 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการศึกษา เรื่องการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยขอนำเสนอรายละเอียดผลการศึกษาวีจัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 การตรวจสอบทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการเป็นประจำของจังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 2 การสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาจัดกิจกรรมและนันทนาการ

ส่วนที่ 3 การสำรวจสถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ

ส่วนที่ 4 การสำรวจความคิดเห็นของ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาและการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา และข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 1 การตรวจสอบทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการเป็นประจำของจังหวัดสงขลา

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสงขลาที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นแหล่งที่มีนักท่องเที่ยวสนใจเข้าท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก มาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นตัวอย่างในการตรวจสอบทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการเป็นประจำ 2 แหล่งได้แก่

1. แหลมสมิหลา

ผู้วิจัยพบว่า แหลมสมิหลา เป็น ชายหาดที่มีหาดทรายสีขาว มีความยาวประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมร่วมกันของคนให้ท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว มีสัญลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี คือ นางเงือก ซึ่งเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวทุกคนจะมาถ่ายรูปเป็นที่ระลึกเสมอ

สถานที่ตั้ง ถนนชลทัศน์ ตำบลปออย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหลมสมิหลาได้โดยมีป้ายบอกทางหลายจุดทำให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยนักท่องเที่ยวสามารถนั่งรถสองแถวเข้าไปได้ ค่าบริการครั้งละ 10 บาท หรือสามารถนำรถยนต์ส่วนตัวเข้าไปได้

คุณสมบัติความโดดเด่นในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นชายหาดที่มีหาดทรายสีขาวในเทศบาลนครสงขลา มีสัญลักษณ์เป็นรูปปั้นนางเงือก เมื่อนักท่องเที่ยวไปเยือนมักจะถ่ายรูปด้วยเสมอ โดยมีเกาะหนูและเกาะแมว ซึ่งอยู่ห่างจากหาดประมาณ 2 และ 5 กิโลเมตร ตามลำดับเป็นส่วนประกอบของภาพถ่าย

กิจกรรมด้านการบริการ มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยสำหรับการลงเล่นน้ำ (Lifeguard) บริเวณชายหาด

กิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว นอกเหนือจากการเล่นน้ำทะเลแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่สามารถเล่นได้ เช่น เรือใบ บานาน่าโบ๊ท นอกจากนี้ ทางเทศบาลนครสงขลายังมีการจัดทำทางเดินชมวิวดูตลอดทั้งหาดซึ่งยาวกว่า 4 กิโลเมตร

งานมหกรรมและเหตุการณ์ลำดับ ในส่วนงานประเพณีสงกรานต์ทางเทศบาลนครสงขลา จะมีการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด บริเวณแหลมสมิหลา เอเซียเนทเวิร์กนาเมนต์ โดยจะมีขบวนแห่นักกีฬาไปรอบเมืองสงขลา ในวันที่ 13 เมษายน ของทุกปี และจะมีการจัดการแข่งขันในวันที่ 14 ถึง 16 ของเดือน เป็นเวลา 3 วัน และมีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์

ภาพประกอบ 24 ทางเดินเท้าสำหรับเดินออกกำลังกายและชมทิวทัศน์ของชายหาด

ภาพประกอบ 25 นางเงือกสัญลักษณ์ของหาดสมิหลาที่นักท่องเที่ยวต้องมาถ่ายรูป

ภาพประกอบ 26 ประตูเมืองสงขลาจำลองที่สร้างขึ้นบริเวณหาดสมิหลา

ภาพประกอบ 27 เส้นทางสู่หาดสมิหลาสะดวกและรวดเร็ว

ภาพประกอบ 28 กิจกรรมอีกประเภทที่นักท่องเที่ยวนิยมเล่นกันบริเวณชายหาด

ภาพประกอบ 29 สถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งที่อยู่ไม่ไกลจากหาดสมิหลา

2. เกะยอ

เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในทะเลสาบสงขลา มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมากมาย นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้าไปเยี่ยมชมตลอดทั้งปี จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางวัฒนธรรมแห่งหนึ่งของจังหวัด มีแหล่งค้นคว้าสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้ และสนใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของภาคใต้

สถานที่ตั้ง ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน เข้าถึงได้ง่าย เพราะมีสะพานติณสูลานนท์เชื่อมต่อระหว่างเกาะและแผ่นดินทั้งสองด้าน สามารถนั่งรถประจำทางเข้าไปเที่ยวชมได้ โดยเริ่มต้นจากในเมืองหรือนักท่องเที่ยวสามารถนำรถยนต์ส่วนบุคคลเข้าไปได้ด้วยตนเอง

คุณสมบัติและความโดดเด่นในการดึงดูดนักท่องเที่ยว มีโบราณสถานที่สำคัญ และมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของชาวจังหวัดสงขลา เช่น วัดแหลมพ้อ นอกจากนี้ ยังมีแหล่งรวบรวมความรู้ทางวัฒนธรรมของภาคใต้ คือ สถาบันทักษิณคดีศึกษา

กิจกรรมด้านการบริการ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทางด้านการท่องเที่ยวและผู้สนใจตลอดเวลา รวมทั้ง นักท่องเที่ยวสามารถหาความรู้ได้จากสถาบันทักษิณคดีศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมและเก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของภาคใต้

กิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว จากตัวเมืองสงขลา ก่อนเดินทางท่องเที่ยวในเกาะยอ นักท่องเที่ยวสามารถแวะชมแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่น่าสนใจก่อนเดินทางสู่เกาะยอได้ เช่น สวนป่า

เปรม บ้านศรัทธา สะพานติณสูลานนท์ นอกจากนี้ ยังสามารถแวะชิมอาหารพื้นเมือง และซื้อสินค้า
หัตถกรรมพื้นบ้านได้บริเวณตลาดสดเกาะยอ

ภาพประกอบ 30 เส้นทางไปเกาะยอผ่านสวนประวัติศาสตร์พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

ภาพประกอบ 31 การเดินทางสู่เกาะยอ ผ่านสะพานติณสูลานนท์

ภาพประกอบ 32 ป้ายบอกสถานที่สำหรับนักท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 33 ร้ายขายสินค้าพื้นเมืองและสินค้าที่ระลึกบริเวณตึกเกาะยอ

ภาพประกอบ 34 ทางเข้าวัดพระนอนแหลมพ้อ นักท่องเที่ยวสามารถสังเกตได้

ภาพประกอบ 35 สถาบันทักษิณคดีศึกษา แหล่งศึกษาวัฒนธรรมของภาคใต้

ภาพประกอบ 36 แผนที่สำหรับนักท่องเที่ยวแสดงแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะยอ

ภาพประกอบ 37 การทอผ้าพื้นบ้านที่นับวันจะหาผู้สืบทอดได้ยากในปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 รายการสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาจัดกิจกรรมและ นันทนาการ

นอกจากแหล่งสันทนาการและเกาะยอแล้ว ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาจัดกิจกรรมและนันทนาการ มีดังนี้

ทะเลสาบสงขลา

เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ที่มีลักษณะพิเศษ คือ มีระบบ นิเวศ 3 น้ำ คือ น้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็มรอบๆ บริเวณทะเลสาบจะเป็นมีทั้งป่าชายเลน ทำให้บริเวณนี้เต็มไปด้วยพื้นที่อนุบาลสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก นอกจากจะสภาพธรรมชาติที่สวยงาม แล้ว ยังเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้อีกด้วย ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมกีฬาบางประเภท เช่น กิจกรรมทางน้ำ ได้แก่ เรือพาย กีฬาเรือแคนูและคายัก ฯ เพราะกิจกรรมประเภทนี้อาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาบริเวณป่าชายเลน และทำลายสัตว์น้ำบางประเภทได้

ภาพประกอบ 38 แหล่งท่องเที่ยวทะเลสาบสงขลา จังหวัดสงขลา

หาดปากบางสะกอม

ตั้งอยู่ที่ บ้านปากบาง อำเภอสะกอม อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา เป็นหาดทรายยาวประมาณ 2 กิโลเมตร ซึ่งกิจกรรมที่สามารถจัดได้ คือ วอลเลย์บอลชายหาด ฟุตซอลและตะกร้อชายหาด แข่งขันว่าว เรือใบ เรือพาย ฯลฯ แต่เนื่องจากพื้นที่นี้ยังเป็นพื้นที่ที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ อาจจะทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 39 หาดปากบางสะกอม จังหวัดสงขลา

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=27558>

หาดสร้อยสวรรค์

หาดสร้อยสวรรค์ เป็นหาดที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ แขวงทางหลวง จังหวัดสงขลา จัดสร้างให้นักท่องเที่ยวแวะพักผ่อนโดยกิจกรรมที่สามารถได้ คือ วอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลและตะกร้อชายหาด แข่งขันว่าว เรือใบ เรือพาย ฯลฯ แต่เนื่องจากพื้นที่นี้ยังเป็นพื้นที่ที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ อาจจะทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว

ภาพประกอบ 40 หาดสร้อยสวรรค์ จังหวัดสงขลา

หาดสทิงพระ

หาดสทิงพระ เป็นชายหาดยาวประมาณ 3 กิโลเมตร โดยกิจกรรมกีฬาที่สามารถจัดได้ คือ วอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลชายหาด แข่งขันวูว เรือใบ เรือพาย ตะกร้อชายหาด ฯลฯ

ภาพประกอบ 41 หาดสทิงพระ จังหวัดสงขลา

แหลมสนอ่อน

แหลมสนอ่อน มีพื้นที่ติดกับแหลมสมิหลา บริเวณโดยรอบแหลมสนอ่อนมีถนนซึ่งสามารถชมทิวทัศน์ได้ทั้งทะเลอ่าวไทยและทะเลสาบสงขลา มีสวนสนโดยรอบซึ่งเหมาะแก่การพักผ่อนและสามารถจัดกิจกรรมกีฬาได้ประเภท เช่น การแข่งขันเรือใบ เรือพาย เจ็สกี กีฬาเรือแคนูและคายัก ไตรกีฬา เซปักตะกร้อ ตะกร้อลอดห่วง วอลเลย์บอลและฟุตบอลชายหาด ฯลฯ

ภาพประกอบ 42 แหล่งท่องเที่ยวแหลมสนอ่อน จังหวัดสงขลา

เกาะหนู-เกาะแมว

เกาะหนู-เกาะแมว เป็นเกาะใกล้ชายฝั่ง มีขนาดเล็ก ไม่มีคนอาศัยในเกาะ อีกด้านของเกาะจะมีหาดทราย ถ้าหากมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เหมาะสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬา ตกปลา และป็นหน้าผา

ภาพประกอบ 43 แหล่งท่องเที่ยวเกาะหนู - เกาะแมว จังหวัดสงขลา

สะพานติณสูลานนท์

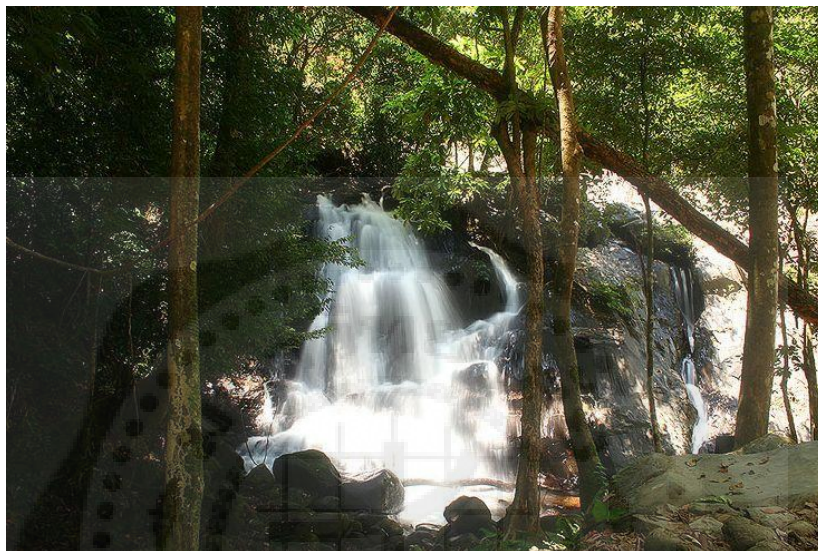
สะพานติณสูลานนท์ เป็นสะพานข้ามทะเลสาบสงขลา แบ่งออกเป็นสองช่วง คือช่วงแรกเชื่อมระหว่างชายฝั่ง อ.เมือง สงขลา บริเวณบ้านน้ำกระเจา กับเกาะยอตอนใต้ ความยาวรวมเชิงสะพานทั้งสองด้าน 1,140 เมตร ช่วงที่ 2 เชื่อมระหว่างฝั่งด้านเหนือของเกาะยอกับฝั่งบ้านเขาเขียว ความยาวทั้งสิ้น 1,800 เมตร โดยมีกิจกรรมกีฬาที่มีความเหมาะสมสามารถจัดได้ คือ การแข่งขันวิ่ง จักรยาน ไตรกีฬา ฯลฯ

ภาพประกอบ 44 สะพานติณสูลานนท์ จังหวัดสงขลา

น้ำตกโตนงาช้าง

เป็นน้ำตกที่สวยงามแห่งหนึ่งในภาคใต้ ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง โดยกิจกรรมกีฬาที่สามารถทำได้ คือ การเดินป่าเหมาะสำหรับ นักท่องเที่ยวที่ต้องการการผจญภัย และต้องการศึกษาธรรมชาติ การแข่งขันจักรยานเสือภูเขา เน้นกิจกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของป่า เพราะเป็นพื้นที่สำหรับการอนุรักษ์

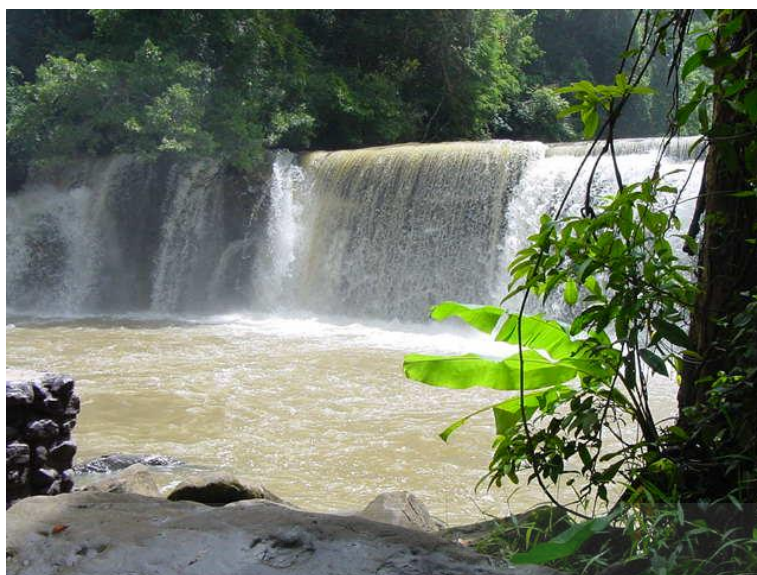

ภาพประกอบ 45 น้ำตกโตนงาช้าง จังหวัดสงขลา

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.siamfreestyle.com>

วนอุทยานน้ำตกบริพัตร

วนอุทยานน้ำตกบริพัตร เป็นน้ำตกที่สวยงามไม่ด้อยไปกว่าน้ำตกโตนงาช้าง มีน้ำไหลตลอดปี โดยกิจกรรมกีฬาที่สามารถทำได้ คือ การเดินป่าเหมาะสำหรับ นักท่องเที่ยวที่ต้องการการผจญภัย และต้องการศึกษาธรรมชาติ การแข่งขันจักรยานเสือภูเขา เน้นกิจกรรมกีฬาที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสัตว์ป่า

ภาพประกอบ 46 วนอุทยานน้ำตกบริพัตร จังหวัดสงขลา

ที่มา: ออนไลน์ http://www.songkhla.go.th/web_sk/index.php

อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง

เป็นอุทยานแห่งชาติ มีสถานที่ที่น่าสนใจและแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากมาย ภายในอุทยาน ฯ ประกอบด้วย น้ำตกโตนลาด น้ำตกโตนดาดฟ้า และอุโมงค์ที่มีการขุดขึ้นเพื่อใช้เป็นเส้นทางพักของผู้ฝึกไผ่ลัดรี คอมมิวนิสต์ สำหรับกิจกรรมกีฬาที่มีความเหมาะสมสามารถจัดได้ภายในอุทยาน คือ การเดินป่าเหมาะสำหรับ นักท่องเที่ยวที่ต้องการการผจญภัย และต้องการศึกษาธรรมชาติ การแข่งขันจักรยานเสือภูเขา เน้นกิจกรรมกีฬาที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสัตว์ป่า

ภาพประกอบ 47 อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง จังหวัดสงขลา

ที่มา: ออนไลน์ http://www.songkhla.go.th/web_sk/index.php

ส่วนที่ 3 การสำรวจสถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ

ในการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพ ด้านการกีฬาของจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในส่วนของการสำรวจสถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ มีดังนี้

1. สนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พุดังขาว เป็นสนามกีฬาที่สร้างขึ้นเพื่อรองรับการจัดการแข่งขันทั้งในระดับชาติและนานาชาติ และใช้เป็นสถานที่ไว้สำหรับเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาของประเทศไทย ซึ่งภายในสนามประกอบด้วย สนามฟุตบอลที่สามารถจุผู้ชมได้ 40,000 คน มีโรงยิมเนเซียม สระว่ายน้ำ สระกระโดดน้ำ หอพักนักกีฬาที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าไปใช้บริการพักได้ในราคาถูก และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รองรับเป็นจำนวนมาก

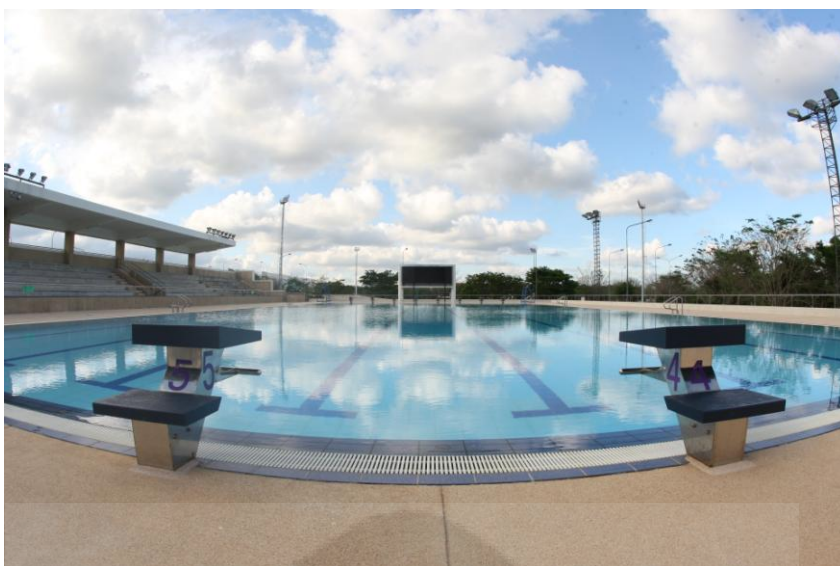
ภาพประกอบ 48 สนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุคังคาว

ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

ภาพประกอบ 49 สนามฟุตบอลภายในสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุคังคาว

ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

ภาพประกอบ 50 สระว่ายน้ำภายในสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค้างคาว

ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

ภาพประกอบ 51 สนามเทนนิสภายในสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุค้างคาว

ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

ภาพประกอบ 52 อาคารที่พักนักกีฬาสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุคังคาว

ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

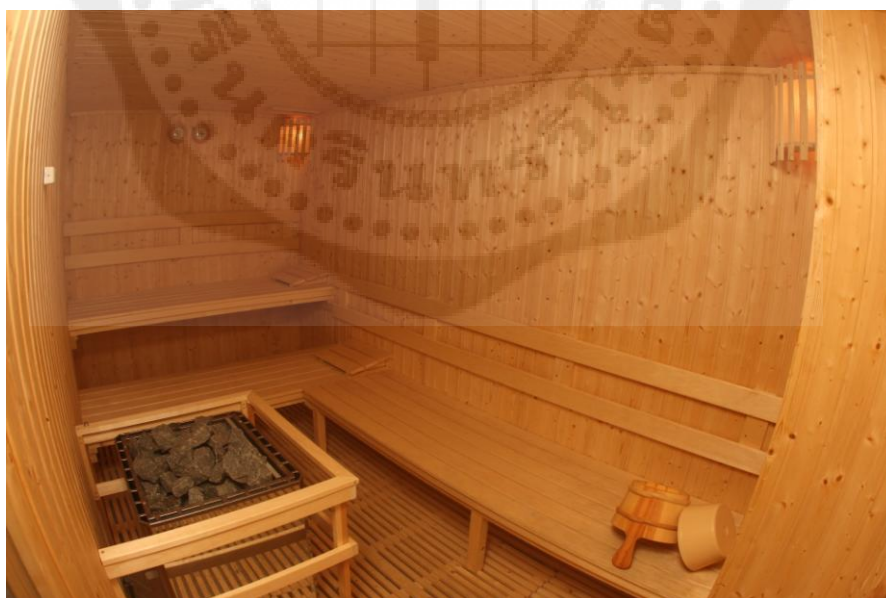
ภาพประกอบ 53 สิ่งอำนวยความสะดวก ภายในอาคารที่พักนักกีฬาสนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุคังคาว

ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

ภาพประกอบ 54 สิ่งอำนวยความสะดวกห้องฟิตเนส ภายในอาคารที่พักนักกีฬา สนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุคังคาว

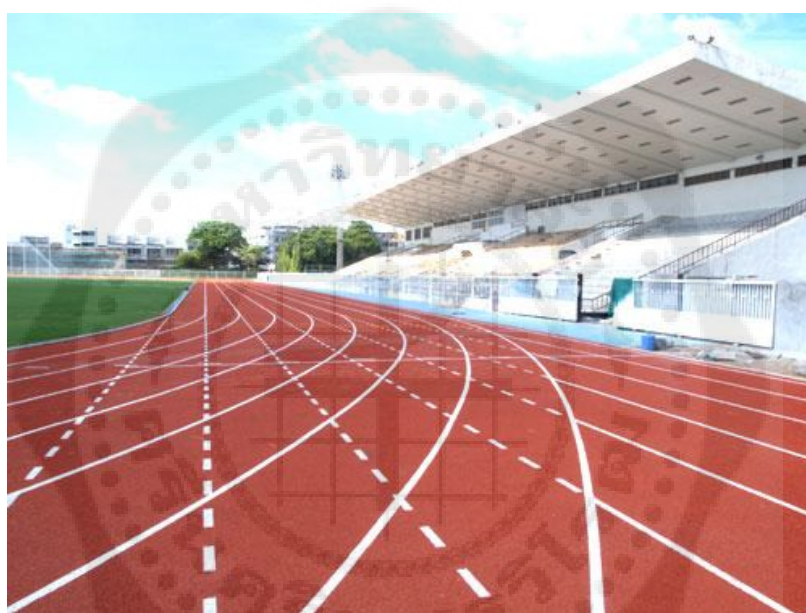
ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

ภาพประกอบ 55 สิ่งอำนวยความสะดวกห้องซาวน่า ภายในอาคารที่พักนักกีฬา สนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้พรุคังคาว

ที่มา: ออนไลน์ <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>

2. สนามกีฬาากลางจังหวัด หรือสนามติสูลานนท์ ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา
สนามกีฬาติสูลานนท์ มีขนาดพื้นที่ 83 ไร่ โดยมีสถานกีฬาและสิ่งปลูกสร้าง ดังนี้ อาคารอิมจันทร์
ประธารมีหลังคา ขนาดจุ 2,000 ที่นั่ง อาคารอิมจันทร์รอบสนามกีฬา ขนาดจุ 18,000 ที่นั่ง สกอร์
บอร์ด ไฟฟ้าส่องสว่าง 4 ต้น สนามฟุตบอล - สนามกรีฑาลู่วิ่งสังเคราะห์ ลานเอนกประสงค์(สนาม
ฝึกซ้อมฟุตบอล 2 สนาม) อาคารโรงพลศึกษา ขนาดจุ 600 ที่นั่ง อาคารสระว่ายน้ำ 25 เมตร ขนาด
จุ 1,000 ที่นั่ง สนามเปตอง 40 สนาม ลานแอโรบิคส์ จำนวน 2 ลาน สวนสุขภาพ จำนวน 1 สนาม
อาคารหอพักนักกีฬา ขนาดจุ 80 เตียง และลานตะกร้อลอดห่วง จำนวน 1 ลาน โดยมีหน่วยงาน
ดูแลคือศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค 4

ภาพประกอบ 56 สนามกีฬาากลางจังหวัดสงขลาหรือสนามติสูลานนท์

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.songkhla.go.th>

3. สนามกีฬาจิระนคร ตั้งอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ ภายในสนามประกอบด้วย สนามฟุตบอลที่ได้มาตรฐาน โรงยิมเนเซียม และในส่วนที่เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

ภาพประกอบ 57 สนามกีฬาจิระนคร

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.songkhla.go.th>

- 4 สนามกีฬาอำเภอ มี 11 อำเภอ (12 สนาม) คือ
 - 4.1 สนามกีฬาระดับอำเภอสิงหนคร (ตำบลม่วงงาม)
 - 4.2 สนามกีฬาระดับอำเภอเทพา(ตำบลท่าม่วง)
 - 4.3 สนามกีฬาระดับอำเภอรัตนภูมิ (โรงเรียนบ้านทุ่งคา)
 - 4.4 สนามกีฬาระดับอำเภอจะนะ (อำเภอจะนะ)
 - 4.5 สนามกีฬาระดับอำเภอกระแสสินธุ์ (อบต.กระแสสินธุ์)
 - 4.6 สนามกีฬาระดับอำเภอคลองหอยโข่ง (อำเภอคลองหอยโข่ง)
 - 4.7 สนามกีฬาระดับอำเภอสทิงพระ (โรงเรียนบ้านวัดจันทร์)
 - 4.8 สนามกีฬาระดับอำเภอสะเดา (โรงเรียนปาดังศิศึกษา)
 - 4.9 สนามกีฬาระดับอำเภอสะเดา (เทศบาลตำบลสะเดา)
 - 4.10 สนามกีฬาระดับอำเภอนาทวี (เทศบาลตำบลนาทวี)
 - 4.11 สนามกีฬาระดับอำเภอสะบ้าย้อย (ตำบลธารคีรี)
 - 4.12 สนามกีฬาระดับอำเภอหาดใหญ่ (ตำบลควนลัง)

5. สนามกีฬาที่มีในจังหวัด

5.1 สนามฟุตบอลมาตรฐานพร้อมลู่วิ่ง – ลานกรีฑา ขนาด 400 เมตร มี 17 แห่ง (ลู่วิ่งบดอัด)และลู่วิ่งยางสังเคราะห์ มี 2 แห่ง

5.2 โรงพลศึกษา

5.2.1 ขนาด 4,000 ที่นั่ง มี 1 แห่ง

5.2.2 ขนาด 2,000 ที่นั่ง มี 1 แห่ง

5.2.3 ขนาด 600 ที่นั่ง มี 2 แห่ง

5.3 สระว่ายน้ำ

5.3.1 ขนาด 50 เมตร มี 1 แห่ง

5.3.2 ขนาด 25 เมตร มี 4 แห่ง

5.4 สนามเทนนิส

5.4.1 ขนาด 2 คอร์ต มี 1 แห่ง

5.4.2 ขนาด 4 คอร์ต มี 3 แห่ง

5.4.3 ขนาด 12 คอร์ต มี 1 แห่ง

6. ลานกีฬาอเนกประสงค์

6.1 สนามบาสเกตบอล มี 64 แห่ง

6.2 สนามฟุตบอล 11 คน มี 23 แห่ง

6.3 สนามฟุตบอล 7 คน มี 6 แห่ง

6.4 สนามวอลเลย์บอล มี 4 แห่ง

6.5 สนามตะกร้อ มี 1 แห่ง

6.6 ลานแอโรบิคส์ มี 1 แห่ง

7. สวนสุขภาพมี 2 แห่ง ได้แก่

7.1 ตำบลปริก อำเภอสะเตา

7.2 สนามกีฬาเมืองหลักภาคใต้ (พรุค่างควา) ต.บ้านพรุ อ.หาดใหญ่

8. กีฬายิงปืน ในจังหวัดสงขลามีสนามยิงปืน ๒ สนาม เปิดให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป ได้แก่ สนามยิงปืนรุจิรวงศ์ ตั้งอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ และสนามยิงปืนราชनावังสงขลา ตั้งอยู่ในบริเวณฐานทัพเรือสงขลา

ภาพประกอบ 58 สนามยิงปืนราชนาวิก สงขลา

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.songkhla.go.th>

ภาพประกอบ 59 สนามยิงปืนรุจิรวงศ์ อำเภหาดใหญ่

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.songkhla.go.th>

9. กอล์ฟ มีสนามกอล์ฟหลายแห่งที่เป็นที่นิยมของนักกอล์ฟท้องถิ่นและจากประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ หาดใหญ่รีสอร์ทแอนด์กอล์ฟคลับ หาดใหญ่ คันทรี คลับ สนามกอล์ฟคอหงส์ สนามกอล์ฟทองใหญ่ และเซาท์เทิร์น อิลส์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรี คลับ

ภาพประกอบ 60 สนามกอล์ฟในจังหวัดสงขลา

ที่มา: ออนไลน์ <http://www.songkhla.go.th>

ส่วนที่ 4 การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาและการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา และข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ภาครัฐ จำนวน 50 คน ผู้ประกอบการภาคเอกชน จำนวน 44 คน ประชาชนจำนวน 75 คน และนักท่องเที่ยว จำนวน 325 คน แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วย

- กลุ่มที่ 1 ผลการวิเคราะห์ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา
- กลุ่มที่ 2 ผลการวิเคราะห์ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา
- กลุ่มที่ 3 ผลการวิเคราะห์ของประชาชนในจังหวัดสงขลา
- กลุ่มที่ 4 ผลการวิเคราะห์ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ซึ่งทุกกลุ่มผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา แบ่งเป็น 4 ประเภท

- 1) สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
- 2) อุปกรณ์กีฬา
- 3) บุคลากรทางการกีฬา
- 4) ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา

ตอนที่ 3 ข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา แบ่งเป็น 3 ประเภท

- 1) ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
- 2) สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ค่าร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{x}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อ
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา และเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 50 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ สถานภาพทั่วไปของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงาน
ภาครัฐ

ตาราง 4 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	23	46.0
หญิง	27	54.0
รวม	50	100.0
อายุ		
20 - 30 ปี	12	24.0
31 - 40 ปี	27	54.0
41 - 50 ปี	8	16.0
51 - 60 ปี	2	4.0
60 ปีขึ้นไป	1	2.0
รวม	50	100.0 ☐
สถานภาพสมรส		
โสด	15	30.0
สมรส	33	66.0
หม้าย	2	4.0
รวม	50	100.0 ☐
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษา	-	-
อนุปริญญา/อาชีวะ	4	8.0
ปริญญาตรี	34	68.0
ปริญญาโท	6	12.0
สูงกว่าปริญญาโท	6	12.0
รวม	50	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เงินเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท		
5,001 – 10,000 บาท	7	14.0
10,001 – 15,000 บาท	21	42.0
15,001 – 20,000 บาท	16	32.0
20,001 – 25,000 บาท	5	10.0
25,001 บาทขึ้นไป	1	2.0
รวม	50	100.0
กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภท		
แบดมินตัน	11	22.0
เทนนิส	11	22.0
วิ่ง	10	20.0
กอล์ฟ	10	20.0
ฟุตบอล	6	12.0
วอลเลย์บอล	2	4.0
รวม	50	100.0

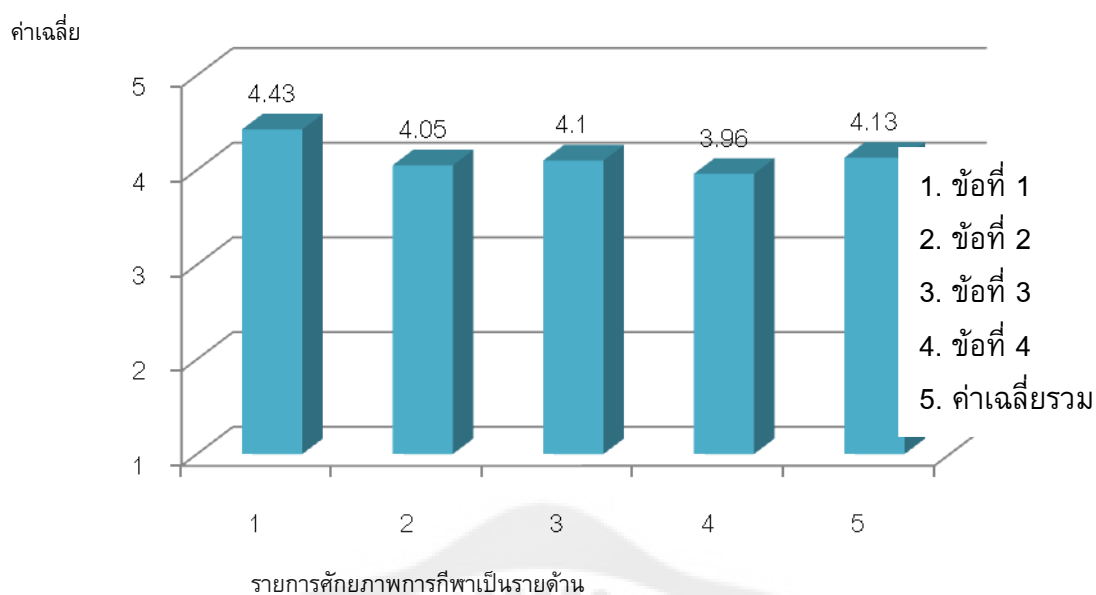
จากตาราง 4 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 และเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 ซึ่งมีสถานภาพสมรสแล้ว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 68 ได้รับเงินเดือนเฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาทจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีความสามารถทางการกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภท แบดมินตันจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาคือ เทนนิส จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 วิ่ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และกอล์ฟ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 เป็นต้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดสงขลา

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬา ในภาพรวม ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา (N = 50)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	SD	
1	สถานที่เล่นกีฬา	4.43	0.46	มากที่สุด
2	อุปกรณ์กีฬา	4.05	0.42	มาก
3	บุคลากรทางการกีฬา	4.10	0.41	มาก
4	งบประมาณ	3.96	0.63	มาก
	รวม	4.13	0.32	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ในภาพรวม มีความคิดเห็น ว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพด้านกีฬา ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้าน สถานที่เล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.43$, $SD = 0.46$) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านบุคลากรทางการกีฬา ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.41$) ด้านอุปกรณ์กีฬา ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.42$) และด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.63$) ตามลำดับ

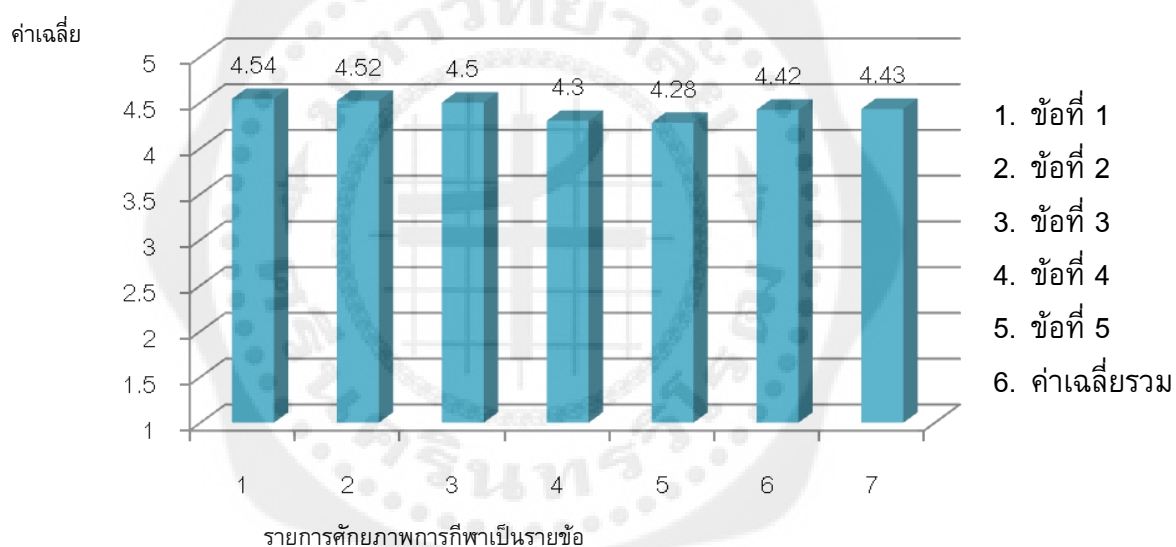

ภาพประกอบ 61 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา
ในภาพรวม ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการกีฬาในจังหวัด
สงขลา ในด้านสถานที่เล่นกีฬา (หน่วยงานภาครัฐ) (N = 50)

ที่	สถานที่เล่นกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี	4.54	0.50	มากที่สุด
2	พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง	4.52	0.50	มากที่สุด
3	มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน	4.50	0.58	มากที่สุด
4	มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายใน สนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน	4.30	0.61	มากที่สุด
5	ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา	4.28	0.76	มากที่สุด
6	มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มา ใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก๊อกน้ำ และสถานที่พักผ่อน ให้แก่ผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	4.42	0.54	มากที่สุด
รวม		4.43	0.46	มากที่สุด

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.50$) พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง ($\bar{X} = 4.52$, $SD = 0.50$) มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.58$) มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก๊อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนให้แกผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.54$) มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.61$) และความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.76$) ตามลำดับ

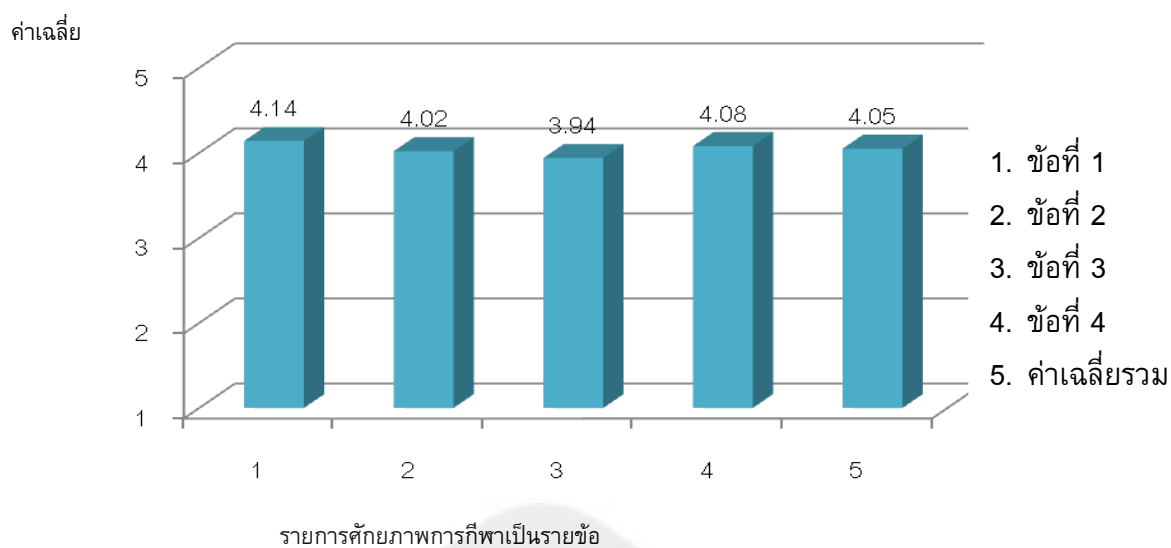

ภาพประกอบ 62 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬาของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา (หน่วยงานภาครัฐ) (N = 50)

ที่	อุปกรณ์กีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มาใช้บริการและที่มาเล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม	4.14	0.50	มาก
2	จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนผู้ที่มาใช้บริการ	4.02	0.47	มาก
3	อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน	3.94	0.47	มาก
4	สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก	4.08	0.60	มาก
รวม		4.05	0.42	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในมากเรียงลำดับได้ ดังนี้ มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มาใช้บริการและที่มาเล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.50$) สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก ($\bar{x} = 4.08$, $SD = 0.60$) จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนผู้ที่มาใช้บริการ ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.47$) และอุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน ($\bar{x} = 3.94$, $SD = 0.47$) ตามลำดับ

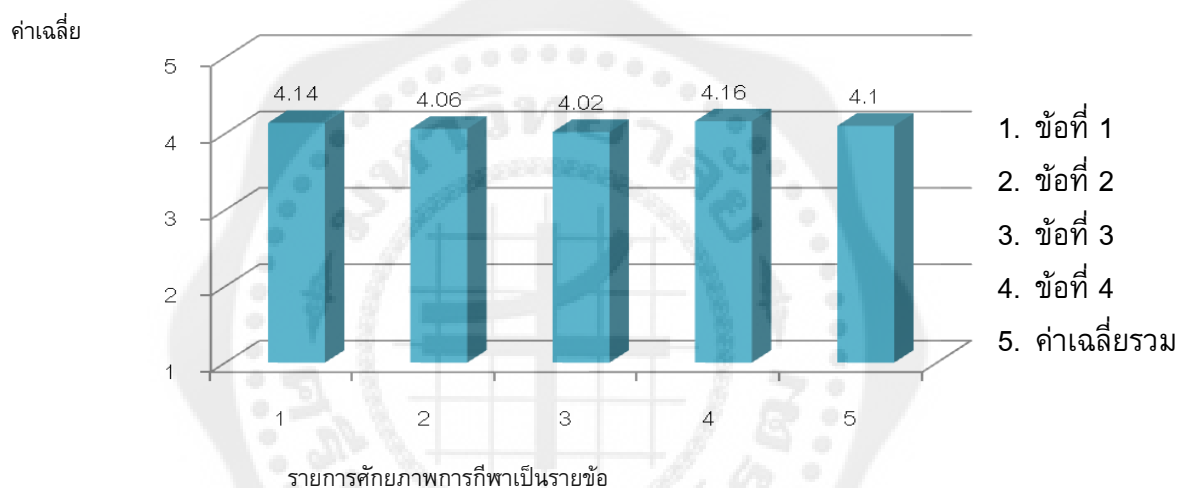

ภาพประกอบ 63 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬาของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา (หน่วยงานภาครัฐ) (N = 50)

ที่	บุคลากรทางการกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ยอมรับ	4.14	0.50	มาก
2	บุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี	4.06	0.51	มาก
3	บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ	4.02	0.38	มาก
4	บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางด้านการกีฬา	4.16	0.58	มาก
รวม		4.10	0.41	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางด้านการกีฬา ($\bar{x} = 4.16$, $SD = 0.58$) บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ยอมรับ ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.50$) บุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี ($\bar{x} = 4.06$, $SD = 0.51$) และบุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.38$) ตามลำดับ

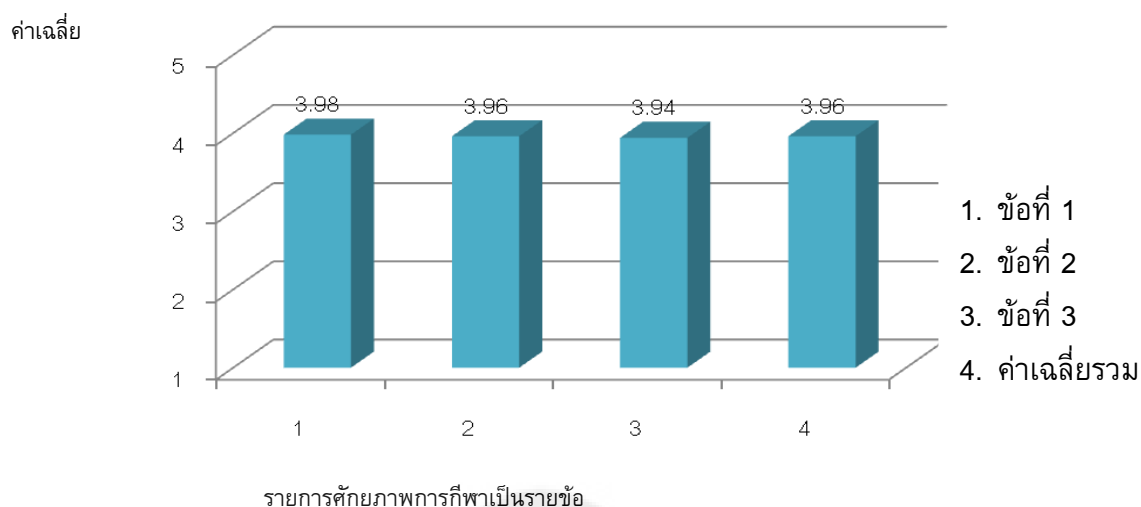

ภาพประกอบ 64 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬาของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของงบประมาณ (หน่วยงานภาครัฐ) (N = 50)

ที่	งบประมาณ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	SD	
1	มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.98	0.65	มาก
2	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา	3.96	0.64	มาก
3	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.94	0.62	มาก
รวม		3.96	0.63	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในมากเรียงลำดับได้ดังนี้ มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.65$) มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.64$) และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.62$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 65 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของงบประมาณของจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

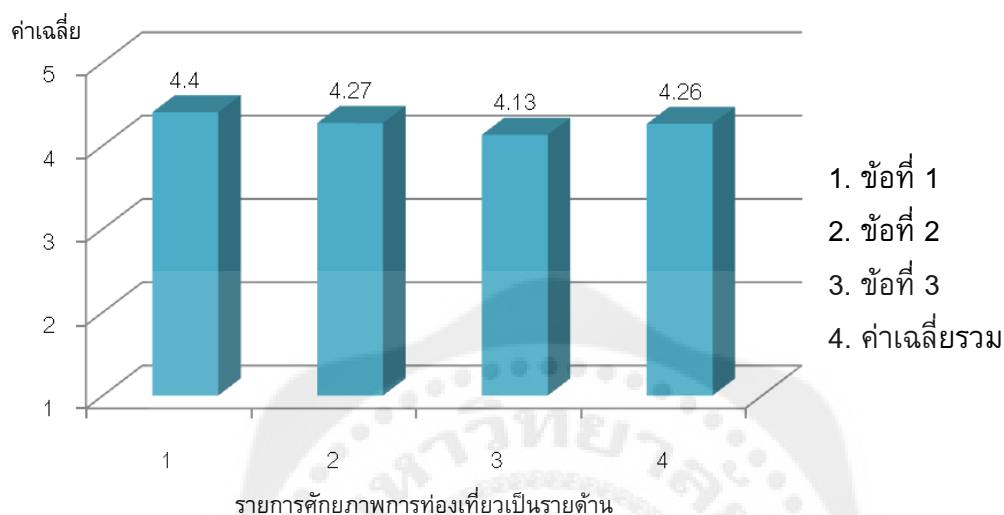
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (หน่วยงานภาครัฐ) (N = 50)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.40	0.49	มากที่สุด
2	สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	4.27	0.46	มากที่สุด
3	ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.13	0.47	มาก
รวม		4.26	0.42	มากที่สุด

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมา $\bar{X}$ (= 4.26, SD= 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีศักยภาพอยู่ในมากที่สุด ได้แก่ ความดึงดูดใจ

ของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.40$, $SD = 0.49$) สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.46$) สำหรับด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.47$) ตามลำดับ

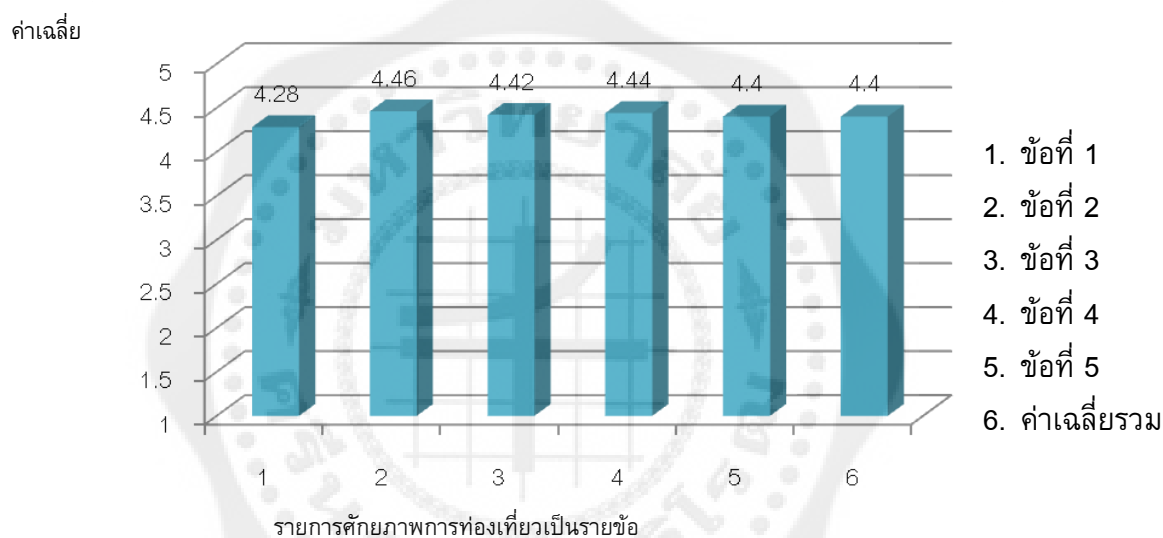

ภาพประกอบ 66 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพการท่องเที่ยวใน จังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว(หน่วยงานภาครัฐ)

ที่	ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆโดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย	4.28	0.64	มากที่สุด
2	ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.46	0.61	มากที่สุด
3	ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.42	0.61	มากที่สุด
4	สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว	4.44	0.61	มากที่สุด
5	กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว	4.40	0.61	มากที่สุด
รวม		4.40	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, $SD = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในมากที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.46$, $SD = 0.61$) สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.44$, $SD = 0.61$) ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.42$, $SD = 0.61$) กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.40$, $SD = 0.61$) แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ โดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย ($\bar{x} = 4.28$, $SD = 0.64$) ตามลำดับ

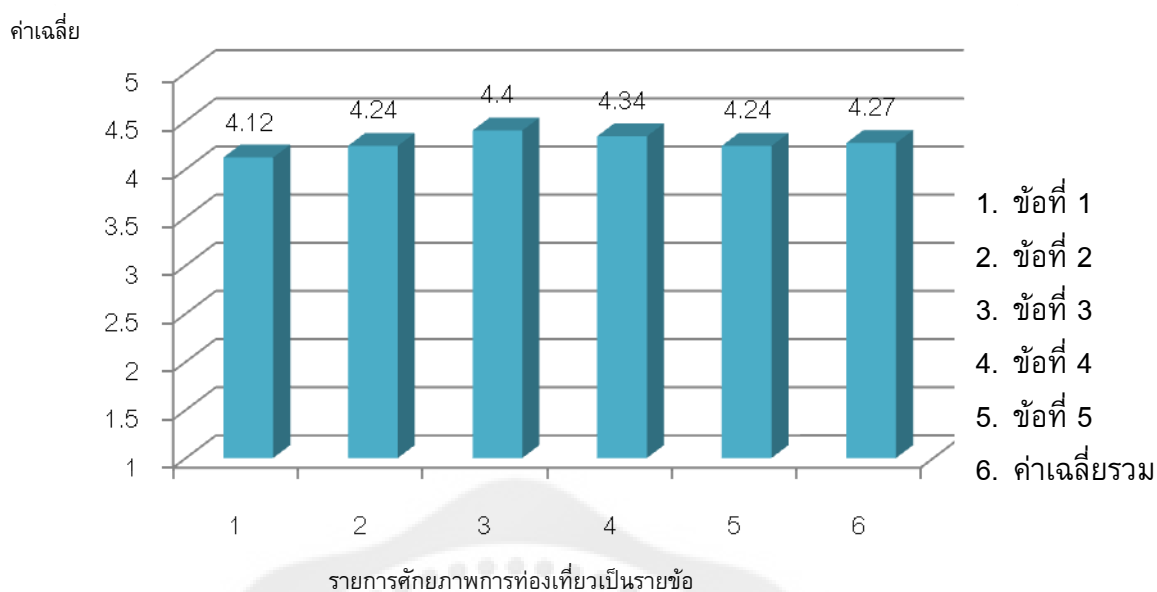

ภาพประกอบ 67 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (หน่วยงาน ภาครัฐ) (N = 50)

ที่	สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	SD	
1	สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ใน แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว	4.12	0.56	มาก
2	สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว	4.24	0.56	มากที่สุด
3	ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่ง ท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของ นักท่องเที่ยว	4.40	0.53	มากที่สุด
4	ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของ แหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย	4.34	0.52	มากที่สุด
5	ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูก สุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว	4.24	0.62	มากที่สุด
รวม		4.27	0.46	มากที่สุด

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่ง ท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.27, SD= 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีศักยภาพอยู่ในมากที่สุด เรียงลำดับ ได้ดังนี้ ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว ($\bar{X}$ = 4.40, SD = 0.53) ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ ง่าย ($\bar{x}$ = 4.40, SD= 0.53) ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย ($\bar{x}$ = 4.34, SD= 0.52) สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของ นักท่องเที่ยว ($\bar{x}$ = 4.24, SD= 0.56) ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้ บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูก สุขลักษณะเพียงพอบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{x}$ = 4.24, SD= 0.62) สำหรับข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก คือ สาธารณูปโภคเช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ฯ ในแหล่งท่องเที่ยวรองรับความต้องการใช้ ของนักท่องเที่ยว ($\bar{x}$ = 4.12, SD= 0.56) ตามลำดับ

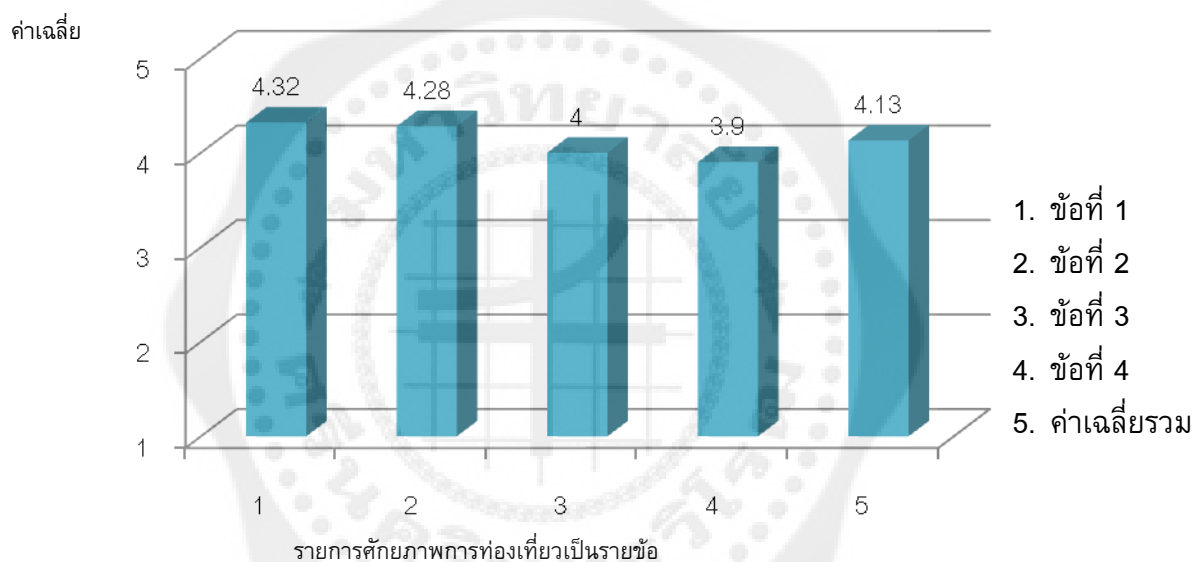

ภาพประกอบ 68 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพการท่องเที่ยวใน จังหวัดสงขลา ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ — ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพ ทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (หน่วยงานภาครัฐ) (N = 50)

ที่	การคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ	
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
		$\bar{X}$	SD
1	การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย	4.32	0.51
2	มีป้ายสัญลักษณ์ที่บอกให้นักท่องเที่ยวทราบ ถึงสถานที่ท่องเที่ยว	4.28	0.64
3	มียานพาหนะที่สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย	4.00	0.53
4	มีเครือข่ายเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ	3.90	0.65
รวม		4.13	0.47

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีศักยภาพอยู่ในมากที่สุด ได้แก่ การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.51$) มีป้ายสัญลักษณ์ที่บอกให้นักท่องเที่ยวทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.28$, $SD = 0.64$) สำหรับข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ มียานพาหนะที่สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย ($\bar{x} = 4.28$, $SD = 0.64$) และมีเครือข่ายเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ($\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.65$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 69 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ด้านศักยภาพการท่องเที่ยวใน จังหวัดสงขลา ใน ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของผู้บริหารและ เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

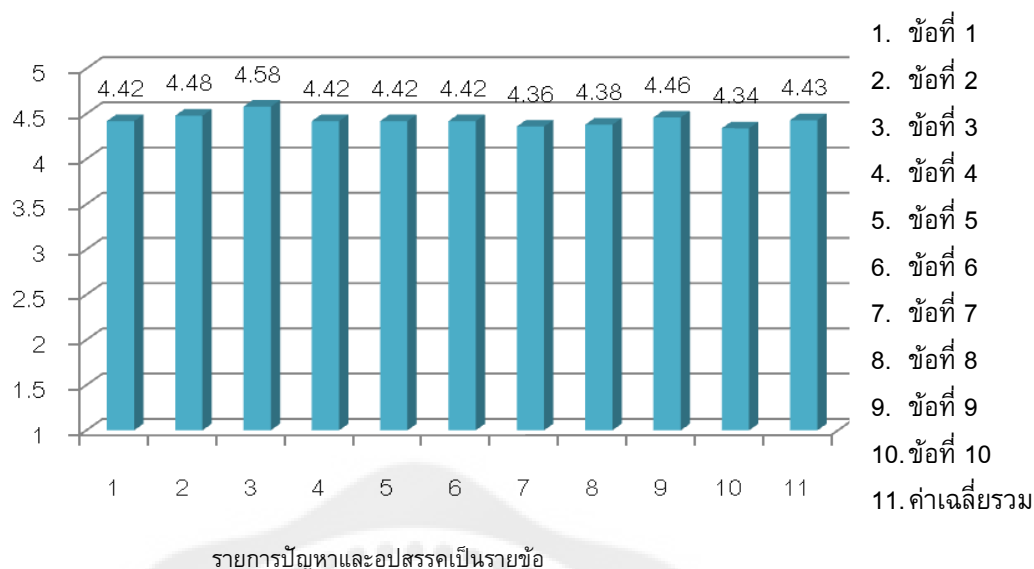
ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (หน่วยงานภาครัฐ) (N = 50)

ที่	ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา	ระดับปัญหาและอุปสรรค		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD	ระดับ
1	ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.42	0.57	มากที่สุด
2	ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.48	0.58	มากที่สุด
3	ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	4.58	0.70	มากที่สุด
4	ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.42	0.57	มากที่สุด
5	ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ	4.42	0.73	มากที่สุด
6	ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ	4.42	0.86	มากที่สุด
7	ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม	4.36	0.60	มากที่สุด
8	ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว	4.38	0.57	มากที่สุด
9	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว	4.46	0.71	มากที่สุด
10	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา	4.34	0.69	มากที่สุด
รวม		4.43	0.55	มากที่สุด

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ใน ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.43$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.58$, $SD = 0.70$) ปัญหา เกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.58$) ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬาอุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.46$, $SD = 0.71$) ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้าน งบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 4.42$, $SD = 0.57$) ปัญหาเกี่ยวกับความ ร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการ จัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 4.42$, $SD = 0.57$) ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้น รวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 4.42$, $SD = 0.73$) ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ($\bar{x} = 4.42$, $SD = 0.86$) ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆให้แก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.38$, $SD = 0.57$) ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชน ทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 4.36$, $SD = 0.60$) และปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางการ การท่องเที่ยวและการกีฬา ($\bar{x} = 4.34$, $SD = 0.69$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย

ภาพประกอบ 70 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา

ตาราง 15 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา (หน่วยงานภาครัฐ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ท่านคิดว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไม่		
มี	50	100.0
ไม่มี	-	-
รวม	50	100.0
กีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการแข่งขันในจังหวัดสงขลา 3 อันดับแรก ได้แก่		
1. วอลเลย์บอลชายหาด	36	72.0
2. ขี่จักรยาน	25	50.0
3. วิ่ง	19	38.0

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด		
1. จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา	47	94.0
2. จัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ	37	74.0
3. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานประเพณีสำคัญต่างๆ	31	62.0
4. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในลักษณะของการกุศลชิงเงินรางวัล	33	66.0
5. จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	39	78.0
6. อื่นๆ	2	4.0

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา พบว่าผู้บริหารและเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐทั้งหมดมีความเห็นว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนกีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการจัดการแข่งขัน ในจังหวัดสงขลา 3 อันดับแรก ได้แก่ วอลเลย์บอลชายหาด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาคือ ขี่จักรยาน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และ วิ่ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 สำหรับรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 รองลงมาคือ จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78.0 และจัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0

1. ผู้ประกอบการภาคเอกชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มที่ 2 ผลการวิเคราะห์รวมของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคือมา และเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 44 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการภาคเอกชน

ตาราง 16 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการภาคเอกชน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	8	18.2
หญิง	36	81.8
รวม	44	100.0
อายุ		
20 - 30 ปี	6	13.6
31 - 40 ปี	8	18.2
41 - 50 ปี	7	15.9
51 - 60 ปี	21	47.7
60 ปีขึ้นไป	2	4.6
รวม	44	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด	10	22.7
สมรส	32	72.7
หม้าย	2	4.6
รวม	44	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษา	2	4.6
อนุปริญญา/อาชีวะ	2	4.6
ปริญญาตรี	36	81.6
ปริญญาโท	2	4.6
สูงกว่าปริญญาโท	2	4.6
รวม	44	100.0

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เงินเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	-	-
5,001 – 10,000 บาท	-	-
10,001 – 15,000 บาท	2	4.6
15,001 – 20,000 บาท	6	13.6
20,001 – 25,000 บาท	11	25.0
25,001 บาทขึ้นไป	25	56.8
รวม	44	100.0
กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภท		
แบดมินตัน	16	36.4
วู๊ว	11	25.0
กอล์ฟ	7	15.8
เทนนิส	5	11.4
ฟุตบอล	5	11.4
วอลเลย์บอล	-	-
รวม	44	100.0

จากตาราง 16 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ ภาคเอกชนในจังหวัดสงขลาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และเพศหญิง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 โดยมีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 มีสถานสมรสแล้ว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 โดยมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 81.6 มีเงินเดือนตั้งแต่ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภท 3 อันดับแรก ได้แก่ แบดมินตันจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคือ วู๊ว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และกอล์ฟ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 เป็นต้น

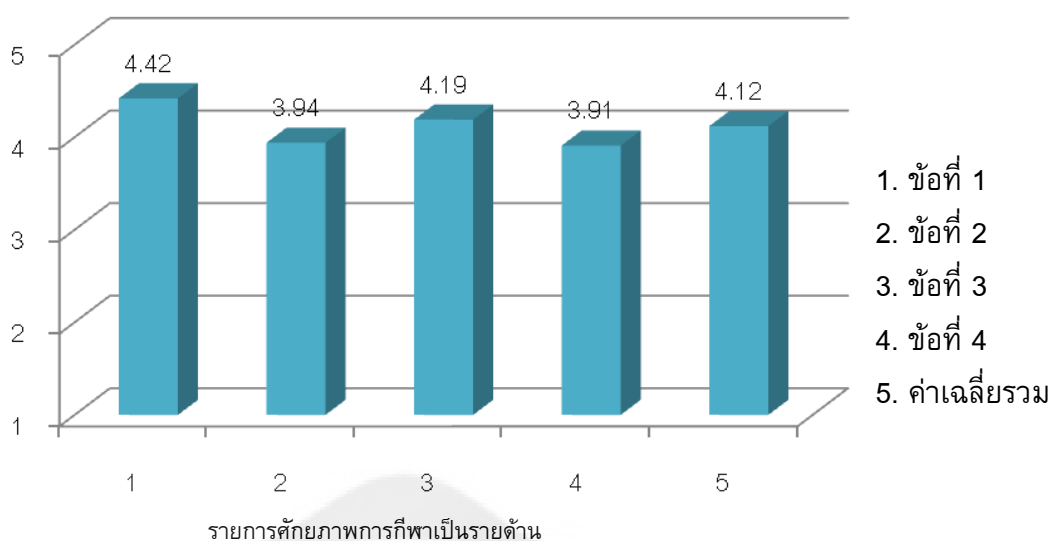
ตอนที่ 2 ข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬา ของ ผู้ประกอบการ ภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขอความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	SD	
1	สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	4.42	0.66	มากที่สุด
2	อุปกรณ์กีฬา	3.94	0.63	มาก
3	บุคลากรทางการกีฬา	4.19	0.60	มาก
4	งบประมาณ	3.91	0.62	มาก
	รวม	4.12	0.48	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่าผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมา $\bar{X}$ (= 4.12, SD= 0.48) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านสถานที่สำหรับ เล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X}$ = 4.42, SD= 0.66) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ใน ระดับมาก เรียงลำดับได้ ด้านบุคลากรทางการกีฬา ($\bar{X}$ = 4.19, SD= 0.60) อุปกรณ์กีฬา ($\bar{X}$ = 3.94, SD= 0.63) และด้านงบประมาณ ($\bar{X}$ = 3.91, SD= 0.62) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย

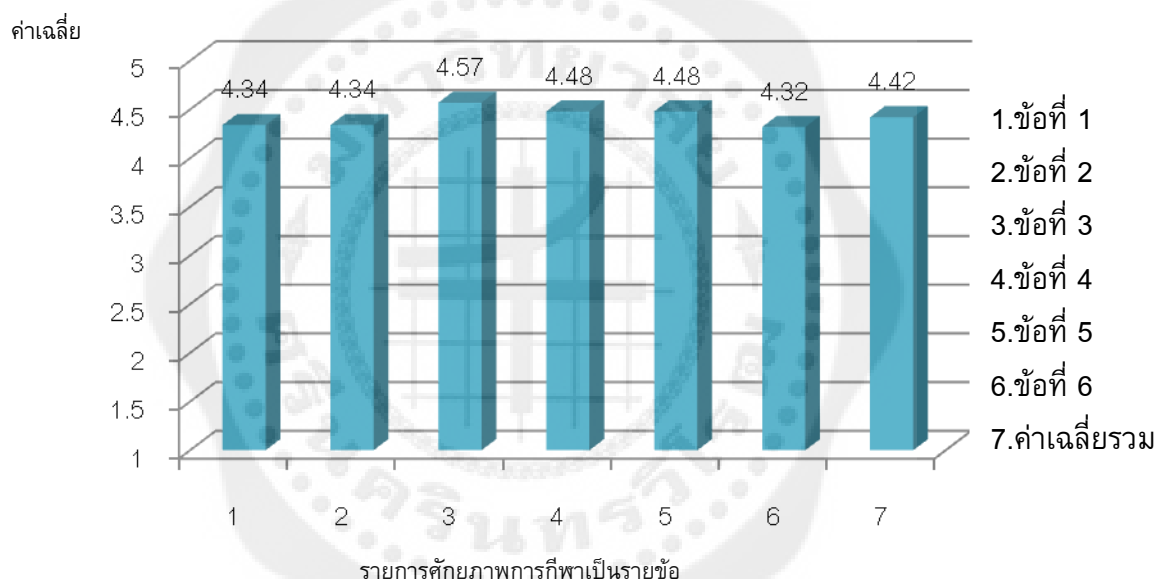

ภาพประกอบ 71 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา
ในภาพรวม ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการ
กีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	สถานที่เล่นกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน	
			มาตรฐาน SD	ระดับ
1	บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี	4.34	1.03	มากที่สุด
2	พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง	4.34	0.94	มากที่สุด
3	มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน	4.57	0.59	มากที่สุด
4	มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายใน สนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน	4.48	0.59	มากที่สุด
5	ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา	4.48	0.59	มากที่สุด
6	มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้ บริการ เช่น ห้องน้ำ ก่อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนให้แ่ ผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	4.32	0.77	มากที่สุด
รวม		4.42	0.66	มากที่สุด

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน ($\bar{x} = 4.57$, $SD = 0.59$) รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.59$) ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.59$) บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี ($\bar{x} = 4.34$, $SD = 1.03$) พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬา มีบริเวณกว้างขวาง ($\bar{x} = 4.34$, $SD = 0.94$) มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ กioskน้ำ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้แก่ผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.77$) ตามลำดับ

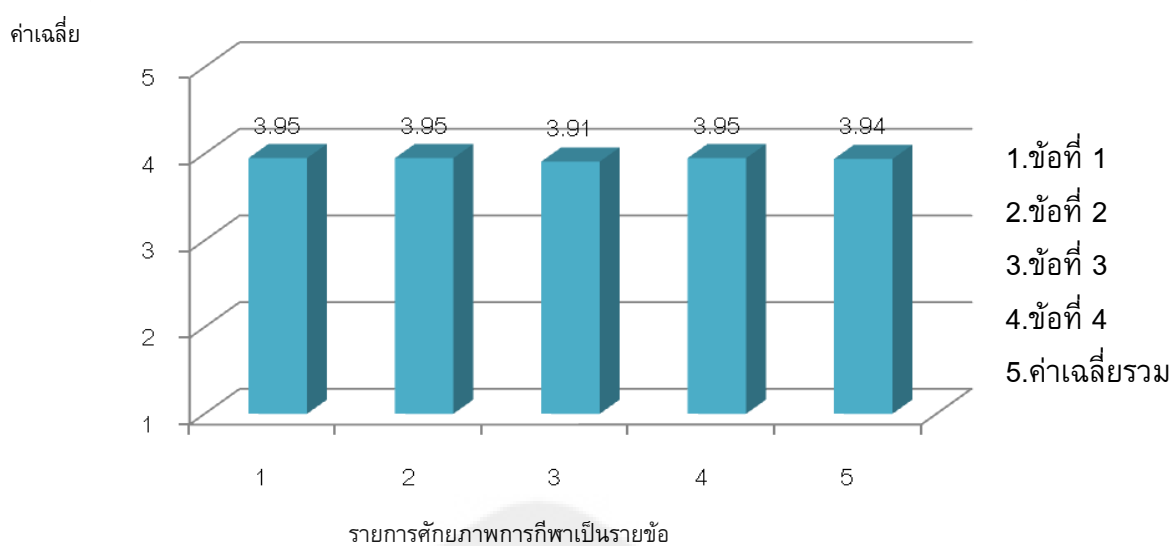

ภาพประกอบ 72 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านสถานที่เล่นกีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	อุปกรณ์กีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	SD	
1	มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มาใช้บริการและที่มาเล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม	3.95	0.68	มาก
2	จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนผู้ที่มาใช้บริการ	3.95	0.68	มาก
3	อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน	3.91	0.64	มาก
4	สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก	3.95	0.68	มาก
รวม		3.94	0.63	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน ($\bar{x} = 4.57$, $SD = 0.59$) รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.59$) ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.59$) บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี ($\bar{x} = 4.34$, $SD = 1.03$) พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง ($\bar{x} = 4.34$, $SD = 0.94$) มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก๊อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนให้แกผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.77$) ตามลำดับ

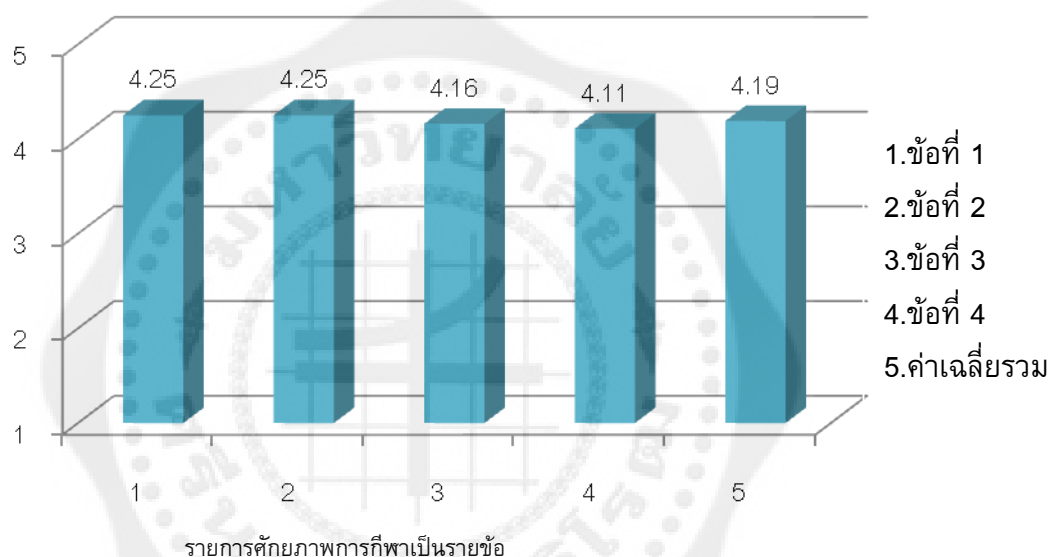
ภาพประกอบ 73 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านอุปกรณ์กีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	บุคลากรทางการกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นอย่างดี	4.25	0.65	มากที่สุด
2	บุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี	4.25	0.65	มากที่สุด
3	บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ	4.16	0.61	มาก
4	บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางด้านการกีฬา	4.11	0.72	มาก
รวม		4.19	0.60	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลาในด้านของบุคลากรทางการกีฬาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีศักยภาพอยู่ในอันดับมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ยอมรับ ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.65$) และบุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.65$) สำหรับข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 4.16$, $SD = 0.61$) และบุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางด้านการกีฬา ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.72$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย

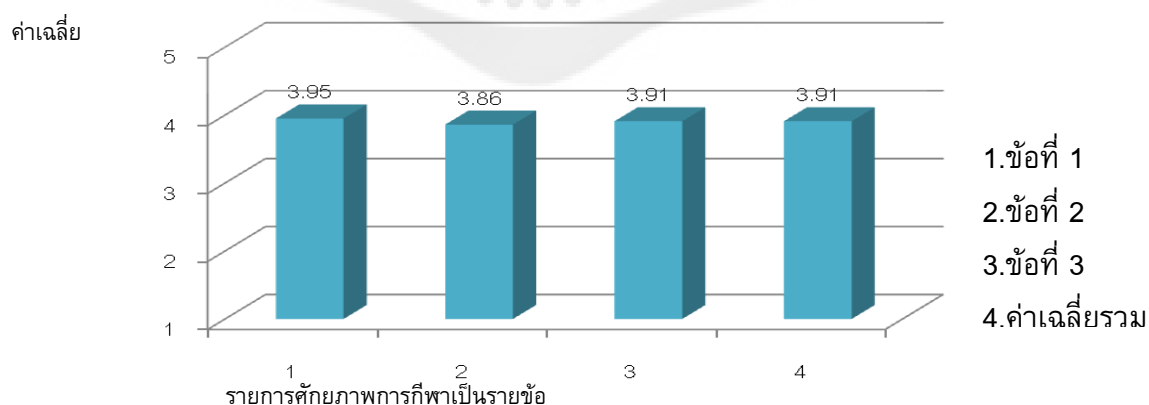

ภาพประกอบ 74 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการกีฬาในจังหวัดสงขลา
ในด้านบุคลากรทางการกีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในด้านของงบประมาณ (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	งบประมาณ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ	3.95	0.71	มาก
2	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา	3.86	0.63	มาก
3	มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.91	0.68	มาก
	รวม	3.91	0.62	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ($\bar{x} = 3.95$, $SD = 0.71$) มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.68$) และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.63$) ตามลำดับ

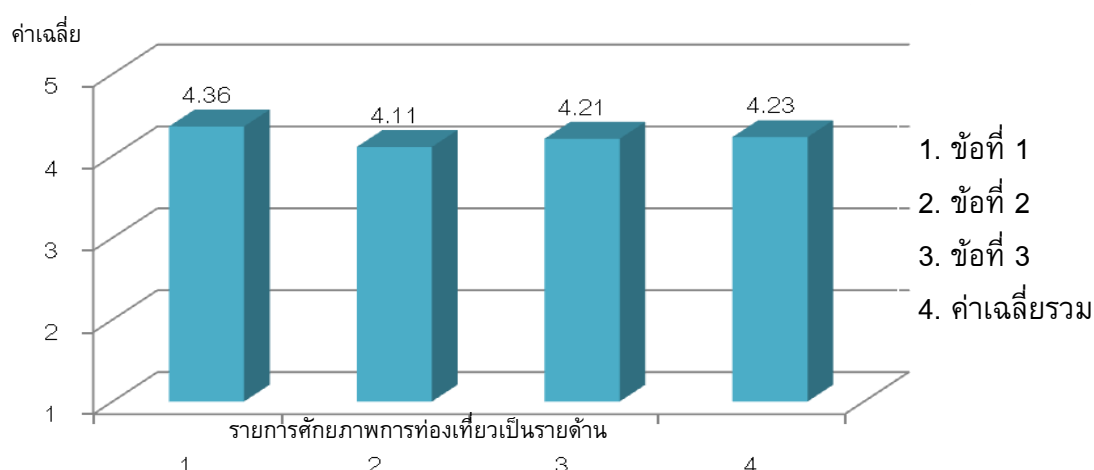
ภาพประกอบ 75 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านงบประมาณกีฬา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยว ของ
ผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการ
ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	SD	
1	ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.36	0.49	มากที่สุด
2	สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	4.11	0.42	มาก
3	ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.21	0.45	มากที่สุด
	รวม	4.23	0.39	มากที่สุด

จากตาราง 22 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ
ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.23, SD= 0.39) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีศักยภาพอยู่ในอันดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านความดึงดูดใจของ
แหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}$ = 4.36, SD= 0.49) และด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}$ =
4.21, SD= 0.45) สำหรับด้านที่มีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมาก คือ สิ่งอำนวยความสะดวก
ในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X}$ = 4.11, SD= 0.42) ตามลำดับ

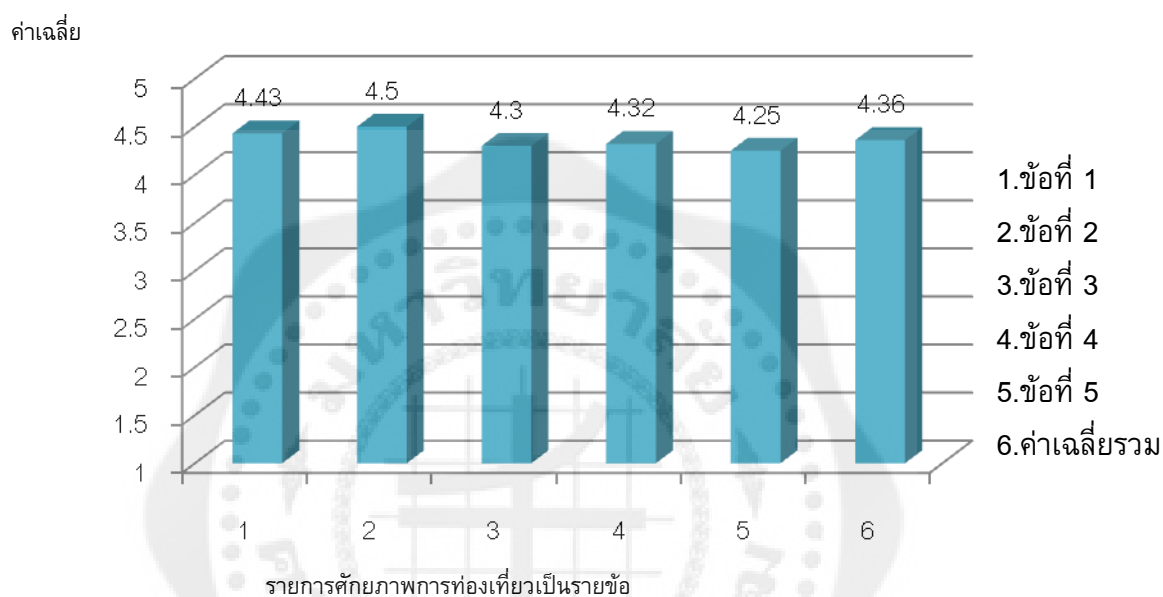
ภาพประกอบ 76 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวใน จังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการ ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการ ต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆโดยคุณภาพการ ให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย	4.43	0.66	มากที่สุด
2	ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.50	0.59	มากที่สุด
3	ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.30	0.63	มากที่สุด
4	สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว	4.32	0.56	มากที่สุด
5	กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่ นักท่องเที่ยว	4.25	0.53	มากที่สุด
รวม		4.36	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 23 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ใน อันดับมาก

ที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.50$, $SD = 0.59$) แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ โดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย ($\bar{x} = 4.43$, $SD = 0.66$) สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.56$) ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.63$) และกิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.53$) ตามลำดับ

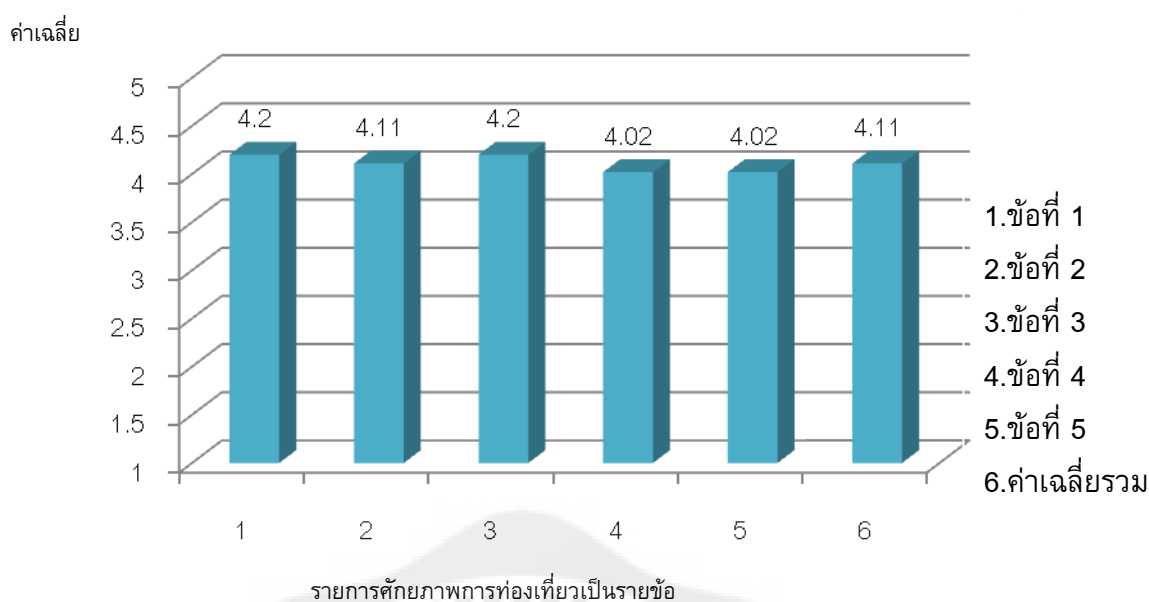

ภาพประกอบ 77 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านของความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว	4.20	0.51	มาก
2	สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว	4.11	0.44	มาก
3	ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว	4.20	0.51	มาก
4	ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย	4.02	0.55	มาก
5	ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว	4.02	0.55	มาก
รวม		4.11	0.42	มาก

จากตาราง 24 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.51$) ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยวรองรับความต้องการใช้บริการ ของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.51$) สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.44$) ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.55$) ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.55$) ตามลำดับ

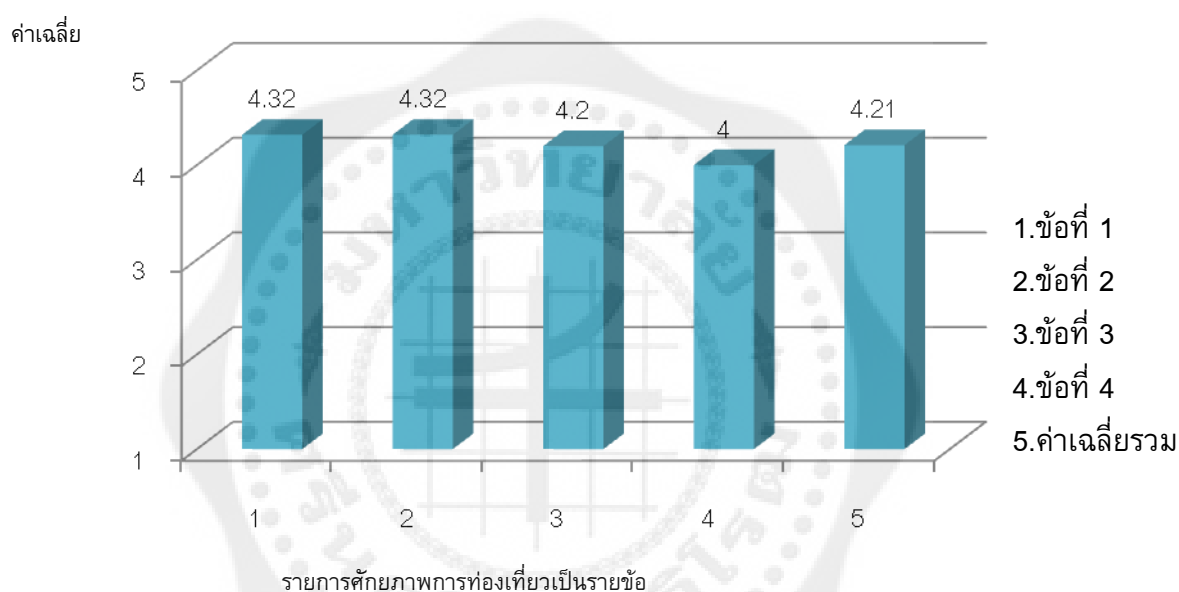

ภาพประกอบ 78 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านของสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยวของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้ประกอบการภาคเอกชน (N = 44)

ที่	การคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD	ระดับ
1	การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย	4.32	0.56	มากที่สุด
2	มีป้ายสัญลักษณ์ที่บอกให้นักท่องเที่ยวทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยว	4.32	0.56	มากที่สุด
3	มียานพาหนะที่สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย	4.20	0.51	มาก
4	มีเครือข่ายเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ	4.00	0.57	มาก
รวม		4.21	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 25 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, $SD = 0.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีศักยภาพอยู่ในอันดับมากที่สุด ได้แก่ การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.56$) มีป้ายสัญลักษณ์ที่บอกให้นักท่องเที่ยวทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.32$, $SD = 0.56$) สำหรับข้อที่มีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มียานพาหนะที่สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.51$) มีเครือข่ายเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ($\bar{x} = 4.00$, $SD = 0.57$) ตามลำดับ

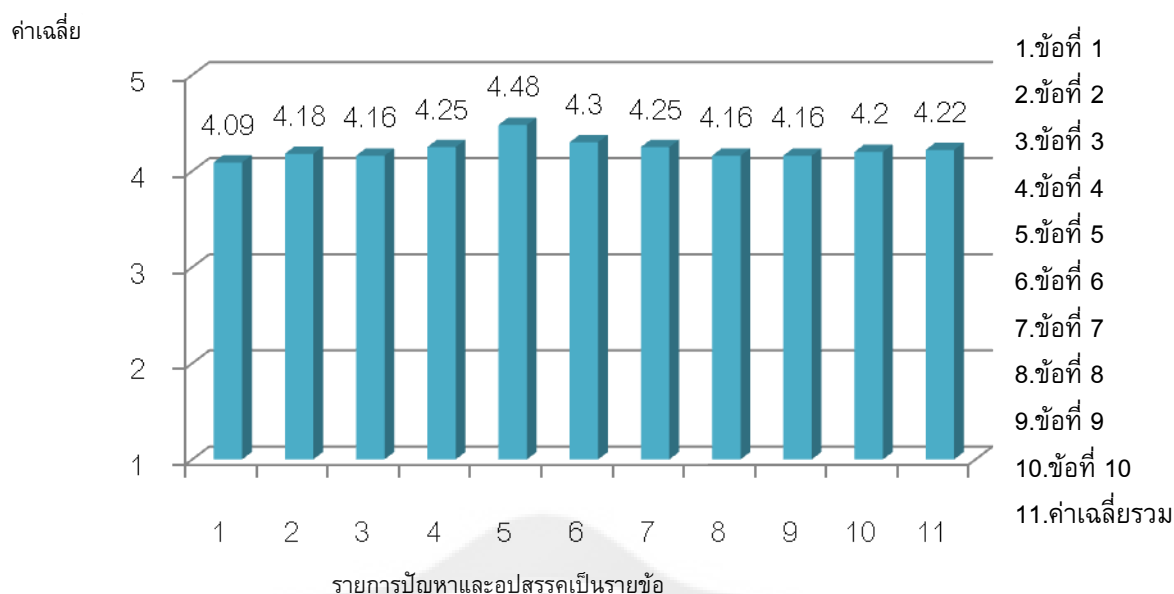
ภาพประกอบ 79 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านของการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของผู้ประกอบการภาคเอกชน

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (ผู้ประกอบการภาคเอกชน) (N = 44)

ที่	ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา	ระดับปัญหาอุปสรรค		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	ระดับ
1	ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.09	0.68	มาก
2	ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.18	0.72	มาก
3	ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	4.16	0.64	มาก
4	ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	4.25	0.53	มากที่สุด
5	ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ	4.48	0.51	มากที่สุด
6	ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ	4.30	0.46	มากที่สุด
7	ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม	4.25	0.44	มากที่สุด
8	ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว	4.16	0.37	มาก
9	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว	4.16	0.48	มาก
10	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา	4.20	0.51	มาก
รวม		4.22	0.36	มากที่สุด

จากตาราง 26 แสดงว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดสงขลามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาและอุปสรรค ที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา มากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 4.48$, $SD = 0.51$) รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.46$) ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.53$) ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.44$) ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.51$) ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 4.18$, $SD = 0.72$) ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.16$, $SD = 0.64$) ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.16$, $SD = 0.37$) ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬาอุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.16$, $SD = 0.48$) และปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 4.09$, $SD = 0.68$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 80 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของผู้ประกอบการภาคเอกชน

ตาราง 27 แสดงคำร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ท่านคิดว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไม่		
มี	44	100.0
ไม่มี	-	-
รวม	44	100.0
กีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการแข่งขัน ในจังหวัดสงขลา 3 อันดับ ได้แก่		
วอลเลย์บอลชายหาด	25	56.8
ขี่จักรยาน	18	40.0
เจ็ตสกี	12	27.0

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด		
1. จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา	36	81.0
2. จัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ	33	75.0
3. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานประเพณีสำคัญต่างๆ	34	77.0
4. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในลักษณะของการกุศลชิงเงินรางวัล	31	70.0
5. จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	32	72.0

จากตาราง 27 แสดงว่า ผู้ประกอบการภาคเอกชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ประกอบการภาคเอกชนทั้งหมดมีความเห็นว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนกีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการจัดการแข่งขัน ในจังหวัดสงขลา 3 อันดับแรก ได้แก่ วอลเลย์บอลชายหาด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาคือ ขี่จักรยาน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และเจตสกี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 สำหรับรูปแบบใน การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาคือ จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานประเพณีสำคัญต่างๆ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 และจัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0 เป็นต้น

ประชาชนในจังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มที่ 3 ประชาชนในจังหวัดสงขลา หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคือมา และเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 75 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 28 แสดงสถานภาพทั่วไปของประชาชนในจังหวัดสงขลาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (N = 75)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	32	42.7
หญิง	43	57.3
รวม	75	100.0 ☐
อายุ		
20 - 30 ปี	24	32.0
31 - 40 ปี	23	30.7
41 - 50 ปี	23	30.7
51 - 60 ปี	5	6.7
รวม	75	100.0 ☐
สถานภาพสมรส		
โสด	41	54.7
สมรส	31	41.3
หม้าย	1	1.3
หย่าร้าง	2	2.7
รวม	75	100.0 ☐
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	1	1.3
มัธยมศึกษา	5	6.7
อนุปริญญา/อาชีวะ	11	14.7
ปริญญาตรี	38	50.7
ปริญญาโท	4	5.3
สูงกว่าปริญญาโท	16	21.3
รวม	75	100.0

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
อาชีพ		
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	21	28.0
พนักงานบริษัทเอกชน	11	14.7
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	22	29.3
เกษตรกร	3	4.0
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	5	6.7
รับจ้าง	11	14.7
อื่น ๆ	2	2.7
รวม	75	100.0
เงินเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	-	-
5,001 – 10,000 บาท	18	24.0
10,001 – 15,000 บาท	22	29.3
15,001 – 20,000 บาท	15	20.0
20,001 – 25,000 บาท	13	17.3
25,001 บาทขึ้นไป	7	9.3
รวม	75	100.0
กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภทหรือไม่		
ไม่มี	21	28.0
มี ได้แก่	54	72.0
แบดมินตัน	16	29.6
วิ่ง	9	16.6
เทเบิลเทนนิส	7	13.0
ฟุตบอล	7	13.0
เทนนิส	6	11.1

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
กอล์ฟ	3	5.6
วอลเลย์บอล	2	3.7
ว่ายน้ำ	2	3.7
สนุกเกอร์	2	3.7
รวม	75	100.0

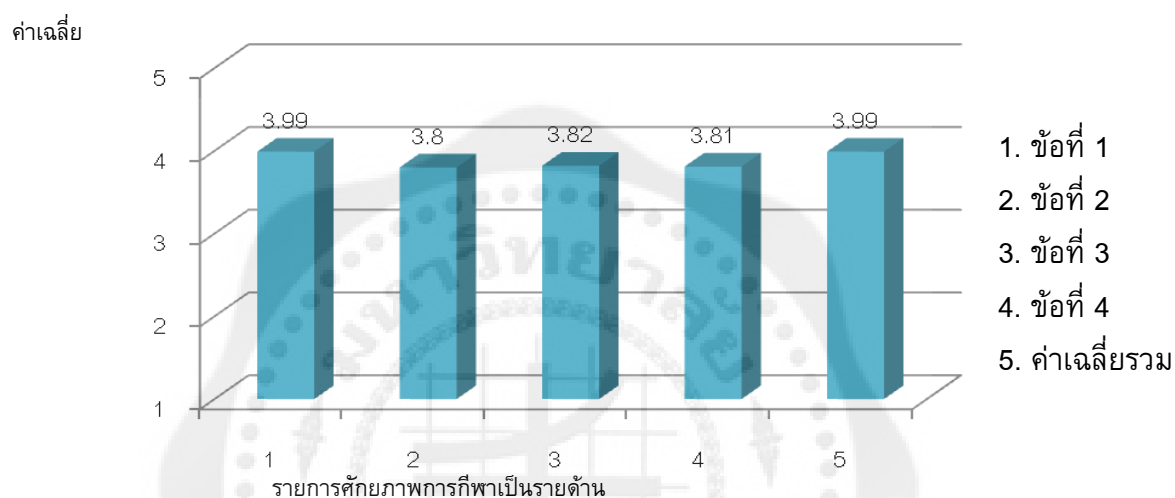
จากตาราง 28 แสดงสถานภาพทั่วไปของประชาชนในจังหวัดสงขลา พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 และเพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 โดยมีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ได้รับเงินเดือนเฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีความสามารถทางการกีฬาหรือเล่นกีฬาจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 โดยชนิดกีฬาที่เล่น 3 อันดับแรก ได้แก่ แบดมินตัน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมาคือ วิ่ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 และเทเบิลเทนนิส และฟุตบอล จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 เป็นต้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (ประชาชน) (N = 75)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	(SD)	
1	สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.99	0.53	มาก
2	อุปกรณ์กีฬา	3.80	0.52	มาก
3	บุคลากรทางการกีฬา	3.82	0.51	มาก
4	ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา	3.81	0.68	มาก
	รวม	3.99	0.53	มาก

จากตาราง 29 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลามีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านสถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.53$) รองลงมาคือ ด้านบุคลากรทางการกีฬา ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.51$) ด้านประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.68$) และอุปกรณ์กีฬา ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.52$) ตามลำดับ

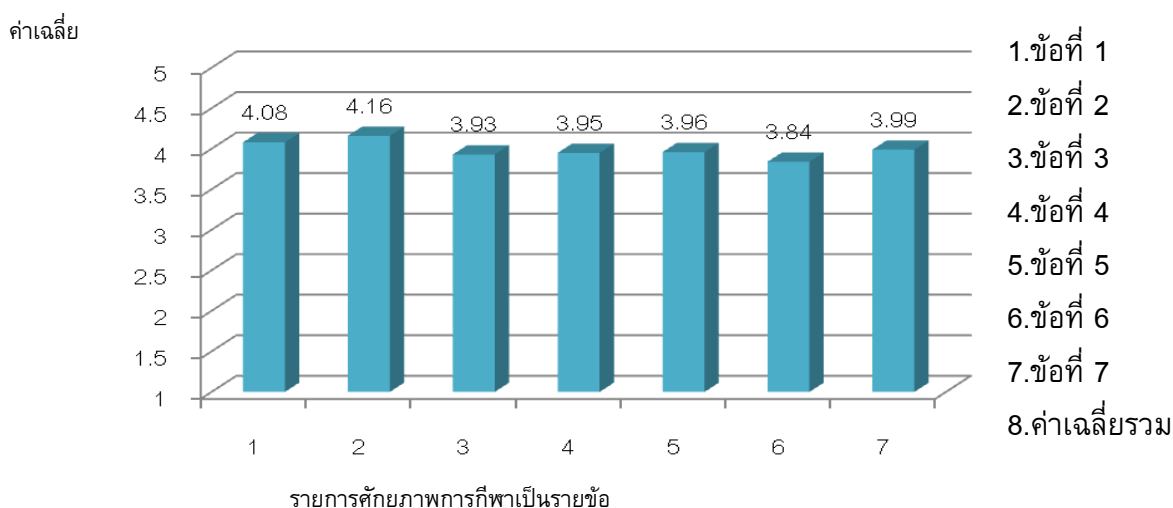

ภาพประกอบ 81 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา (ประชาชน) (N = 75)

ที่	สถานที่เล่นกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	(SD)	
1	บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี	4.08	0.75	มาก
2	พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง	4.16	0.70	มาก
3	มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน	3.93	0.68	มาก
4	มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน	3.95	0.75	มาก
5	ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา	3.96	0.76	มาก
6	มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก่อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนให้แกผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.84	0.72	มาก
รวม		3.99	0.53	มาก

จากตาราง 30 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.70$) รองลงมาคือ บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.75$) ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.76$) มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและ ศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.75$) มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.68$) และมีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก่อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนให้แกผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.72$) ตามลำดับ

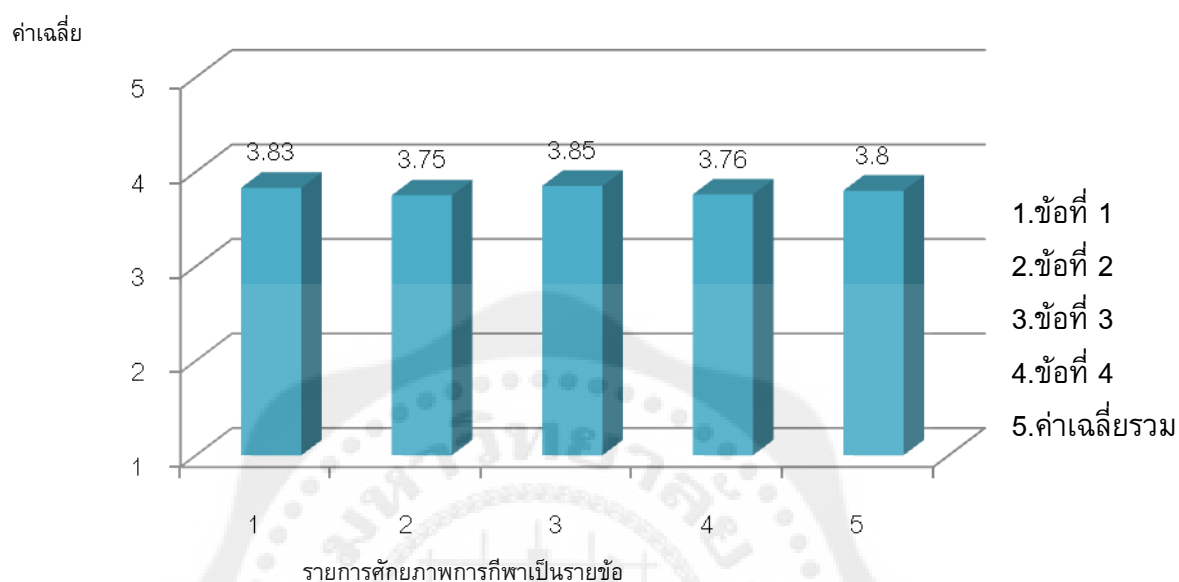
ภาพประกอบ 82 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านสถานที่เล่นกีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา (ประชาชน) (N = 75)

ที่	อุปกรณ์กีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มา: ใช้บริการและที่มา: เล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม	3.83	0.70	มาก
2	จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับ ความต้องการของจำนวนผู้ที่มา: ใช้บริการ	3.75	0.66	มาก
3	อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน	3.85	0.63	มาก
4	สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก	3.76	0.73	มาก
รวม		3.80	0.52	มาก

จากตาราง 31 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน ($\bar{x} = 3.85$, $SD = 0.63$) มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มา: ใช้บริการและที่มา: เล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 3.83$, $SD = 0.70$) สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้

อย่างสะดวก ($\bar{x} = 3.76$, $SD = 0.73$) และจำนวนอุปกรณ์กีฬาที่มีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนผู้มาใช้บริการ ($\bar{x} = 3.75$, $SD = 0.66$) ตามลำดับ

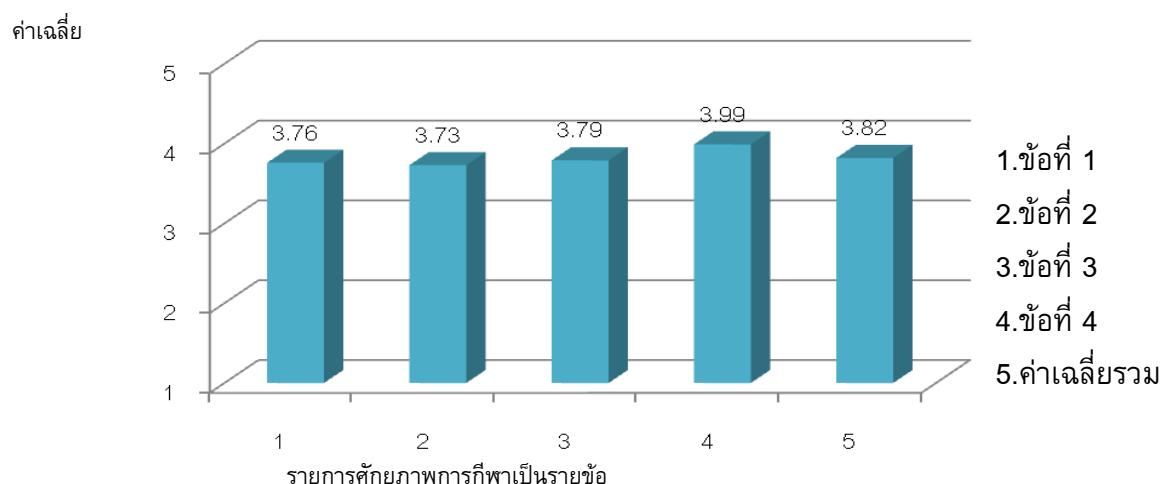

ภาพประกอบ 83 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านอุปกรณ์กีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 32 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา (ประชาชน) (N = 75)

ที่	บุคลากรทางการกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	(SD)	
1	บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ ยอมรับ	3.76	0.63	มาก
2	บุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้ มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี	3.73	0.70	มาก
3	บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการ ของผู้ใช้บริการ	3.79	0.66	มาก
4	บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ ทางด้านการกีฬา	3.99	0.60	มาก
	รวม	3.82	0.51	มาก

จากตาราง 32 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้าน การกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ ดังนี้ บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางด้านการกีฬา ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.60$) บุคลากรมี ประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.66$) บุคลากรมีความรู้และ มีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ยอมรับ ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.63$) และบุคลากรสามารถให้คำแนะนำใน การเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.73$, $SD = 0.70$) ตามลำดับ

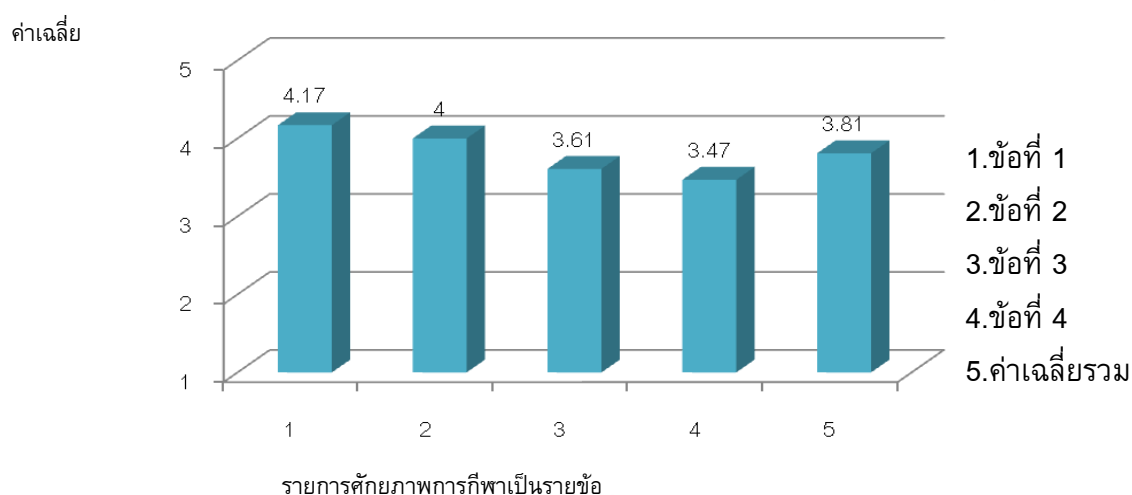

ภาพประกอบ 84 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านบุคลากรทางการกีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 33 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในด้านของประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา (ประชาชน) (N = 75)

ที่	ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	(SD)	
1	การจัดการแข่งขันกีฬาระดับภาค	4.17	0.70	มาก
2	การจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ	4.00	0.68	มาก
3	การจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ	3.61	0.91	มาก
4	การจัดการแข่งขันกีฬารายการชิงแชมป์โลก	3.47	0.89	มาก
รวม		3.81	0.68	มาก

จากตาราง 33 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ การจัดการแข่งขันกีฬาระดับภาค ($\bar{x} = 4.17$, $SD = 0.70$) การจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ ($\bar{x} = 4.00$, $SD = 0.68$) การจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ ($\bar{x} = 3.61$, $SD = 0.91$) และการจัดการแข่งขันกีฬารายการชิงแชมป์โลก ($\bar{x} = 3.47$, $SD = 0.89$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 85 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

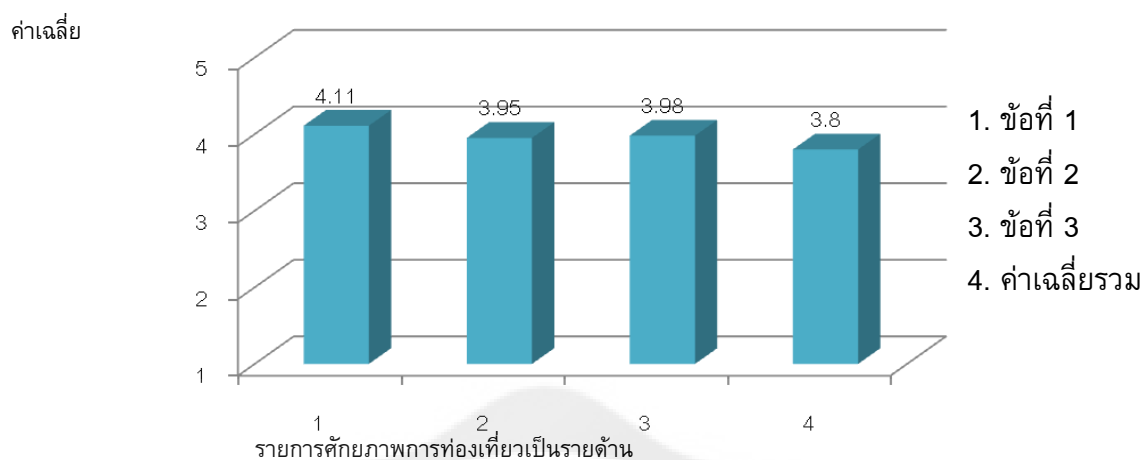
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาของประชาชน

ตาราง 34 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (ประชาชน) (N = 75)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.11	0.55	มาก
2	สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.95	0.52	มาก
3	ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3.98	0.53	มาก
รวม		3.80	0.52	มาก

จากตาราง 34 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.55$) ด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่ง

ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.53$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.52$) ตามลำดับ

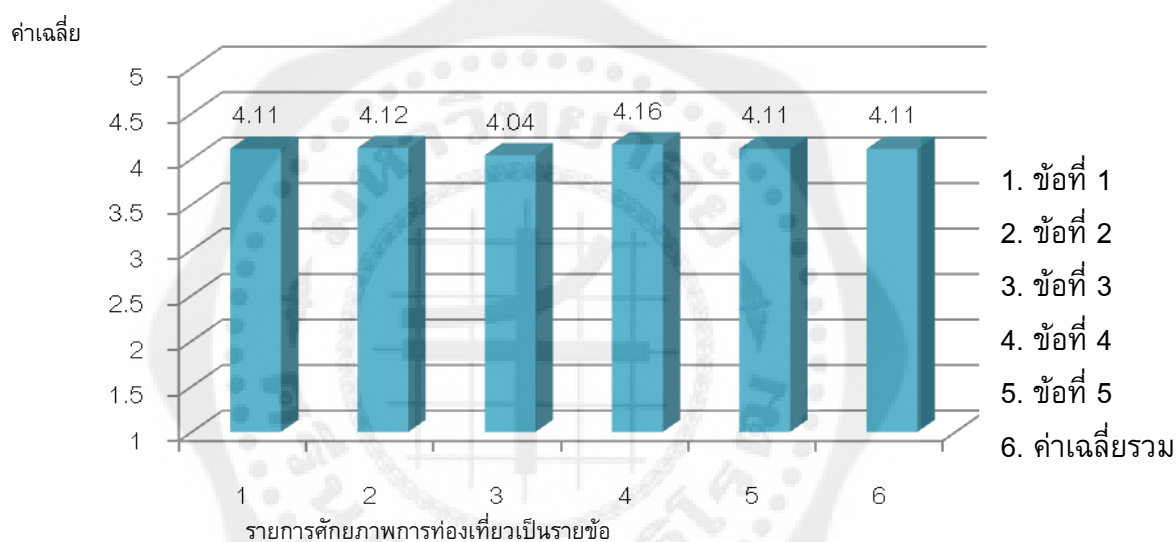

ภาพประกอบ 86 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 35 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาตามความพึงพอใจของแหล่งท่องเที่ยว(ประชาชน)(N = 75)

ที่	ความพึงพอใจของแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆโดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย	4.11	0.63	มาก
2	ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.12	0.70	มาก
3	ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.04	0.71	มาก
4	สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว	4.16	0.75	มาก
5	กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว	4.11	0.69	มาก
รวม		4.11	0.55	มาก

จากตาราง 35 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลามีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.16$, $SD = 0.75$) ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.12$, $SD = 0.70$) แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ โดยคุณภาพการให้บริการ และสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.63$) กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.69$) และความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 0.71$) ตามลำดับ

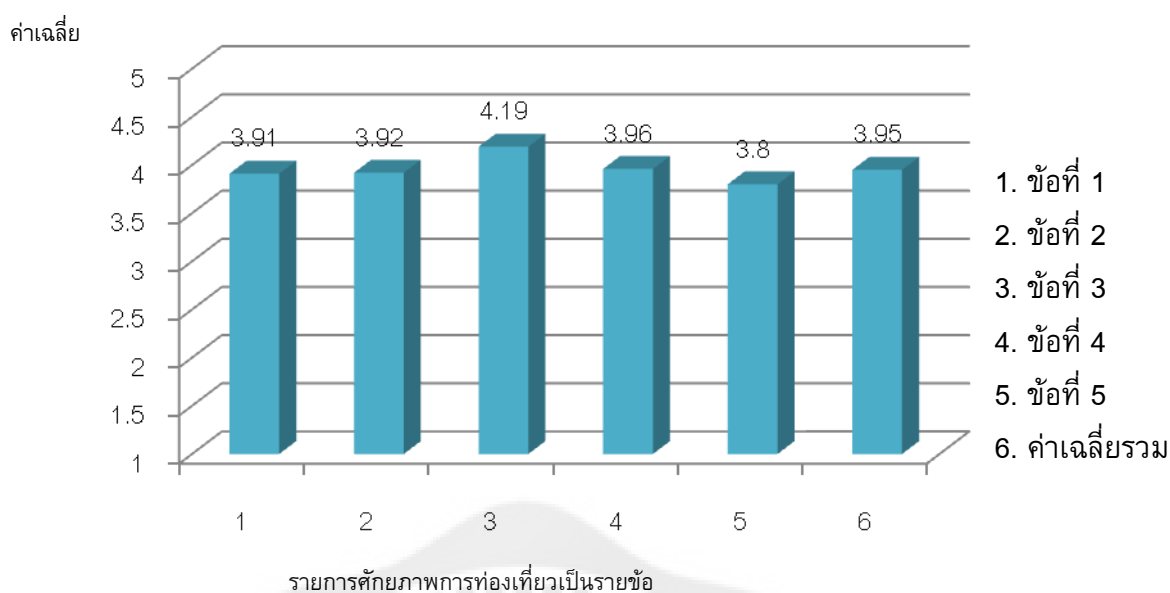

ภาพประกอบ 87 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 36 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (ประชาชน) (N = 75)

ที่	สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว	3.91	0.72	มาก
2	สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว	3.92	0.56	มาก
3	ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว	4.19	0.73	มาก
4	ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย	3.96	0.67	มาก
5	ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว	3.80	0.72	มาก
รวม		3.95	0.52	มาก

จากตาราง 36 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.19$, $SD = 0.73$) ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย ($\bar{x} = 3.96$, $SD = 0.67$) สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.56$) สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.72$) และปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะเพียงพอบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.80$, $SD = 0.72$) ตามลำดับ

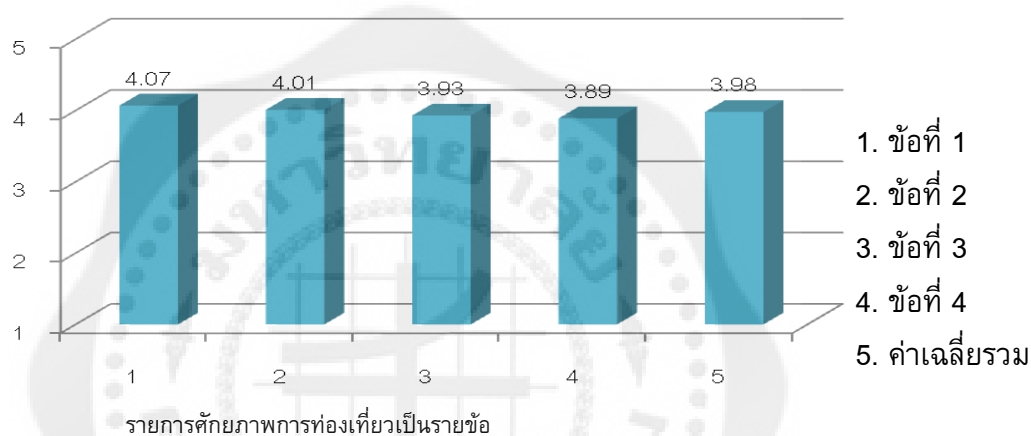
ภาพประกอบ 88 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 37 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว(ประชาชน) (N = 75)

ที่	การคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย	4.07	0.76	มาก
2	มีป้ายบอกทางบนถนนที่บอกทางให้นักท่องเที่ยวทราบ และนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาถึงสถานที่ท่องเที่ยว	4.01	0.69	มาก
3	ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว	3.93	0.64	มาก
4	ยานพาหนะที่อำนวยความสะดวกที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว	3.89	0.61	มาก
รวม		3.98	0.53	มาก

จากตาราง 37 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลามีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ($\bar{x} = 4.07$, $SD = 0.76$) มีป้ายบอกทางบนถนนที่บอกทางให้นักท่องเที่ยวทราบและนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาถึงสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.01$, $SD = 0.69$) ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.64$) และยานพาหนะที่อำนวยความสะดวกที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.61$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย

ภาพประกอบ 89 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 4 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตาราง 38 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (ประชาชน) (N = 75)

ที่	ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา	ระดับปัญหาและอุปสรรค		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.83	0.70	มาก
2	ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.68	0.82	มาก
3	ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	3.55	0.90	มาก
4	ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.63	0.90	มาก
5	ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ	3.52	0.98	มาก
6	ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ	3.45	0.87	มาก
7	ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม	3.45	0.87	มาก
8	ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆให้แก่นักท่องเที่ยว	3.51	0.86	มาก
9	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬาอุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว	3.41	0.90	มาก
10	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา	3.48	0.86	มาก
รวม		3.55	0.71	มาก

จากตาราง 38 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา พบว่า ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 0.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 3.83$, $SD = 0.70$) ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 3.68$, $SD = 0.82$) ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 3.63$, $SD = 0.90$) ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 3.55$, $SD = 0.90$) ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 3.52$, $SD = 0.98$) ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.51$, $SD = 0.86$) ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา ($\bar{x} = 3.48$, $SD = 0.86$) ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ($\bar{x} = 3.45$, $SD = 0.87$) ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 3.45$, $SD = 0.87$) และ ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.41$, $SD = 0.90$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย

ภาพประกอบ 90 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของประชาชนในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

ตาราง 39 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ท่านคิดว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไม่		
มี	70	93.3
ไม่มี	5	6.7
รวม	75	100.0 □
กีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการแข่งขันในจังหวัดสงขลา		
วอลเลย์บอลชายหาด	30	40.0
วิ่ง	22	29.0
เจตสกี	13	17.0
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด		
1. จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา	47	62.0
2. จัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้ที่สนใจ	36	48.0
3. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานประเพณีสำคัญต่างๆ	31	41.0
4. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในลักษณะของการกุศลชิงเงินรางวัล	33	44.0
5. จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	45	60.0

จากตาราง 39 แสดงว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา พบว่า ประชาชนในจังหวัดสงขลาทั้งหมดมีความเห็นว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 ส่วนกีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการจัดการ

แข่งขัน ในจังหวัดสงขลา 3 อันดับแรก ได้แก่ วอลเลย์บอลชายหาด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ วิ่ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเจทสกี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 สำหรับรูปแบบใน การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 62.0 รองลงมาคือ จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และจัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้ สำหรับผู้ที่สนใจ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 เป็นต้น

นักท่องเที่ยวที่มา:ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กลุ่มที่ 4 นักท่องเที่ยวที่มา:ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา หลังจากการ เก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา และเป็นแบบสอบถามที่มีความ สมบูรณ์ จำนวน 325 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มา:ท่องเที่ยวในจังหวัด สงขลา

ตาราง 40 แสดงสถานภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยวที่มา:ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	136	41.8
หญิง	189	58.2
รวม	325	100.0 ☐
อายุ		
20 - 30 ปี	110	33.8
31 - 40 ปี	102	31.4
41 - 50 ปี	90	27.7
51 - 60 ปี	19	5.8
60 ปีขึ้นไป	4	1.3
รวม	325	100.0 ☐

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
สถานภาพสมรส		
โสด	192	59.1
สมรส	121	37.2
หม้าย	7	2.2
หย่าร้าง	5	1.5
รวม	325	100.0 ☐
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	3	0.9
มัธยมศึกษา	20	6.3
อนุปริญญา/อาชีวะ	43	13.2
ปริญญาตรี	175	53.8
ปริญญาโท	14	4.3
สูงกว่าปริญญาโท	70	21.5
รวม	325	100.0 ☐
อาชีพ		
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	84	25.8
พนักงานบริษัทเอกชน	54	16.6
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	102	31.4
เกษตรกร	17	5.3
พ่อบ้าน / แม่บ้าน	17	5.3
รับจ้าง	45	13.8
อื่น ๆ	6	1.8
รวม	325	100.0 ☐

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เงินเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	-	-
5,001 – 10,000 บาท	81	25.0
10,001 – 15,000 บาท	80	24.6
15,001 – 20,000 บาท	83	25.5
20,001 – 25,000 บาท	57	17.5
25,001 บาทขึ้นไป	24	7.4
รวม	325	100.0
กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภท		
ไม่มี	203	62.5
มี ได้แก่	122	37.5
แบดมินตัน	32	26.2
วิ่ง	22	18.1
เทเบิลเทนนิส	20	16.4
ฟุตบอล	17	13.9
เทนนิส	15	12.3
กอล์ฟ	5	4.1
ว่ายน้ำ	5	4.1
วอลเลย์บอล	4	3.3
สนุกเกอร์	2	1.6
รวม	325	100.0

จากตาราง 40 แสดงสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และ เพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 โดยมีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีสถานภาพโสด จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ซึ่งมีอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 มีเงินเดือนตั้งแต่ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภทจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 โดยชนิดกีฬาที่เล่น 3 อันดับแรก ได้แก่ แบดมินตัน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2

รองลงมาคือ วิ่ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 และเทเบิลเทนนิส จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 เป็นต้น

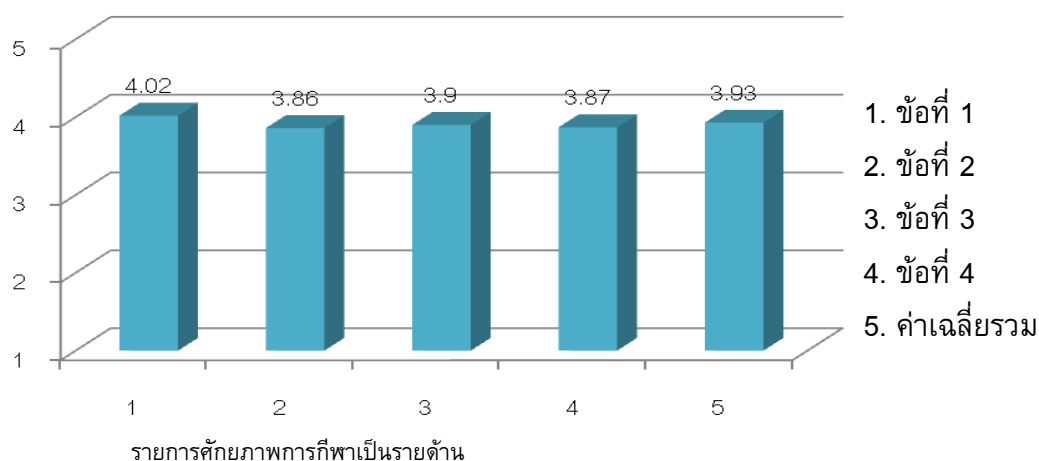
ตอนที่ 2 ข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

ตาราง 41 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	4.02	0.57	มาก
2	อุปกรณ์กีฬา	3.86	0.51	มาก
3	บุคลากรทางการกีฬา	3.90	0.55	มาก
4	ประเภทการจัดการแข่งขัน	3.87	0.63	มาก
	รวม	3.93	0.46	มาก

จากตาราง 41 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านสถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.57$) ด้านบุคลากรทางการกีฬา ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.55$) ด้านประเภทการจัดการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.63$) และด้านอุปกรณ์กีฬา ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.51$) ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย

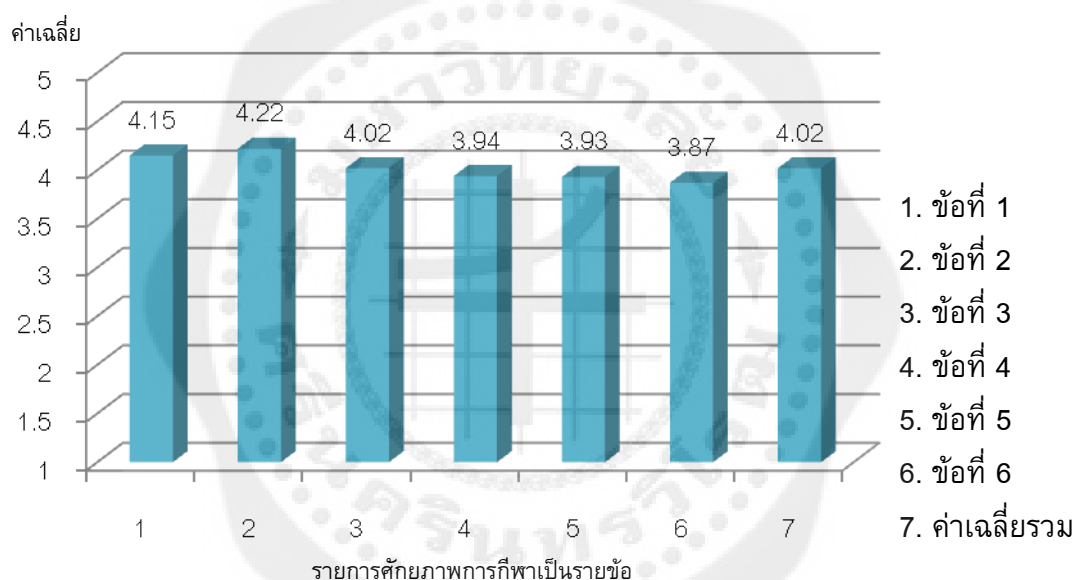

ภาพประกอบ 91 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 42 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	สถานที่เล่นกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี	4.15	0.71	มาก
2	พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง	4.22	0.66	มากที่สุด
3	มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน	4.02	0.68	มาก
4	มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน	3.94	0.77	มาก
5	ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา	3.93	0.80	มาก
6	มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก๊อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้แก่ผู้มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.87	0.76	มาก
รวม		4.02	0.57	มาก

จากตาราง 42 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา โดยรวมอยู่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง ($\bar{x} = 4.22$, $SD = 0.66$) บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬา มีบรรยากาศดี ($\bar{x} = 4.15$, $SD = 0.71$) มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.68$) มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 39.4$, $SD = 0.77$) ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.80$) และมีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก๊อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้แก่ผู้ที่มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{x} = 3.87$, $SD = 0.76$) ตามลำดับ

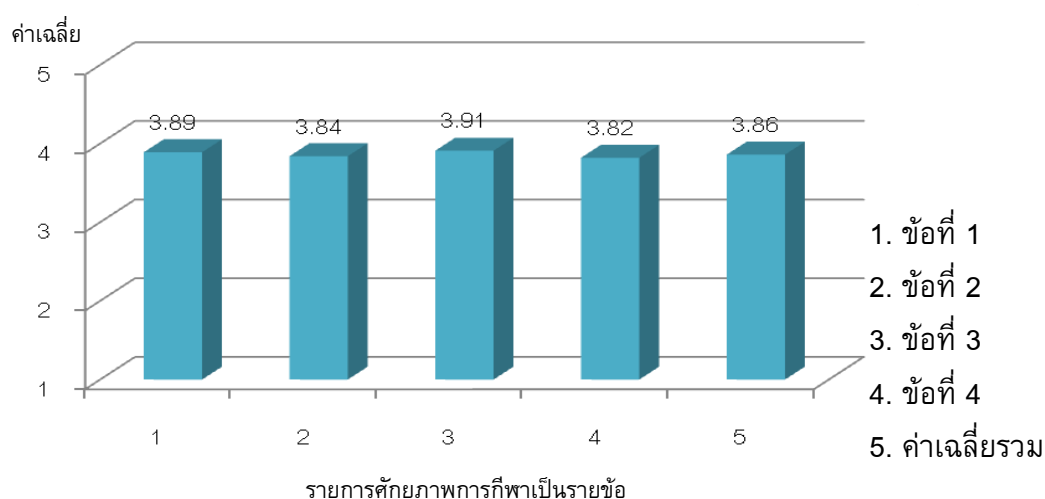

ภาพประกอบ 92 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 43 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	อุปกรณ์กีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	(SD)	
1	มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มา: ใช้บริการและที่มาเล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม	3.89	0.67	มาก
2	จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับ ความต้องการของจำนวนผู้ที่มาใช้บริการ	3.84	0.63	มาก
3	อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน	3.91	0.62	มาก
4	สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก	3.82	0.69	มาก
	รวม	3.86	0.51	มาก

จากตาราง 4 3 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของอุปกรณ์กีฬา โดยรวมอยู่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.62$) มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มา:ใช้บริการและที่มาเล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.67$) จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนผู้ที่มา:ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.84$, $SD = 0.63$) และสามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก ($\bar{x} = 3.82$, $SD = 0.69$) ตามลำดับ

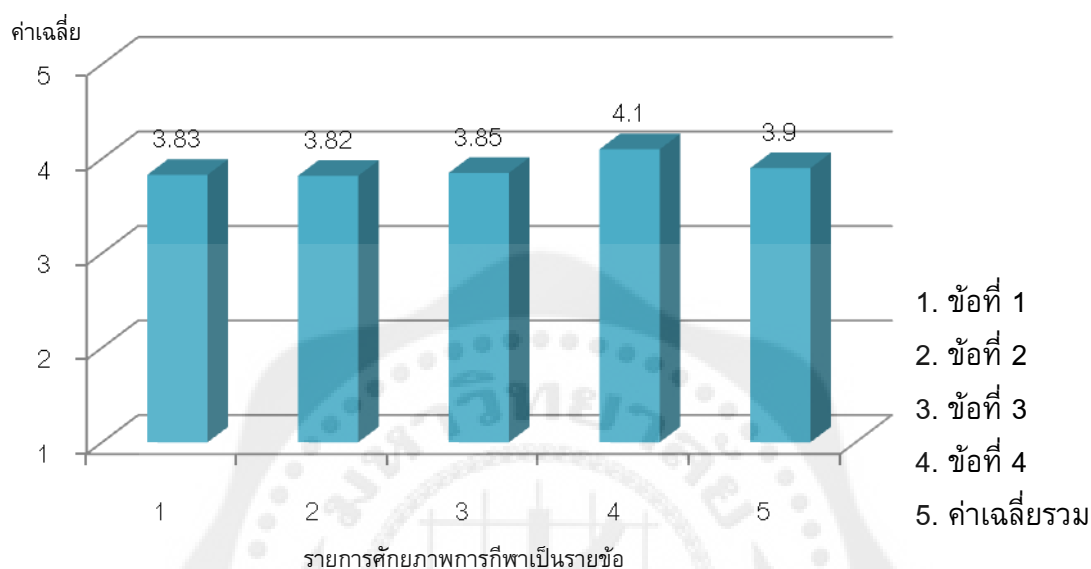
ภาพประกอบ 93 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของสถานที่เล่นกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 44 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬา ในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	บุคลากรทางการกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ยอมรับ	3.83	0.68	มาก
2	บุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี	3.82	0.72	มาก
3	บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ	3.85	0.70	มาก
4	บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางด้านการกีฬา	4.10	0.60	มาก
รวม		3.90	0.55	มาก

จากตาราง 44 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา โดยรวมอยู่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์

ทางด้านการกีฬา ($\bar{x} = 4.10$, $SD = 0.60$) บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ($\bar{x} = 3.85$, $SD = 0.70$) บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ยอมรับ ($\bar{x} = 3.83$, $SD = 0.68$) และบุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี ($\bar{x} = 3.82$, $SD = 0.72$) ตามลำดับ

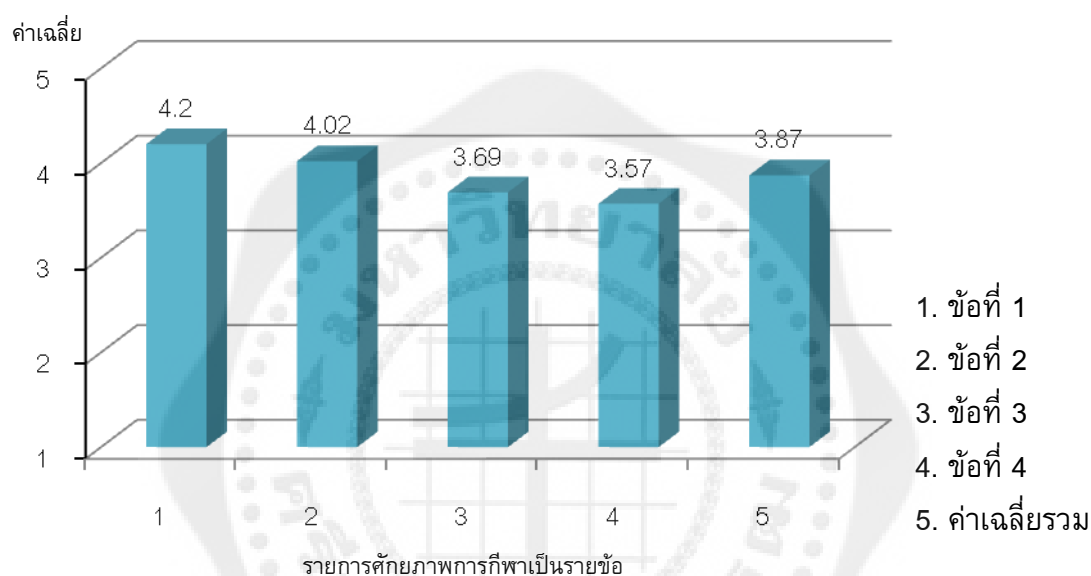

ภาพประกอบ 94 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของบุคลากรทางการกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 45 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของงบประมาณ (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	การจัดการแข่งขันกีฬาระดับภาค	4.20	0.64	มาก
2	การจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ	4.02	0.65	มาก
3	การจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ	3.69	0.83	มาก
4	การจัดการแข่งขันกีฬารายการชิงแชมป์โลก	3.57	0.85	มาก
รวม		3.87	0.63	มาก

จากตาราง 4 5 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของประเทของการจัดการแข่งขันกีฬา โดยรวมอยู่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, $SD = 0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ การจัดการแข่งขันกีฬาระดับภาค ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.64$) การจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.65$) การจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ ($\bar{x} = 3.69$, $SD = 0.83$) และการจัดการแข่งขันกีฬารายการชิงแชมป์โลก ($\bar{x} = 3.57$ $SD = 0.63$) ตามลำดับ

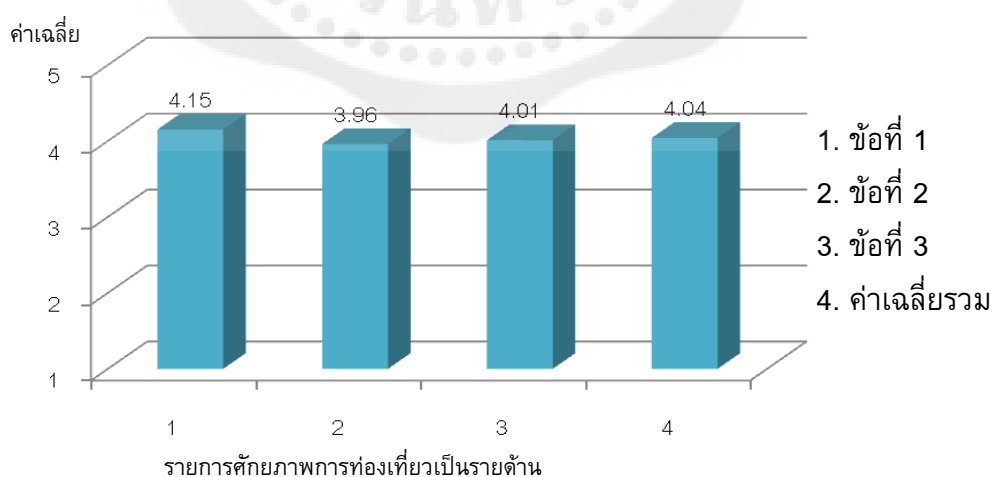
ภาพประกอบ 95 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ในด้านของประเทการจัดการแข่งขันกีฬา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 46 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขอความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	รายการ	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	4.15	0.55	มาก
2	สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.96	0.51	มาก
3	ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.01	0.55	มาก
	รวม	4.04	0.48	มาก

จากตาราง 46 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มี ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีศักยภาพอยู่ในอันดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.55$) ด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.55$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.51$) ตามลำดับ

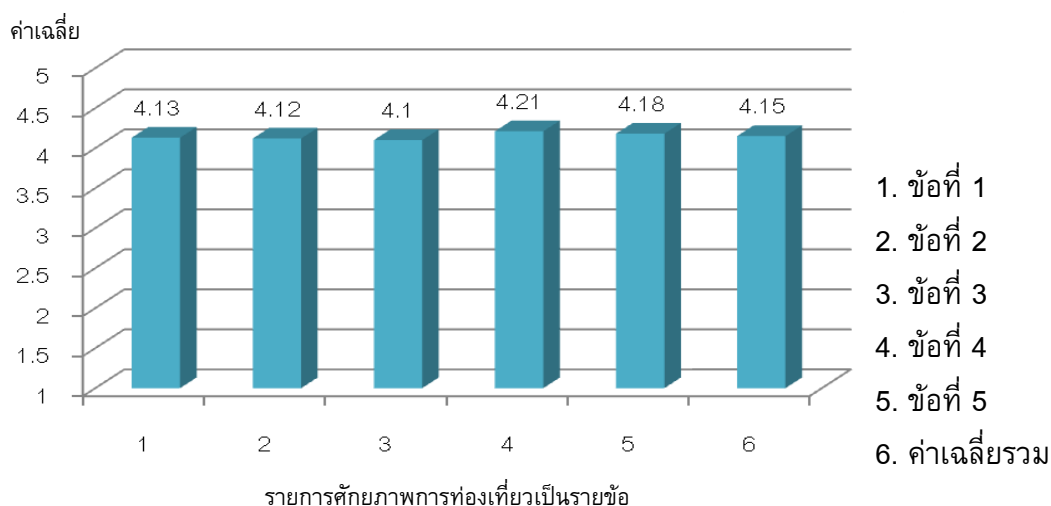

ภาพประกอบ 96 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 47 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว(นักท่องเที่ยว)(N = 325)

ที่	ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
		$\bar{X}$	(SD)	
1	แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆโดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย	4.13	0.64	มาก
2	ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.12	0.69	มาก
3	ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง	4.10	0.70	มาก
4	สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว	4.21	0.72	มากที่สุด
5	กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว	4.18	0.70	มาก
รวม		4.15	0.55	มาก

จากตาราง 47 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีศักยภาพอยู่ในอันดับมากที่สุด คือสถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.21$, $SD = 0.72$) สำหรับข้อที่มีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.18$, $SD = 0.70$) แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ โดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.64$) ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.12$, $SD = 0.69$) และความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ($\bar{x} = 4.10$, $SD = 0.70$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 97 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวใน จังหวัดสงขลา ในด้านของด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวที่มา: ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 48 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว	3.93	0.67	มาก
2	สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว	3.96	0.59	มาก
3	ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว	4.18	0.68	มาก
4	ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย	3.91	0.69	มาก
5	ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว	3.79	0.69	มาก
รวม		3.96	0.51	มาก

จากตาราง 48 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับการต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.18$, $SD = 0.68$) สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.96$, $SD = 0.59$) สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับการต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.67$) ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ ได้ง่าย ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.69$) และปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.79$, $SD = 0.69$) ตามลำดับ

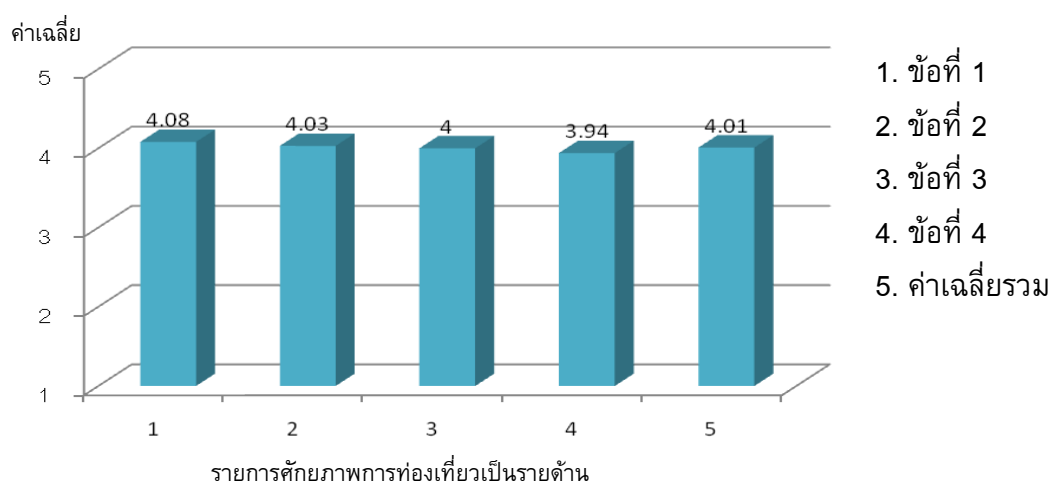

ภาพประกอบ 98 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านของด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 49 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพทางด้าน การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว(นักท่องเที่ยว) (N = 325)

ที่	การคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	มีศักยภาพอยู่ในระดับ		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย	4.08	0.71	มาก
2	มีป้ายบอกทางบนถนนที่บอกทางให้นักท่องเที่ยวทราบ และนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาถึงสถานที่ท่องเที่ยว	4.03	0.76	มาก
3	ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว	4.00	0.64	มาก
4	ยานพาหนะที่อำนวยความสะดวกที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว	3.94	0.65	มาก
รวม		4.01	0.55	มาก

จากตาราง 49 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นว่ามีศักยภาพอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย ($\bar{x} = 4.08$, $SD = 0.71$) มีป้ายบอกทางบนถนนที่บอกทางให้นักท่องเที่ยวทราบ ($\bar{x} = 4.03$, $SD = 0.76$) ความสะดวกในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.00$, $SD = 0.64$) และยานพาหนะที่อำนวยความสะดวกที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.94$, $SD = 0.65$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 99 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในด้านของด้านการคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

ตาราง 50 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา (นักท่องเที่ยว) (N = 325)

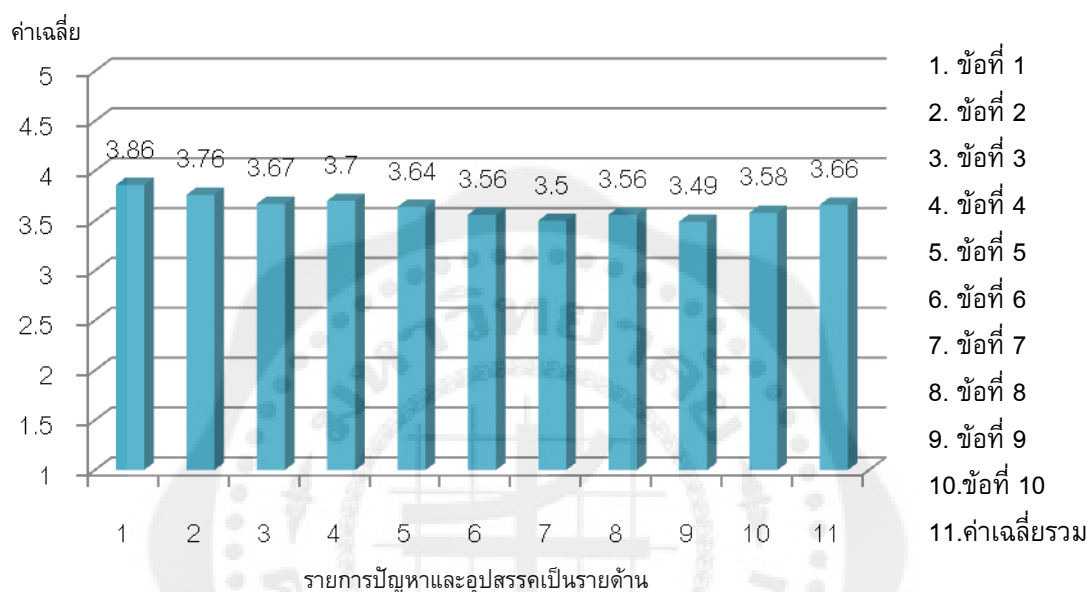
ที่	ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา	ระดับปัญหาและอุปสรรค		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับ
1	ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.86	0.71	มาก
2	ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.76	0.80	มาก
3	ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	3.67	0.85	มาก
4	ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.70	0.86	มาก

ตาราง 50 (ต่อ)

ที่	ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา	ระดับปัญหาและอุปสรรค		
		ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
5	ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ	3.64	0.92	มาก
6	ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ	3.56	0.79	มาก
7	ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม	3.50	0.79	มาก
8	ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆแก่นักท่องเที่ยว	3.56	0.80	มาก
9	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว	3.49	0.82	มาก
10	ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา	3.58	0.77	มาก
รวม		3.66	0.67	มาก

จากตาราง 50 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, $SD = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.71$) ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 3.76$, $SD = 0.80$) ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ($\bar{x} = 3.70$, $SD = 0.86$) ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 3.67$, $SD = 0.85$) ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ($\bar{x} = 3.64$, $SD = 0.92$) ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา ($\bar{x} = 3.58$, $SD =$

0.77) ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ($\bar{x} = 3.56$, $SD = 0.79$) ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.56$, $SD = 0.80$) ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม ($\bar{x} = 3.50$, $SD = 0.79$) และปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬาอุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.49$, $SD = 0.82$) ตามลำดับ

ภาพประกอบ 100 แผนภูมิแสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 5 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

ตาราง 51 แสดงค่าร้อยละของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ท่านคิดว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไม่		
มี	312	96.0
ไม่มี	13	4.0
รวม	325	100.0 ☐
กีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการแข่งขันในจังหวัดสงขลา		
วอลเลย์บอลชายหาด	118	36.0
ขี่จักรยาน	93	28.0
วิ่ง	54	16.0
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด		
1. จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา	210	64.0
2. จัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ	176	54.0
3. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานประเพณีสำคัญต่างๆ	134	41.0
4. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในลักษณะของการกุศลชิงเงินรางวัล	149	45.0
5. จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	205	63.0

จากตาราง 51 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสงขลา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสงขลาทั้งหมดมีความเห็นว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 ส่วนกีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการจัดการแข่งขัน ในจังหวัดสงขลา 3 อันดับแรก ได้แก่ วอลเลย์บอลชายหาด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ ขี่จักรยาน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และวิ่ง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 สำหรับรูปแบบในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 รองลงมาคือ จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 และจัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 เป็นต้น

ส่วนที่ 5 แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 2 แนวทาง ดังนี้

1. การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม

การจัดการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ เป็นการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับผู้เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา เนื่องจากในการแข่งขันกีฬาจะมีผู้เกี่ยวข้องเดินทางมา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ กองเชียร์ แฟนคลับ (Fan Club) ผู้สื่อข่าว ผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งต่างเดินทางมาทำภารกิจในส่วนที่รับผิดชอบ ดังนั้น หากจังหวัดสงขลา สามารถวางแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้น โดยอาจจะจัดในรูปแบบแพ็คเกจทัวร์ (Package Tour) หรือการท่องเที่ยวตามความสนใจ โดยจัดช่วงเวลา จังหวัด และกระตุ้นความสนใจให้นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างที่ไม่มีการกิจด้านกีฬาหรือ หากเป็นไปได้ ถ้ามีการวางแผนการจัดการที่ดี ก็สมารถที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวให้อยู่ในโปรแกรมของการแข่งขันกีฬานั้น ๆ ดังตัวอย่างการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ จะมีการดำเนินการท่องเที่ยวควบคู่กับการแข่งขันกีฬา ดังนั้นจังหวัดสงขลาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดกิจกรรมที่การแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากพิจารณาถึงความพร้อมหรือศักยภาพทางด้านการกีฬาแล้วพบว่า จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางด้านการกีฬาอยู่ในระดับมาก ทั้งในเรื่องของสถานที่ สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานสามารถรองรับการจัดการแข่งขันหรือการจัดกิจกรรมในระดับชาติและนานาชาติได้ ซึ่งกิจกรรมจัดการแข่งขันกีฬาที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสงขลา

2. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลักการใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริม

เป็นการบริหารจัดการโปรแกรมทางกีฬาให้กับนักท่องเที่ยวทั่วไป ที่เข้ามาท่องเที่ยวในวัตถุประสงค์อื่นไม่ใช่เพื่อกีฬา เช่น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว หากจังหวัดสงขลาสามารถสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแทรกเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยวในลักษณะเดิม เช่น การเล่นกีฬา การชมกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา การหัดให้เล่นกีฬา เพราะจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในเรื่องสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอุปกรณ์ พร้อมอยู่แล้ว ดังนั้นนับได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งในการเติมให้เต็มสำหรับนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการด้านกิจกรรมกีฬา ซึ่งการจัดกิจกรรมด้านกีฬาเสริมให้นักท่องเที่ยว จำเป็นต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งฝ่ายจัดกิจกรรมกีฬานั้น ๆ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ ทั้งกิจกรรมกีฬา และการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ทั้งในเรื่องของ ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวให้ความสนใจมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ดังนั้นหากจังหวัดสงขลามีการดำเนินการมีกิจกรรมการกีฬาควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเพื่อเป็นทางเลือกอีกช่องทางหนึ่งในการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาต่อไปได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษารื่องการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้เป็นข้อมูลในการ สนับสนุนวิสัยทัศน์ของจังหวัดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการได้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ที่มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการเป็น ประจำของจังหวัดสงขลา
2. เพื่อสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาจัดกิจกรรมและนันทนาการ
3. เพื่อสำรวจสถานที่จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการ กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งประชากรในการวิจัยเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ภาครัฐ ได้แก่ ผู้ว่าราชการหรือหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้ากลุ่ม งานยุทธศาสตร์จังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลสำนักงานจังหวัด
2. ภาคเอกชน ได้แก่ สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา
3. ประชาชน ได้แก่ ประชาชนในอำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสทิงพระ อำเภอ สะเดา อำเภอนาทวี
4. นักท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ภาครัฐ ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 50 คน
2. ภาคเอกชน ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 44 คน
3. ประชาชน ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างจาก จำนวน 75 คน
4. นักท่องเที่ยว ผู้วิจัยจะเลือกเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 325 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ประกอบด้วย
 - 1.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 1.2 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา
 - 1.3 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา
2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารภาครัฐ และผู้ประกอบการภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ประเภท

- 1) สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
- 2) อุปกรณ์กีฬา
- 3) บุคลากรทางการกีฬา
- 4) งบประมาณ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 3 ประเภท

- 1) ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
- 2) สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวและประชาชนในจังหวัดสงขลา แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ประเภท

- 1) สถานที่สำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย
- 2) อุปกรณ์กีฬา
- 3) บุคลากรทางการกีฬา
- 4) ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 3 ประเภท

- 1) ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
- 2) สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว
- 3) ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง ซึ่งมีข้อมูลหลายด้านที่ต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาศึกษาและนำมาประกอบกัน เพื่อให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ โดยใช้การศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลภายนอก (External Source) โดยการค้นคว้าจากรายงานการวิจัย หนังสือ บทความ วารสาร Internet website ต่างๆ ที่ได้มีการจัดทำขึ้นโดยหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
2. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Qualitative Method) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังหน่วยงานราชการ ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา หัวหน้าสำนักงานจังหวัด หัวหน้าสำนักงานยุทธศาสตร์การพัฒนจังหวัดสงขลา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา นายอำเภอเมืองสงขลา นายอำเภอหาดใหญ่ นายอำเภอสทิงพระ นายอำเภอสะเดา นายอำเภอนาทวี หัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ นายกเทศมนตรีนครสงขลา ปลัดเทศบาลนครสงขลา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคูขุด ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปาดังเบซาร์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง กำนันและผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 50 ชุด

ระยะที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ส่งหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา จำนวน 44 ชุด

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับประชาชน จังหวัด สงขลา ประกอบด้วยอำเภอเมืองอำเภอหาดใหญ่ อำเภอสทิงพระ อำเภอสะเดาอำเภอนาทวี จำนวน 75 ชุด

ระยะที่ 4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเข้าไปสอบถามกับนักท่องเที่ยว บริเวณแหล่งท่องเที่ยวทั้งอำเภอเมือง อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดา อำเภอสทิงพระและ อำเภอนาทวี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามถามนักท่องเที่ยวบนรถไฟโดยสารจากกรุงเทพฯ – หาดใหญ่ และ หาดใหญ่ – กรุงเทพฯ บริเวณสถานขนส่งรถโดยสารประจำทาง บริเวณหาดสมิหลาและท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ จำนวน 325 ชุด

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม มาดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปการวิจัย ดังนี้

ด้านการสำรวจสถานที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสงขลา พบว่า จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสงขลาที่เป็นเอกลักษณ์และเป็นแหล่งที่มีนักท่องเที่ยวสนใจเข้าท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก มาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นตัวอย่างในการตรวจสอบทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการเป็นประจำ 2 แหล่งได้แก่

1. แหลมสมิหลา พบว่า เป็นชายหาดที่มีหาดทรายสีขาว มีความยาวประมาณ 4 กิโลเมตร เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและทำกิจกรรมร่วมกันของคนให้ท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว มีสัญลักษณ์เป็นที่รู้จักกันดี คือ นางเงือก ซึ่งเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวทุกคนจะมาถ่ายรูปเป็นที่ระลึกเสมอ โดยมีสถานที่ตั้ง อยู่ในเขตถนนชลาลัย ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวยังแหลมสมิหลาได้โดยมีป้ายบอกทางหลายจุด ทำให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยนักท่องเที่ยวสามารถนั่งรถสองแถวเข้าไปได้ ค่าบริการครั้งละ 10 บาท หรือสามารถนำรถยนต์ส่วนตัวเข้าไปได้ สำหรับคุณสมบัติความโดดเด่นในการดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นชายหาดที่มีหาดทรายสีขาวในเทศบาลนครสงขลา มีสัญลักษณ์เป็นรูปปั้นนางเงือก เมื่อนักท่องเที่ยวไปเยือนมักจะถ่ายรูปด้วยเสมอ โดยมีเกาะหนูและเกาะแมว ซึ่งอยู่ห่างจากหาดประมาณ 2 และ 5 กิโลเมตร ตามลำดับ เป็นส่วนประกอบของภาพถ่าย ทั้งนี้กิจกรรมด้านการบริการ มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยสำหรับการลงเล่นน้ำ (Lifeguard) บริเวณชายหาด และ กิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว นอกเหนือจากการเล่นน้ำทะเลแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่สามารถเล่นได้ เช่น เรือใบ บานาน่าโบ๊ท นอกจากนี้ ทางเทศบาลนครสงขลายังมีการจัดทำทางเดินชมวิวดูตลอดทั้งหาดซึ่งยาวกว่า 4 กิโลเมตร นอกจากนี้ในส่วนของงานมหกรรมและเหตุการณ์สำคัญ ในส่วนงานประเพณีสงกรานต์ ทางเทศบาลนครสงขลาจะมีการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด บริเวณแหลมสมิหลา เอเชียนทัวร์นาเมนต์ โดยจะมีขบวนแห่นักกีฬาไปรอบเมืองสงขลา ในวันที่ 13 เมษายน ของทุกปี และจะมีการจัดการแข่งขันในวันที่ 14 ถึง 16 ของเดือน เป็นเวลา 3 วัน และมีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์

2. เกาะยอ พบว่า เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในทะเลสาบสงขลา มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมากมาย นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้าไปเยี่ยมชมตลอดทั้งปี จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางวัฒนธรรมแห่งหนึ่งของจังหวัด มีแหล่งค้นคว้าสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเรียนรู้ และสนใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของภาคใต้ โดยมีสถานที่ตั้ง อยู่ในตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองจังหวัดสงขลา ซึ่งการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จะมีป้ายบอกทางที่ชัดเจน เข้าถึงได้ง่าย เพราะมีสะพานดินสุลต่านนท์เชื่อมต่อระหว่างเกาะและแผ่นดินทั้งสองด้าน สามารถนั่งรถประจำทางเข้าไปเที่ยวชมได้ โดยเริ่มต้นจากในเมืองหรือนักท่องเที่ยวสามารถนำรถยนต์ส่วนบุคคลเข้าไปได้ด้วยตนเอง สำหรับคุณสมบัติและความโดดเด่นในการดึงดูดนักท่องเที่ยว มีโบราณสถานที่สำคัญและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของชาวจังหวัดสงขลา เช่น วัดแหลมพ้อ นอกจากนี้ ยังมีแหล่งรวบรวมความรู้ทางวัฒนธรรมของภาคใต้ คือ สถาบันทักษิณคดีศึกษา นอกจากนี้ในส่วนของกิจกรรมด้านการบริการ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ทางด้านการท่องเที่ยวและผู้สนใจตลอดเวลา รวมทั้ง นักท่องเที่ยวสามารถหาความรู้ได้จากสถาบันทักษิณคดีศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมและเก็บข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของภาคใต้ และกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว จากตัวเมืองสงขลา ก่อนเดินทางท่องเที่ยวในเกาะยอ นักท่องเที่ยวสามารถแวะชมแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่น่าสนใจก่อนเดินทางสู่เกาะยอได้ เช่น สวนป่าเปรม บ้านศรีทธา สะพานดินสุลต่านนท์ นอกจากนี้ ยังสามารถแวะชิมอาหารพื้นเมือง และซื้อสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านได้บริเวณตลาดสดเกาะยอ

นอกจากนี้ยังมีสถานที่อื่นๆ ที่มีศักยภาพในการในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่นเดียวกัน ได้แก่ ทะเลสาบสงขลา หาดสนอ่อน หาดสะทิงพระ หาดปากสะกอม หาดสร้างสวรรค์ เป็นต้น สำหรับสถานกีฬาที่มีศักยภาพในการจัดกิจกรรมภายในจังหวัดสงขลา ได้แก่ สนามกีฬาเมืองหลักพรุควางควา สนามกีฬากิระนคร อำเภอหาดใหญ่ สนามกีฬาตินสุลต่านนท์ (สนามกีฬาจังหวัด) และยังมีสนามกีฬาในระดับอำเภอ จำนวน 11 แห่ง นอกจากนี้ยังมีลานกีฬาอเนกประสงค์เป็นจำนวนมาก และสวนสุขภาพจำนวน 2 แห่ง

ดังนั้นจากผลการวิจัยข้างต้นได้เห็นว่าจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพและมีความพร้อมในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้ แต่การที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการประสานและดำเนินการร่วมกับระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้นได้

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เป็น รูปแบบของการวิเคราะห์เป็น SWOT Analysis ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง กีฬาของจังหวัดสงขลาได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีความพร้อมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ในทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจาก จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดชายแดนของประเทศไทย โดยเป็นเมืองท่าและเมืองชายทะเลที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคใต้ เป็นเมืองเก่าแก่ มีศิลปะโบราณวัตถุ โบราณสถาน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและการละเล่นพื้นเมือง ฯลฯ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษตกทอด ให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษามากมาย โดยจังหวัดสงขลามีหาดทรายที่สวยงาม เช่น หาดสมิหลา หาดสร้างสวรรค์ หาดสนอ่อน หาดปากสะกอม หาดสทิงพระ มีน้ำตก โตนงาช้าง น้ำตกปริพัตร และมีทะเลสาบสงขลาที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมี อำเภอหาดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางการคมนาคม ทั้งยังตั้งอยู่ใกล้เคียงเมืองชายแดน ติดต่อระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียด้วย ทำให้หาดใหญ่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในด้านธุรกิจ การค้า สำหรับตัวเมืองสงขลา ยังคงรักษาความเก่าแก่ของโบราณสถานอันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองให้ชนรุ่น หลังได้ศึกษา นอกจากนี้ในการส่วนของการจัดเตรียมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว นั้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งเหล่านั้นนับว่าเป็นจุดแข็งในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสงขลาได้

จุดอ่อน (Weaknesses)

ถึงแม้ว่าจังหวัดสงขลาจะเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวและทางด้านการกีฬาอยู่ในระดับมากแล้ว สิ่งหนึ่งที่นับว่าเป็นจะอ่อนอันจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสงขลา คือ การมี ข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เช่น ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำภาค 4 ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำจังหวัดสงขลา สำนักงานพัฒนากีฬาและนันทนาการ ศูนย์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง จำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม ซึ่งหากจังหวัดสงขลาได้มีการเตรียมการและการวางแผนรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งในเรื่องของงบประมาณ สถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการกีฬาที่มีความรู้ความสามารถและเพียงพอต่อการดำเนินงาน และการร่วมมือกันระหว่าง

หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชนภายในจังหวัด สิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสงขลาได้

โอกาส Opportunities

นโยบายเร่งด่วนรัฐบาล (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ที่ได้มีการแถลงเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 ณ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนดนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศไทยให้หลุดพ้นจากวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งหนึ่งในมาตรการทั้งหมดนั้น ได้มีการกำหนดมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริการในภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยได้กำหนดให้เร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยฟื้นฟู พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน และสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน รวมถึงการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ควบคู่กับการส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มดูแลรักษาสุขภาพ กลุ่มประชุมและแสดงสินค้า และกลุ่มที่มีความสนใจด้านระบบนิเวศ วัฒนธรรมท้องถิ่น แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณสถาน เป็นต้น และดูแลให้นักท่องเที่ยวปลอดภัยจากอาชญากรรม การฉ้อฉล และอุบัติเหตุที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างโอกาสการขยายฐานการผลิตและการตลาดในระดับภูมิภาค เช่น ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจ การประชุมและแสดงสินค้า การศึกษานานาชาติ การก่อสร้าง ธุรกิจภาพยนตร์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เป็นต้น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ เสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน มาตรฐานธุรกิจและการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับการขยายตัวของธุรกิจ และการส่งเสริมด้านการตลาด สิ่งเหล่านี้นับได้ว่าเป็นโอกาสที่จะช่วยในการกำหนดแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาให้มีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นได้

อุปสรรค (Threats)

ปัจจุบันสถานการณ์ความไม่สงบของชาติแดนใต้ ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 3 จังหวัด คือ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และยักรวมไปถึงจังหวัดสงขลาที่เป็นจังหวัดใกล้เคียงด้วย ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าที่จะเข้าไปท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาเท่าที่ควร ดังนั้นการที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวกล้าเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดสงขลาได้นั้น หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรการที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นในการที่จะเดินทางมาเที่ยวในจังหวัดสงขลา นอกจากนี้จังหวัดยังจะต้องมีการประชาสัมพันธ์และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสนใจเข้ามาเที่ยวยังจังหวัดสงขลา

จากผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis ด้านการท่องเที่ยวและกีฬาของจังหวัดสงขลาในข้างต้น ผู้วิจัยสามารถกำหนดให้เป็นแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ได้ดังนี้

แผนการพัฒนา ที่ 1 การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม

การจัดการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ เป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับผู้เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา เนื่องจากในการแข่งขันกีฬามีผู้เกี่ยวข้องเดินทางมา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ กองเชียร์ แฟนคลับ (Fan Club) ผู้สื่อข่าว ผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งต่างเดินทางมาทำภารกิจในส่วนที่รับผิดชอบ ดังนั้นหากจังหวัดสงขลาสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้น โดยอาจจะจัดในรูปการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Package Tour) หรือการท่องเที่ยวตามความสนใจ โดยจัดช่วงเวลา จังหวะ และกระตุ้นความสนใจให้นักท่องเที่ยว มีกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างที่ไม่มีการฝึกด้านกีฬาหรือ หากเป็นไปได้ ถ้ามีการวางแผนการจัดการที่ดี ก็สมารถที่จะทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวให้อยู่ในโปรแกรมของการแข่งขันกีฬานั้น ๆ ดังตัวอย่างการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติจะมีการดำเนินการท่องเที่ยวควบคู่กับการแข่งขันกีฬา ดังนั้นจังหวัดสงขลาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดกิจกรรมที่การแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งหากพิจารณาถึงความพร้อมหรือศักยภาพทางด้านการกีฬาแล้วพบว่าจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางด้านการกีฬาอยู่ในระดับมาก ทั้งในเรื่องของสถานที่ สนามกีฬาที่ได้มาตรฐานสามารถรองรับการจัดการแข่งขันหรือการจัดกิจกรรมในระดับชาติและนานาชาติได้ ซึ่งกิจกรรมจัดการแข่งขันกีฬาที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสงขลา ได้แก่

1. การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด สมิหลาเอเซียแนทัวร์ เป็นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่กำหนดจัดแข่งขันขึ้น ณ สนามชายหาดสมิหลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในระหว่างวันที่ 14-16 เมษายนเป็นประจำทุกปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาในห้วงเทศกาลสงกรานต์ เป็นการรณรงค์ส่งเสริมให้ เด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชน หันมาสนใจกีฬาวอลเลย์บอล เพื่อส่งเสริมนโยบายด้านการกีฬาของภาครัฐอีกทางหนึ่ง

2. การแข่งขันวิ่งสงขลามารathonนานาชาติเพื่อต้องการส่งเสริมและเผยแพร่ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ ปลุกฝังให้เด็ก เยาวชน และประชาชน สนใจการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา โดยจัดการแข่งขัน ณ ชายหาดสมิหลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

4. การแข่งขันเรือใบ รายการ "สงขลา ริกัตต้า" เทศบาลนครสงขลา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 1 ได้ร่วมกับสมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกันจัดงาน เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนเล่นกีฬาทางน้ำ โดยเฉพาะกีฬาเรือใบ อีกทั้งยังส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งจัดการแข่งขันบริเวณทะเลสาบสงขลา

5. การแข่งรถยนต์ Rally (ครอบครัว) แบบท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ เน้นความสนุกสนานและปลอดภัยได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของท้องถิ่นและการท่องเที่ยว เส้นทางในจังหวัดสงขลา

เพียงแต่ในการดำเนินการ ดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยหลักวิชาการ มีการวางแผนจัดการร่วมกันอย่างเป็นระบบ ให้เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาอย่างยั่งยืน ดังนั้นจึงเป็นโจทย์สำคัญที่ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการจะได้มีการวางแผน การจัดการการท่องเที่ยวกับการกีฬาให้เป็นกิจกรรมที่เติมเต็มให้เกื้อกันและกันที่จะเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจและประเทศชาติต่อไป

อภิปรายผล

ประเด็นสำคัญที่พบจากการวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะได้นำมา อภิปรายเพื่อสรุปให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยสามารถอภิปรายเป็นรายข้อได้ 5 ข้อดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า จังหวัดสงขลา มีการส่งเสริมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมและเป็นการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน อีกทั้งเป็นอีกกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา โดยกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (สำนักงานจังหวัดสงขลา: ออนไลน์) กิจกรรมกีฬาที่มีการจัดในจังหวัดสงขลาอย่างต่อเนื่องมีดังนี้ การแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด สมิหลาเอเชียนทัวร์ เป็นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดที่กำหนดจัดแข่งขันขึ้น ณ สนามชายหาดสมิหลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในระหว่างวันที่ 14-16 เมษายนเป็นประจำทุกปี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาในห้วงเทศกาลสงกรานต์ การแข่งขันการเดิน-วิ่งเฉลิมพระเกียรติ การแข่งขันวิ่งสงขลามารathonนานาชาติ การแข่งขันเรือใบรายการ "สงขลา ไร้กัตดำ" เทศบาลนครสงขลา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต 1 ได้ร่วมกับสมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกันจัดงาน การแข่งรถยนต์ Rally (ครอบครัว) แบบท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติ วิ่งหาดีใหญ่มารathonสู่ธรรมชาติ การแข่งขันว้าวหาดสมิหลา เป็นต้น

2. ศักยภาพด้านการกีฬาของจังหวัดสงขลา จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพด้านการกีฬาอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา บุคลากรกีฬา งบประมาณ และประเภทการจัดการแข่งขัน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากจังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดที่มีความพร้อมในด้านของสถานที่เล่นกีฬา ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 4 จังหวัดสงขลา และมีศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา ประจำอยู่ และนอกจากนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการกีฬาประจำอยู่หลายหน่วยงาน เช่น ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดสงขลา สมาคมกีฬาจังหวัดสงขลา ดังนั้นจึงมีสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐาน หลายสนาม เช่น สนามกีฬาเมืองหลักหรือสนามกีฬาม้านพรุ ซึ่งเป็นสนามที่มีความพร้อมและเป็นมาตรฐานสากล สามารถ รองรับการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติได้ สนามกีฬากลางจิระนคร อำเภอหาดใหญ่ และยังมีสนามกีฬาต่างๆ ที่กระจายอยู่ตามอำเภอต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จึงทำให้ทุกภาคส่วนมีความเห็นว่าจังหวัด

สงขลามีศักยภาพในด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากนี้ในส่วนของท่าน บุคลากรยังพบว่า จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่ สมาคมกีฬาจังหวัดสงขลา ประกอบด้วยสมาชิกชมรม กีฬาต่างๆ กว่า 30 ชมรม มีสมาชิกกว่า 1,000 คน กระจายอยู่ทุกอำเภอของจังหวัดสงขลา มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาของจังหวัดสงขลา และดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ ข้อบังคับของสมาคม ซึ่งคณะกรรมการกีฬาของจังหวัดสงขลาเป็นผู้บริหารงาน และการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาจังหวัดให้มีชื่อเสียงขึ้นสู่ระดับประเทศนั้น จำเป็นที่จะต้องพัฒนา ศักยภาพความรู้คณะกรรมการกีฬาจังหวัด เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ตัวแทนสมาชิกชมรมกีฬาต่างๆ รวมถึงผู้ที่สนใจ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการแข่งขันกีฬาและการบริหารงานกีฬา สำหรับด้านงบประมาณจังหวัดสงขลาได้มีการจัดเตรียมงบประมาณเพื่อรองรับการพัฒนาทางด้านการกีฬาของ จังหวัด โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การกีฬาแห่งประเทศไทย ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดสงขลา จากผู้แทนทางการเมืองในท้องถิ่น เป็นต้น จึงจะเห็นได้ว่าหน่วยงานทั้งภาครัฐและ เอกชน เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะได้ร่วมมือกันเป็นเครือข่ายร่วมกัน ในการก่อให้เกิดการพัฒนา งานการกีฬาของจังหวัดสงขลา ให้ก้าวหน้าอย่างมั่นคงและดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการบริหารจัดการ และด้านต่างๆ รวมถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายชมรมการกีฬาก็ด้วย สอดคล้องกับ อรรถธรรม พรหม มะ และคณะ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อน นันทนาการด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อศึกษาศักยภาพในด้านบุคลากรในการ บริหารงานการกีฬาและการออกกำลังกาย ด้านการเงิน ด้านสถานที่ด้านอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกาย ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการกีฬาและการออกกำลังกายรวมถึงสถานที่ที่ดึงดูดความ สนใจของนักท่องเที่ยว โดยผลการวิจัยพบว่า จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดชลบุรี มีศักยภาพของ บุคลากร สถานที่ออกกำลังกาย รวมไปถึงอุปกรณ์ที่พร้อมสำหรับการเล่นกีฬา ด้านสังคมและ วัฒนธรรม รวมไปถึงสถานที่ดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัด ชลบุรี เชียงใหม่ และ สุราษฎร์ธานี เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในระดับสูง

3. ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้พบว่าผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยวมีความ เป็นว่า มีศักยภาพอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว และด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับเบริกฮาน และเมดริก (Burkhardt; & Medlik. 1981: 46) ได้กล่าวว่า แหล่งท่องเที่ยวต้องประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ (Amenity) ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดชายแดนของประเทศไทยจรดกับรัฐเคดาห์ของประเทศมาเลเซีย เป็นเมืองท่าและเมือง ชายทะเลที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคใต้ เป็นเมืองเก่าแก่ มีศิลปะโบราณวัตถุ โบราณสถาน ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาและการละเล่นพื้นเมือง ฯลฯ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพ บุรุษตกทอด ให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษามากมาย โดยจังหวัด สงขลามีหาดทรายที่สวยงาม มีน้ำตก

ทะเลสาบและมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมี ชื่อเสียงในด้านการประมง และเมืองหาดใหญ่ก็นับได้ว่าเป็นศูนย์กลางการคมนาคม ทั้งยังตั้งอยู่ใกล้เคียงเมืองชายแดน ติดต่อระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียด้วย ทำให้หาดใหญ่มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในด้านธุรกิจ การค้า สำหรับตัวเมืองสงขลายังคงรักษาความเก่าแก่ของโบราณสถานอันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษา นอกจากนี้ในการส่วนของการจัดเตรียมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวนั้น จังหวัดสงขลาได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบ

สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา (สมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยว จังหวัดสงขลา (2525: <http://www.tfos.or.th>) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นจุดแข็งในการที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสงขลาได้

4. ปัญหาและอุปสรรค ที่คาดว่าส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่สิ่งที่จะส่งผลต่อศักยภาพทางการด้านท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา คือ ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬาอุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนมีความกังวลว่าจะส่งผลต่อ ศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ได้ ดังที่ ราไพพรรณ แก้วสุริยะ กล่าวถึงการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนว่า ต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการด้วยกัน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช: 2547: ออนไลน์) คือ การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงขอบเขตและความสามารถ ในการรองรับของพื้นที่ ทั้งธรรมชาติ ชุมชน และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว ในแต่ละแห่งต่อคนต่อวันตระหนักถึงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบ ต่อชุมชน ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีและชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีการประสานกันในเรื่องของการจัดการเพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศของชุมชน การทำธุรกิจท่องเที่ยว ต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประสานโครงการและกำหนดแผนงานทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้และทำให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

5. ความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดสงขลา จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้พบว่า ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน ประชาชน และนักท่องเที่ยวมีความเห็นว่า จังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยกีฬาที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการจัดการแข่งขันในจังหวัดสงขลา ได้แก่ วอลเลย์บอลชายหาด วิ่ง ชีจี้กรยาน และเจทสกี ทั้งนี้เนื่องจาก จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่ติดชายทะเล มีพื้นที่สำหรับการจัดกิจกรรมทางน้ำ และบนบก และด้วยสภาพพื้นที่ของจังหวัดสงขลา ยังมีทั้งในส่วนของภูเขา ป่าไม้ และแหล่งเก็บน้ำต่างๆ เป็นจำนวนมาก ดังนั้นรูปแบบของการจัดกิจกรรมกีฬาหรือการเล่นกีฬามีหลากหลาย ทั้งในเรื่องของการเล่น วอลเลย์บอลชายหาด ซึ่งเป็นกีฬาที่จังหวัดสงขลาได้จัดให้มีการแข่งขันเป็นประจำทุกปี และเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ คือ การแข่งขัน วอลเลย์บอลชายหาด สมิหลา เอเชียนทัวร์ การแข่งขันวิ่งสงขลามารathonนานาชาติ การจัดแข่งขันการเดิน – วิ่งเฉลิมพระเกียรติ และวิ่งหาดใหญ่มารathonสุพรรณชาติ การแข่งขันเรือใบรายการ "สงขลา รีกัตต้า" เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมกีฬาดังกล่าวเป็นกิจกรรมช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาได้เป็นอย่างดี สำหรับรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลาที่ทุกภาคส่วนมีความเห็นว่ามีเหมาะสมที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดสงขลา รองลงมาคือ จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และจัดกิจกรรมกีฬา และจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยลักษณะของสิ่งดึงดูดใจทางด้านการท่องเที่ยวด้วย ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางธรรมชาติหรือทางวัฒนธรรม ซึ่งในปัจจุบันการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเฉพาะการกิจกรรมกีฬาให้นักท่องเที่ยวได้เข้าร่วมกำลังได้รับความนิยม เพราะนอกจากนักท่องเที่ยวจะได้มาเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวตามปกติแล้ว ยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย เป็นการท่องเที่ยวที่ได้ประสบการณ์ตรง ไม่ต้องเฝ้าดูเพียงอย่างเดียว เหมือนการท่องเที่ยวปกติและยังสามารถช่วยการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวได้อีกด้วย เพราะนักท่องเที่ยวที่มาเข้าร่วมกิจกรรมจะมีการถ่ายทอดประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านการจัดกิจกรรมการเล่นกีฬาในสถานที่ท่องเที่ยว ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาท่องเที่ยวและมีการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านกีฬาเข้ามากขึ้นทุกปี ดังที่ ศักดิ์ชาย พัทธษรวัศ (2547: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาไว้ว่า การท่องเที่ยว และการกีฬา เป็นกิจกรรมนันทนาการที่สามารถบูรณาการกันได้อย่างดี เพราะมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความสุข เป็นการผ่อนคลายความเครียด การบูรณาการกิจกรรมการท่องเที่ยวและกีฬาในประเทศไทย เป็นแนวคิดที่ทันสมัย แต่ในทางปฏิบัติยังเห็นว่ากิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยว และกิจกรรมการกีฬา ยังมีการบูรณาการกันไม่มาก เพราะต่างฝ่ายต่างจัดกิจกรรมตามที่ได้รับผิดชอบ การท่องเที่ยวกับกีฬา สามารถดำเนินการไปด้วยกันในลักษณะส่งเสริม และเอื้อกัน ซึ่งการบูรณาการท่องเที่ยวกับกีฬาสามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ “การใช้กีฬาเป็นกิจกรรมหลักและการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม” การจัดการท่องเที่ยวลักษณะนี้ เป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริม ให้กับ

ผู้เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬา เพราะในการแข่งขันกีฬาจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องเดินทางมา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกซ้อม เจ้าหน้าที่ กองเชียร์ แฟนคลับ (Fan club) ผู้สื่อข่าว ผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งต่างเดินทางมา เพื่อเข้าร่วม ในส่วนที่รับผิดชอบ หากมีการวางแผนการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเสริมให้กับบุคคลเหล่านี้ โดยอาจจะจัดในรูปการท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Package tour) หรือการท่องเที่ยวตามความสนใจ โดยจัดช่วงเวลา ระหว่างที่ไม่มีภารกิจด้านกีฬา หากมีการวางแผนที่ดี จะสามารถทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในโปรแกรมการแข่งขันนั้นๆ ได้ เช่น การแข่งขันโอลิมปิกและกีฬาเอเชียนเกมส์ ซึ่งจะมีการดำเนินการท่องเที่ยวควบคู่กับการแข่งขันกีฬา “การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นหลัก ใช้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมเสริม” เป็นการจัดการโปรแกรมทางกีฬาให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อกีฬา เช่น การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นต้น การท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว หากมีการสร้างกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแทรกเข้าไปในโปรแกรมการท่องเที่ยว เช่น การเล่นกีฬา การชมกีฬา การฝึกซ้อมกีฬา โดยมีการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอุปกรณ์ สถานที่ ผู้ฝึกสอนให้ ก็จะเป็นแนวทางหนึ่ง ในการบริการสำหรับนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการด้านกิจกรรมด้านกีฬา ทั้ง นี้การจัดกิจกรรม ต้องสอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งฝ่ายจัดกิจกรรมกีฬา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ทั้งกิจกรรมกีฬาและการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลวรรณ กาญจนกิตติ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง “ศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้นำเสนอไว้ ดังนี้ จัดรายการกีฬาไปตามเส้นทาง ที่มีแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่น่าสนใจ จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆ ในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ จัดกิจกรรมกีฬา ในรูปแบบของการแข่งขัน ภายในสนามกีฬาหรือศูนย์กีฬาต่างๆ และมีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้ที่มาแข่งขันกีฬา หรือผู้ติดตามที่มีเวลาว่างจากการแข่งขันได้เลือกที่จะไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่ตนมีความสนใจและชื่นชอบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ปรากฏในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถนำมาวิเคราะห์และได้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสงขลาได้ดังนี้

1. ควรมีการสร้างเชื่อมั่นให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มหลักของตลาดท่องเที่ยวสงขลา เช่น มาเลเซีย โดยมีการประชาสัมพันธ์การจัด กิจกรรมเสริมต่างๆ อย่างเช่น ประเพณีต่างๆ เทศกาลตรุษจีน กิจกรรมที่เป็นวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น หรือแม้แต่การจัดการแข่งขันกีฬาต่างๆ ซึ่งจะต้องมีการเชิญประเทศใกล้เคียงเข้าร่วมการแข่งขันด้วย โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ และอื่นๆ

2. ควรมีการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรด้านการท่องเที่ยว และกีฬาที่เชื่อมโยงกับชุมชนต่างๆ ในจังหวัด ซึ่งมีจุดขายด้านการท่องเที่ยว และสถานที่เล่นกีฬา รวมทั้งจังหวัดใกล้เคียง เช่น พัทลุง หรือสตูล หรือแม้แต่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยอาจจะมีการจัดแพคเกจราคาพิเศษ หรือกิจกรรมมารองรับ

3. นอกเหนือจากแผนงานภายในจังหวัดแล้ว จำเป็นต้องจัดโรดโชว์ในตลาดต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย และเชิญผู้ประกอบการของประเทศต่างๆ หรือสื่อมวลชนเข้ามาสัมผัสกับรูปแบบที่จังหวัดสงขลาจัดขึ้นตามที่ได้กำหนดไว้

4. ควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลาให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือ ระบบอินเทอร์เน็ต และอื่นๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

5. ควรมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของการพัฒนาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา เพื่อรองรับการเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยว ภายหลังจากประสบกับภาวะการณ์ตกต่ำของธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ผ่านมาเป็นเวลานาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา ซึ่งข้อมูลที่ได้จะสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดให้เพิ่มมากขึ้นได้

2. ควรมีการศึกษาดำเนินงานของหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการกีฬา ซึ่งข้อมูลที่ได้จะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการกีฬาให้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. ข้อมูลสนามกีฬาจังหวัดสงขลา. (2552) สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2552. จาก <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index.asp>
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2541). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539). กรุงเทพฯ : นิตยไมตรีการพิมพ์.
- (2541). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544). กรุงเทพฯ: นิตยไมตรีการพิมพ์.
- (2544). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549). กรุงเทพฯ. นิตยไมตรีการพิมพ์.
- กรมพลศึกษา.(2537). การทดสอบสมรรถภาพทางกลไก(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: ฝ่ายส่งเสริมพลศึกษา.
- กมลวรรณ กาญจนกิตติ. (2545). ศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เกศสุภรณ์ กิจเจริญวิลาส. (2532). การสร้างแบบเจตนาของนิสิตนักศึกษา ในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาดำเนินการของฟิซโบน – ไอเซน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พลศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). การพัฒนาการท่องเที่ยวเรื่องกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2548). ประวัติของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.กรุงเทพฯ.
- (2548). การจัดการการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ. จาก <http://www.mcot.go.th>.สืบค้นเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2548.
- ข้อมูลจังหวัดสงขลา. (2551) สืบค้นวันที่ 25 พฤศจิกายน 2551. จาก <http://www.songkhla.go.th>
- โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (2546). แนวทางแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจการเมืองไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา.
- ณัฐฐา ถือชื่อ. (2543). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิทยาศาสตร์การกีฬา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เดชา ไต้สูงเนิน. (2543). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตร กรณีศึกษาร้านม่วงคำ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (มนุษยกับสิ่งแวดล้อม). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- ธงชัย อินทรพันธ์. (2545). *การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย ศึกษาเฉพาะตำบลปลายโพพาง อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์ ปศ.ม. (การจัดการทั่วไป). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- นัยนา หันมี. (2544, มีนาคม). *การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหาร วารสารวิทยาศาสตร์และสุขภาพ*. 2.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). *การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ปัญญา ชีระวิทยเลิศ. (2545). *ปฏิบัติการวิจัย*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. จัดสำเนา.
- ปรีชา ศรีดี. (2543). *ความคิดเห็นของข้าราชการระดับหัวหน้าฝ่ายในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ ปศ.ม. (การจัดการทั่วไป). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2530). *การวิจัยประเมินผล*. กรุงเทพฯ: หจก.การพิมพ์พระนคร.
- ประเวศ วะสี. (2536). *องค์กรร่วมแห่งสุขภาพทัศนะใหม่เพื่อคุณภาพแห่งชาติและการบำบัดรักษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มูลนิธิโมลศรีทอง.
- ไพฑูรย์ พงศะบุตร. (2536). *คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนารถ กริ่งไกร. (2545). *การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมกรณีศึกษาตำบลโป่งงามอำเภอมะนังจังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การท่องเที่ยว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราไฟพรรณ แก้วสุริยา. (2547). *หลักการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สืบค้น 15 เมษายน 2548. จาก <http://www.stou.ac.th/Tourism/Acheive/May/Topic1.htm>.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523). *การออกกำลังกายสำคัญใน*. วารสารวิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง
- วาทีต ตันตราภรณ์. (2547) *การดำเนินงานด้านการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลฝาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *ค่าเฉลี่ยกับการแปรความหมาย: เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิลาส ศรีพ่าย. (2534). *การวัดเจตคติต่อการกีฬาตามแนวของลิเคอร์กับแนวของฮ็อกวูด*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2547). *การท่องเที่ยวเชิงกีฬา*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สืบค้น 11 มีนาคม 2548. จาก <http://www.stou.ac.th/tourism/Series/nov/Nov2.asp>.
- เสรี วังสไพจิตร. (2534) "จุดหักเหของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวชวนให้เกิดนิเวศวิทยาทางการเมือง. กรุงเทพฯ : เอกสารการวิจัยหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. อัดสำเนา.
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2545). *โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวอนุรักษ์ในเขตชุมชนเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาภรณ์ หาญทอง. (2543). *ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุดารัตน์ ปธานราษฎร์. (2549). *อุตสาหกรรมบริการ*. เอกสารประกอบคำสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. อัดสำเนา .
- เสนอ อินทรสุขศรี. (2521). *การออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสุขภาพ: วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ*.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสงขลา. (2550). *การนับถือศาสนาของประชากรในจังหวัดสงขลา*. สืบค้น 10 กันยายน 2551 จาก <http://www.songkhilaculture.com/index2.htm>
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2542). *รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้การกีฬา: การติดตามผลการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13*. กรุงเทพฯ: กองกรรมาธิการ. (อัดสำเนา)
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2540). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544)* สืบค้นจาก 20 พฤศจิกายน 2550 <http://203.157.19199/plan8index.htm>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2540). *การสำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการดูกีฬาของประชาชน พ.ศ. 2540*. กรุงเทพฯ.
- อนันต์ เกตุวงศ์ . (2534). *หลักและเทคนิคการวางแผน*. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อร สีแพร. (2543). *ลักษณะเฉพาะเกษตรกรรมที่สนับสนุนโครงข่ายการท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่ต่อเนื่อง*. วิทยานิพนธ์ ปศ.ม. (การวางแผนภาคและเมือง). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถธรรม พรหมมะ; และคณะ. (2547). *การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Adhikary, M. (1995). *Management of Ecotourism*. Bangkok: Srinakarinwirot University. Mimeograph.

- Bhatia, A.K. (1986). *Tourism Development*. 2nd ed. New Delhi: Sterling Publishers Private.
- Breton, Preston P.; & Dale A. Henning. (1961). *Planning Theory*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall. Inc.
- Burkhart, A.J.; & Medlik, S. (1981). *Tourism: Past, Present and Future*. London: Heineman
- Collier, Alan ; & Harraway, Sue. (1977). *The New Zealand Tourism Industry*. Aucjland: Longman.
- Cleland, David I.; & King, William R. (1978). *Strategic planning and policy* , New York.: Van Nostrand Reinhold.
- Fulmer, Robert M. (1974). *The New Management*. New York: Macmillan
- Gee, C.Y.; & Choy, D.S.L. (1984). *The Travel Industry*. The A.V.I. Publishing. USA.
- Gee, C.Y.; Choy, D.S.L.; & J.C. Makens. (1984). *The Travel Industry*. The A.V.I. Publishing. USA.
- Gwynn, J. Minor. (1978). *Theory and Practice of Supervision*. New York: Dodd Mead & Company.
- Hicks, Herbert G. (1981). *Management*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Kast, Fremont E.; & James E. Rosenzweig. (1970). *Organization and Management: A System*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Koontz, Harold ; & O'Donnell, Cyril (1968). *C. Principle of management*. New York: McGraw-Hill.
- McIntosh, Robert W., Goeldner, Charles R.; & Ritchie, J.R. Brent. (1995). *Tourism Principle, Practices, Philosophies*. USA.
- Mill, Robert Christie. (1990). *Tourism the International Business*. New Jersey: Prentice Hall. Inc.
- Mill, Robert Christie; & Morrison, Alastair M. (1992). *The Tourism System: An Introductory Text*. 2nd ed. New Jersey: Prentice Hall. Inc.
- Newman, H. W. (1963). *Administration Action: The Techniques of Organization and Management*. Tokyo: Prentice-Hall of Japan, Inc.
- Simon, Herbert A., Smithburg, Donald W.; & Thompson, Victor A. (1961) .*Public Administration*. New York: Alfred Aknopt.
- Suchman, E.A. (1974). *Evaluative Research*. New York: Russell Sage Foundation.
- Taro Yamane. (1948). *A Method for Employing Teachiqes in Housing Survey*. New York: State Division of Housing.
- Thomas J. Atchison; & Winston W. Hill. (1978) *Management today: managing work in organizations* , New York, N.Y.: Harcourt Brace Jovanovich.

Wren, Denials A.; & Dan Voich . (1984). *Principle of management: Process and behavior*.

Singapore: John Wiely & Sons.

Wohlstetler, E. (1964). *Analysis for Military Decisions*. Chicago: Rona McNally.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม สำหรับนักท่องเที่ยว และประชาชน
เรื่อง การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา
โดย นายฉัตรมงคล จันทราทิพย์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น เพื่อต้องการทราบถึงศักยภาพของการท่องเที่ยวและการกีฬา ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับศักยภาพ และความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และเพื่อเสนอแนะรูปแบบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา โดยแบบสอบถามประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ประเภท

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 3 ประเภท

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทุกตอนตามความเป็นจริงเพื่อการวิจัยครั้งนี้จะได้มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ โดยข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อความเป็นอยู่หรือการปฏิบัติงานในตำแหน่งของท่านแต่ประการใด

การวิจัยนี้จะสำเร็จได้ด้วยดีหากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจาก ท่าน ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่เป็นจริงที่สุดสำหรับท่านเพียงข้อ

1. เพศ

() 1. หญิง () 2. ชาย

2. อายุ

() 1. 20-30 ปี () 2. 31 – 40 ปี

() 3. 41 – 50 ปี () 4. 51 - 60 ปี

() 5. 61 ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

() 1. โสด () 2. สมรส

() 3. หม้าย () 4. หย่าร้าง

() 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

4. ระดับการศึกษา

() 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา

() 3. อนุปริญญา / อาชีว () 4. ระดับปริญญาตรี

() 5. ปริญญาโท () 6. สูงกว่าปริญญาโท

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

5. อาชีพ

() 1. ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ () 2. พนักงานบริษัทเอกชน

() 3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว () 4. เกษตรกรรม

() 5. พ่อบ้าน / แม่บ้าน () 6. รับจ้าง

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท () 2. 5,001 – 10,000 บาท

() 3. 10,001 – 15,000 บาท () 4. 15,001 – 20,000 บาท

() 5. 20,001 – 25,000 บาท () 6. 25,001 บาทขึ้นไป

7. ท่านมีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภทใดบ้าง

() 1. ไม่มี () 2. มี (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการการกีฬาในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง กรุณาโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงที่สุด

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่เล่นกีฬา					
1.1 บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี					
1.2 พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง					
1.3 มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน					
1.4 มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน					
1.5 ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา					
1.6 มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก๊อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนให้ผู้มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย					
2. อุปกรณ์กีฬา					
2.1 มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มาใช้บริการและที่มาเล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม					
2.2 จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนผู้ที่มาใช้บริการ					
2.3 อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน					
2.4 สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก					
3. บุคลากรทางการกีฬา					
3.1 บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางด้านการกีฬาเป็นที่ยอมรับ					
3.2 บุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี					
3.3 บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ					

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.4 บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางการกีฬา					
4. ประเภทของการจัดการแข่งขันกีฬา					
4.1 การจัดการแข่งขันกีฬาระดับภาค					
4.2 การจัดการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ					
4.3 การจัดการแข่งขันกีฬานานาชาติ					
4.4 การจัดการแข่งขันกีฬารายการชิงแชมป์โลก					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง กรุณาโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงที่สุด

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					
1.1 แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ โดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย					
1.2 ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง					
1.3 ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง					
1.4 สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว					
1.5 กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว					
2. สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว					
2.1 สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว					

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.2 สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว					
2.3 ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว					
2.4 ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้ง่าย					
2.5 ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว					
3. การคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
3.1 สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย					
3.2 มีป้ายบอกทางบนถนนที่บอกทางนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาถึงสถานที่ท่องเที่ยว					
3.3 ความสะดวกในการเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว					
3.4 ยานพาหนะที่อำนวยความสะดวกที่เข้ามายังแหล่งท่องเที่ยว					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง กรุณาโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงที่สุด

รายการประเมิน	ระดับปัญหา/อุปสรรค				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
2. ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
3. ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง					
4. ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
5. ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ					
6. ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ					
7. ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม					
8. ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว					
9. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬาอุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว					
10. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา					

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ในจังหวัดสงขลา

1. ท่านคิดว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไม่

- ☐ 1. เหมาะสม เพราะ.....
- ☐ 2. ไม่เหมาะสม เพราะ

2. ท่านคิดว่า กีฬาประเภทใด ที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการแข่งขัน ในจังหวัดสงขลา
กรุณาเรียงลำดับประเภทกีฬาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับ

- _____ 1. เรือใบ
- _____ 2. ชี้อภิรยาน
- _____ 3. วิ่ง
- _____ 4. กอล์ฟ
- _____ 5. เทนนิส
- _____ 6. วอลเลย์บอลชายหาด
- _____ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา รูปแบบใดที่มีความเหมาะสมที่สุด (ตอบ
ได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา
- ☐ 2. จัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ
- ☐ 3. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานประเพณีสำคัญต่างๆ
- ☐ 4. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในลักษณะของการกุศลชิงเงินรางวัล
- ☐ 5. จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
- ☐ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน
นายฉัตรมงคล จันทราทิพย์

แบบสอบถาม สำหรับภาครัฐ และผู้ประกอบการเอกชน
เรื่อง การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา
โดย นายฉัตรมงคล จันทราทิพย์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น เพื่อต้องการทราบถึงศักยภาพของการท่องเที่ยวและการกีฬา ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับศักยภาพ และความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และเพื่อเสนอแนะรูปแบบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา โดยแบบสอบถามประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 4 ประเภท

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งเป็น 3 ประเภท

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบการท่องเที่ยว ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทุกตอนตามความเป็นจริงเพื่อการวิจัยครั้งนี้จะได้มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ โดยข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อความเป็นอยู่หรือการปฏิบัติงานในตำแหน่งของท่านแต่ประการใด

การวิจัยนี้จะสำเร็จได้ด้วยดีหากได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจาก ท่าน
 ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ตอนที่ 1 : ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่เป็นจริงที่สุดสำหรับท่านเพียงข้อ

1. เพศ

() 1. หญิง () 2. ชาย

2. อายุ

() 1. 20-30 ปี () 2. 31 – 40 ปี

() 3. 41 – 50 ปี () 4. 51 - 60 ปี

() 5. 61 ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

() 1. โสด () 2. สมรส

() 3. หม้าย () 4. หย่าร้าง

() 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

4. ระดับการศึกษา

() 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา

() 3. อนุปริญญา / อาชีวฯ () 4. ระดับปริญญาตรี

() 5. ปริญญาโท () 6. สูงกว่าปริญญาโท

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

5. สถานภาพด้านการประกอบอาชีพ

() 1. ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ () 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว .

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() 1. ต่ำกว่า 5,000 บาท () 2. 5,001 – 10,000 บาท

() 3. 10,001 – 15,000 บาท () 4. 15,001 – 20,000 บาท

() 5. 20,001 – 25,000 บาท () 6. 25,001 บาทขึ้นไป

7. ท่านมีความสามารถทางกีฬาหรือเล่นกีฬาประเภทใดบ้าง

() 1. ไม่มี ()

2. มี (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางด้านการการกีฬาในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง กรุณาโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงที่สุด

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่เล่นกีฬา					
1.1 บริเวณโดยรอบสนามกีฬาและศูนย์กีฬามีบรรยากาศดี					
1.2 พื้นที่ของสถานที่เล่นกีฬามีบริเวณกว้างขวาง					
1.3 มีสถานที่สำหรับเล่นกีฬาอย่างเป็นสัดส่วน					
1.4 มีการจัดทำแผนผังและรายละเอียดแสดงบริเวณภายในสนามกีฬาและศูนย์กีฬาอย่างชัดเจน					
1.5 ความสะอาดของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณสถานที่เล่นกีฬา					
1.6 มีการจัดระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ เช่น ห้องน้ำ ก๊อกน้ำ และสถานที่พักผ่อนให้ผู้มาเล่นกีฬาและออกกำลังกาย					
2. อุปกรณ์กีฬา					
2.1 มีอุปกรณ์กีฬาที่หลากหลายและเข้าถึงผู้ที่มาใช้บริการและที่มาเล่นกีฬาได้ทุกกลุ่ม					
2.2 จำนวนอุปกรณ์กีฬามีปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการของจำนวนผู้ที่มาใช้บริการ					
2.3 อุปกรณ์กีฬาอยู่ในสภาพดีและพร้อมใช้งาน					
2.4 สามารถจัดหาอุปกรณ์กีฬาได้อย่างสะดวก					
3. บุคลากรทางการกีฬา					
3.1 บุคลากรมีความรู้และมีทักษะทางการกีฬาเป็นที่ยอมรับ					
3.2 บุคลากรสามารถให้คำแนะนำในการเล่นกีฬาแก่ผู้มาใช้บริการได้เป็นอย่างดี					
3.3 บุคลากรมีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้บริการ					

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3.4 บุคลากรมีความพร้อมด้านข้อมูลประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา					
4. งบประมาณ					
4.1 มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ					
4.2 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา					
4.3 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา
คำชี้แจง กรุณาโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงที่สุด

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					
1.1 แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีพื้นที่ท่องเที่ยวเพียงพอต่อการต้อนรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากๆ โดยคุณภาพการให้บริการและสภาพแวดล้อมไม่สูญเสีย					
1.2 ความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแต่ละแห่ง					
1.3 ความเหมาะสมในการจัดพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง					
1.4 สถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว					
1.5 กิจกรรมที่จัดในสถานที่ท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว					

รายการประเมิน	ระดับศักยภาพ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. สิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว					
2.1 สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ในแหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้ของนักท่องเที่ยว					
2.2 สถานที่จอดรถ ที่จัดให้จอดสำหรับรถของนักท่องเที่ยว					
2.3 ร้านอาหารและร้านขายของที่ระลึกบริเวณรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว รองรับความต้องการใช้บริการของนักท่องเที่ยว					
2.4 ป้ายสัญลักษณ์ ให้ข้อมูลและสามารถสื่อความหมายของแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเข้าใจได้ง่าย					
2.5 ปริมาณห้องน้ำที่มีไว้บริการนักท่องเที่ยวที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ เพียงพอบริการนักท่องเที่ยว					
3. การคมนาคมในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
3.1 การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย					
3.2 มีป้ายสัญลักษณ์ที่บอกให้นักท่องเที่ยวทราบถึงสถานที่ท่องเที่ยว					
3.3 มียานพาหนะที่สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบาย					
3.4 มีเครือข่ายเชื่อมโยงสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะส่งผลต่อศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง กรุณาโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าเป็นจริงที่สุด

รายการประเมิน	ระดับปัญหา/อุปสรรค				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่นำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
2. ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
3. ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง					
4. ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือที่จะได้รับจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา					
5. ปัญหาเกี่ยวกับความเสื่อมโทรมที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าเดิมต่อสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ					
6. ปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไม่ช่วยกันดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว ลานกีฬา รวมถึงอุปกรณ์กีฬาต่างๆ					
7. ปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่ม					
8. ปัญหาในการจัดบริการดูแลนักท่องเที่ยวตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่นักท่องเที่ยว					
9. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา แหล่งท่องเที่ยวที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว					
10. ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนที่มีอยู่จำกัดของบุคลากรทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา					

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเภทกีฬาและรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ในจังหวัดสงขลา

1. ท่านคิดว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพเหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหรือไม่

- ☐ 1. เหมาะสม เพราะ.....
- ☐ 2. ไม่เหมาะสม เพราะ

2. ท่านคิดว่า กีฬาประเภทใด ที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดการแข่งขัน ในจังหวัดสงขลา
กรุณาเรียงลำดับประเภทกีฬาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 3 อันดับ

- _____ 1. เรือใบ
- _____ 2. ชีจี้รยาน
- _____ 3. วิ่ง
- _____ 4. กอล์ฟ
- _____ 5. เทกสกี
- _____ 6. วอลเลย์บอลชายหาด
- _____ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่าการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดสงขลา รูปแบบใดที่มีความเหมาะสมที่สุด (ตอบ
ได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. จัดให้มีรายการกีฬาประเภทต่างๆในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดสงขลา
- ☐ 2. จัดกิจกรรมกีฬาและจัดโปรแกรมท่องเที่ยวไว้สำหรับผู้สนใจ
- ☐ 3. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานประเพณีสำคัญต่างๆ
- ☐ 4. จัดรายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในลักษณะของการกุศลชิงเงินรางวัล
- ☐ 5. จัดรายการกีฬาผ่านไปตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ
- ☐ 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน
นายฉัตรมงคล จันทราทิพย์

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ไพบูรณ์ ศรีชัยสวัสดิ์
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นายวิษณุ ไส้ชะพิษ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ภาค 4 จังหวัดสงขลา
การกีฬาแห่งประเทศไทย
3. นายจำนง เสนาจิตร
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา
การกีฬาแห่งประเทศไทย
4. นายประภาส อินทนปสรณ์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภาคใต้เขต 1
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิศมัย จัตูรัตน์
ตำแหน่ง ประธานหลักสูตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยจันทร์เกษม

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายฉัตรมงคล จันทราทิพย์

วันเดือนปี เกิด 15 พฤษภาคม 2517

สถานที่เกิด จังหวัดสงขลา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 279 ถนนนครใน ตำบลบ่อยาง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

สถานที่ทำงานปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2536 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากวิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่

พ.ศ. 2541 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม
จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2551 ปริญญาโทวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วทม.)
สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ